

LONICERUS, JOHANN ADAM

**Venatus et aucupium
iconibus artificiosiss.**

ad vivum expressa & succinctis versibus
illustrata

ex officina Martini Lechleri Lechler, Martin
Frankfurt
1582

books2ebooks – Millions of books just a mouse click away!

European libraries are hosting millions of books from the 15th to the 20th century. All these books have now become available as eBooks – just a mouse click away. Search the online catalogue of a library from the eBooks on Demand (EOD) network and order the book as an eBook from all over the world – 24 hours a day, 7 days a week. The book will be digitised and made accessible to you as an eBook. Pay online with a credit card of your choice and build up your personal digital library!

What is an EOD eBook?

An EOD eBook is a digitised book delivered in the form of a PDF file. In the advanced version, the file contains the image of the scanned original book as well as the automatically recognised full text. Of course marks, notations and other notes in the margins present in the original volume will also appear in this file.

How to order an EOD eBook?

Wherever you see this button, you can order eBooks directly from the online catalogue of a library. Just search the catalogue and select the book you need.

A user friendly interface will guide you through the ordering process. You will receive a confirmation e-mail and you will be able to track your order at your personal tracing site.

How to buy an EOD eBook?

Once the book has been digitised and is ready for downloading you will have several payment options. The most convenient option is to use your credit card and pay via a secure transaction mode. After your payment has been received, you will be able to download the eBook.

Standard EOD eBook – How to use

You receive one single file in the form of a PDF file. You can browse, print and build up your own collection in a convenient manner.

Print

Print out the whole book or only some pages.

Browse

Use the PDF reader and enjoy browsing and zooming with your standard day-to-day-software. There is no need to install other software.

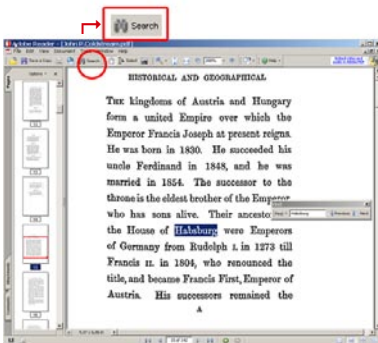
Build up your own collection

The whole book is comprised in one file. Take the book with you on your portable device and build up your personal digital library.

Advanced EOD eBook - How to use

Search & Find

Print out the whole book or only some pages.

With the in-built search feature of your PDF reader, you can browse the book for individual words or part of a word.

Use the binocular symbol in the toolbar or the keyboard shortcut (Ctrl+F) to search for a certain word. "Habsburg" is being searched for in this example. The finding is highlighted.

Copy & Paste Text

Click on the "Select Tool" in the toolbar and select all the text you want to copy within the PDF file. Then open your word processor and paste the copied text there e.g. in Microsoft Word, click on the Edit menu or use the keyboard shortcut (Ctrl+V) in order to Paste the text into your document.

Copy & Paste Images

If you want to copy and paste an image, use the "Snapshot Tool" from the toolbar menu and paste the picture into the designated programme (e.g. word processor or an image processing programme).

Terms and Conditions

With the usage of the EOD service, you accept the Terms and Conditions. EOD provides access to digitized documents strictly for personal, non-commercial purposes.

Terms and Conditions in English: <http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/en/agb.html>

Terms and Conditions in German: <http://books2ebooks.eu/odm/html/ubw/de/agb.html>

More eBooks

More eBooks are available at <http://books2ebooks.eu>

Universitätsbibliothek W

I

229.592

A

EX Bibliotheca Augustiniana
Conventûs Generalis Vien-
nensis ad SS. Sebastianum & Ro-
chum in via Regia.

❖ *CC* ❖ *S* ❖ *17* ❖
MM . L . X

CC6 — 3

FF. 5 — 45.

5. C

49. H.

0-2-14-

VENATVS ET AVCVPIVM

ICONIBVS ARTI-

FICIOSISS. AD VIVVM EX-

pressa, & succinctis versibus il-

Conventûs Generalis lustrata, Per *Venenus*

Joan. Adam. Lonicerum, Francfortanum.

D. H. Lehart et Rochum

QVIBVS PRAEMISIMVS, IN HONOREM
EXCELLENTISSIMAE ARTIS POETICAE, VENATIO-

nem Nobilissimi & ingeniosissimi poëta HERCVLIS STROZAE FLO-

RENTINI, & HADRIANI CARDINALIS S. Chryso-

goni, qui deinde Pontifex Max. factus est, carmen

elegans de Venatione Aulica.

AD CALCEM VERO ADIVNXIMVS POETAS TRES

egregios, GRATIVM qui Augusto Principe floruit de venatione,

M. Aurelium Olympium Nemesianum, qui Cynegetica

scripsit, & Ioannem Darcæum Venusinum

de canibus.

Ita vt prodesse simul & delectare vna eademque opera voluerimus,

CVM GRATIA ET PRIVILEGIO IMPERIALI.

bliotheca Augustinia-
a Conventûs Generalis
nensis ad SS. Sebastianum
Rochum in viâ Regiâ.

0-2-14

I
229 592

VIR TVTVM SPLENDO-
RE, MAIORVMQVE IMAGINI-
*bns nobili viro Antonio ab Gablentz, domi-
no suo officiosè colendo.*

ON nobis solùm natos nos esse, ortusque nostri partem sibi patriam vindicare, partim parentes, partim amicos, referente in 1. Offic. M. Cicerone, autor est Plato. Magnifica sanè nec minus sapiens, ac erudita, quàm vera & pia, tantoque Philosopho digna sententia. Suo enim ambitu totam humanæ inter se societatis rationem complectitur atque conditionem, eamque certis ac distinctis officiorum ac beneficiorum gradibus vult contineri integramque subsistere. Intellexit vir sapiens, vnicum publicæ salutis vinculum ac fundamentum esse bonorum officiorumque; in societate hac ciuili communicationem, quæ est rerum omnium, quas ad communem vsum hominum natura genuit, quædam communitas, modò quæ legibus sunt descripta, & iure ciuili definita, hæc ita teneantur vt est constitutum. Hac igitur in parte & ego naturam ducem sequutus, honesti pulchritudine ductus, principum exemplo erectus, communes vtilitates in medium afferre, tum artibus, tum opera, tum facultatibus deuincire hominum inter homines societatem semper studui; Sin minus studio tantam rei magnitudinem consequi potui, voluntate certè proximè accessi. Quantum igitur eius fieri potuit, operam hæcenus pro conditionis meæ ratione dedi sedulò, nullis parcens sumtibus, non labori nec molestiis, communis patriæ commodis vt inferuirem ac Reip. literariæ consulerem, plurimos eosque selectissimos in omni artium ac disciplinarum genere autores in vulgus edendo. A quo me conatu etiamnum nihil quicquā remississe profiteri possum ingenuè. Quod igitur vnum restare videbatur, etiam principibus viris ac nobilibus operam vt darem, id in præsentiarum præstitisse me arbitror. Vitatissimi enim nunc in aulis Principum ac nobilium propriæ ac peculiaris exercitij, venandi nimirum rationem vniuersam vsumque qualis hodie est, ordine exactissimo descriptum ac in librum relatum de Gallico idiomate in vernaculam nostram linguam recens traduci atque in publicum emitti curauim. Et quo magis non tantum animos lectorum intentos hic tractatus detineret, verum etiam erectos redderet, tædio leuaret, oculosque ipsorum pasceret, peculiaribus, nouis, & an-

te hac non visis figuris singulos feras insequendi modos, oculis quantum
maximè fieri potuit, exactè & eleganter subiicientibus, exornatum reddidi,
sumptibus meherculè maximis ac quodammodo infinitis. Cum autem iste
liber maior aliquanto videretur, quàm pro modo cuiusvis criminæ, tum ve-
rò plurimis tantum à gaurioribus negotiis deripere non liceat otij eius le-
ctiōni quod impendant, aliis verò vt maximè liceat, non libeat tamen proli-
xiores huiusmodi tractatus pellegere: Illorū ergo parcere pecuniæ, horum
tædio mederi cupiens, figuras illas quas dixi, recentes, seorsim peculiari li-
bello concinnatas, adhibitis epigrammatis latinis & teutonicis, cum succin-
ctā breuitate insignibus, tum erudita doctrina refertis, prælo subiicere li-
buit. Primum vt fœnore debitum, quo obstrictum me hætenus tenuerunt,
viris maiori cum fœnore debitum, quo obstrictum me hætenus tenuerunt,
redderem, voti que ac petitionis suæ compotes ipsos facerem. Tum verò
non minus illorum autoritate apud me pondus habuit exercitij huius nobi-
lis ac verè regij præstantia vtilitasque insignis. Nam vt omittam, quod Euri-
pides venationem suis abundè sectatoribus ait præstare, culinam, videlicet
quod reddat instructiorem, victumque lautiorē: quæ maior magisue ne-
cessaria in viro Principe potest requiri virtus, quàm domi inque rebus ciuili-
bus prudentia, foris verò militaris scientia. Atque hæc quidem ita inter se
sunt copulatæ, vt hæc sine illa Reipubl. vsui non sit: illa ab hac destituta quasi
neruis incisus contemptui sit vulgò atque inutilis. Iam ad prudentiam, quam
requirimus politicam, excitandam præter rerum cognitionem maximope-
re necessarius est corporis habitus conueniens, nec humorum inter se discra-
sia afflicta. Quod vt obtineri possit, non exigua motus & quietis, qua de re
diligentius Medici præcipiunt, habenda est ratio. Hæc enim sanitatem ma-
ximè alunt augentque. Principibus autem viris quod aliud corporis exerci-
tium melius atque ipsorum Celsi ac Mag. accommodatius venatione reli-
quum sit, non video. Ea enim spiritus cum vitales, corporis humani recto-
res, tum animales sapientis animi præfides, qui in otio quasi obducti torpe-
bant, vegetiores reddit, atque ad munia sua obeunda alacriores multò,
quàm vlla Medicorum Catapotia: Primarum qualitatum in corporibus har-
moniam conseruat, ac ne impotens culina rationis imperium excutiat,
prohibet. Porro ad militarem scientiam, cuius quasi progymnasma ac præ-
ludium est venatio, sectatores suos præparat. Venatorem enim de nocte sur-
gere, astum ac frigora patienter ferre, per montes vallesq; sursum deorsum
contendere, animo denique in periculis præsentis, & in laboribus perferen-
dis infracto esse oportet. Hæc in milite maximopere requiri quis non videt?
At verò militis hæc esse inquires, nihil ad Principes viros. Imperatorias ve-
natio

natio non minus virtutes edocet. Ille hostes patria arcet, direptiones prohibet, pacem ac disciplinam tuetur: Non secus hic ferarum metu colonos liberat, segetes à vastationibus defendit, victum lautiores sudore parat: nunc vi manifesta belluas adoritur, canum agminibus fatigat, in retia agit: nunc fraude laqueisque positis eas captat, iaculis prostermit, insidias fruit. Nec verò minorem spoliis gloriam reportat venator. Meleager cum infestum maximè ac formidabilem Arcadibus aprum sustulisset, ab incolis pro Deo cultus est. Cadmus Agenoris filius cum Draconem interfecisset, quantam & quam veram hic sibi cepit laudem? Id quod etiamnum in aulis Principum moris esse videmus. Hinc ergo credimus, quòd summi Reges atque Principes huic semper studio multum operæ impenderunt, ac quidquid temporis de grauioribus Imperij negotiis reliquum ipsis fuit, id vniuersum venationi dederunt. Eorum hoc loco exempla percensere, cum domi vestra nascantur, superuacaneum videtur: cum præsertim omnes, quotquot vnquam extiterunt, viros præstantes ita credidisse constet, non tantum honestum hoc & licitum esse corporis exercitium animique à grauioribus negotiis ac studiis seuerioribus recreationem, verum etiam ad desidiâ omnium vitiorum fomitem excutiendam maximè necessarium. Dianam semper virginem Poetæ perpetuo venandi studio incumbere fingunt, quo ipso innuere voluerunt, desidiâ luxumque cane peius & angue fugienda his, quibus casti decus pudoris cordi est, quiq; suam virginitatem tueri student illibatam. Tandem etiam honestas venatio exhibet voluptates, animumque negotiorum mole obtusum quasi acuit, curarum scrupulum eximit, non rarò etiam morborum aciem retundit.

Hæ igitur instituti mei fuere rationes, quibus & illa accessit, quòd mirum in modum harum picturarum pulchritudine ac elegantia captus, hoc præstantissimi artificis Ammonij nostri monimentum immortalitati consecrandum duxi. Cum enim magna per se est pictoriæ artis Graphicesq; præstantia, tum vtilitas tanta, tamque infinita suauitas, vt verbis illa satis consequi non possim: Summos verò ac sapientissimos semper viros sua pulchritudine ad sui pellexit amorem & admirationem. Et tenent mehercle oculos picturæ, nimium verò quantum afficiunt animum. Ad nostras verò quod attinet figuras, non minorem hæc, ob rerum venatoriâ quam proponunt descriptionem luculentissimam gloriam reportabunt. Ne autem arida prorsus & inamœna essent omnia in tam vastis sylvarum anfractibus, montium iugis, valliumque recessibus obambulantibus, epigrammatis elegantibus ac succinctis ceu flosculis quibusdam ea respersi, quibus venator eruditus animus, vt picturis oculos pascere, eruditionem alere, vitamque & mores

formare poterit. Tuæ verò nobili præstantiæ libellum hunc offerre propriumque dicare non abs re visum fuit. Cùm enim huic recens prodeunti infantulo tutore, cuius autoritate maleuolorum insultus elideret, opus esset: qui & ipse rerum aulicarum gnarus esset, nec à Musis abhorreret, & qui propter exiguum quem præ se fert libellus prætextum, suo ipsum non dedigneretur fauore: Nobilis tua Præstantia commodum se mihi offerebat, huic rei præ cæteris idonea. Hanc enim nō generis solū splendore ac nobilitate venerandam scimus, sed & sua in negotiis atque officiis arduis prudentia ac fide, in consiliis dexteritate & candore, erga vniuersos verò & singulos humanitate ac beneficentia eam sibi autoritatem parauisse cognouimus, vt vel in sola nominis vestri celebritate florere, tutoque consistere hic libellus noster possit. Huic accedit Nobilis tuæ Præstantiæ insignis eruditio ac liberalium disciplinarum cognitio eximia: tum etiā his coniuncta præstans & singularis humanitas, & beneuolentia, venationum scientia non mediocris, ac labor indefessus, quibus adductus Nobilem tuam Præstantiam exiguum munusculum, mei erga eandem amoris testimonium, vultu placido & sereno suscepturam nihil quidquam dubito. Id enim pristina Nobilit. tuæ Præstantiæ, cū integritas, tum beneuolentia quas & à natura insitas habet, quibusque erga Musarum studiorumque sectatores vt consuevit, pro certo propemodum mihi pollicetur. Quod vt faciat Nobilis tua Præstantia submisisset iam atque etiā rogo. Francoforti Calendis Aprilis, anno reparatæ salutis 1582.

Nobilis Tuæ Præstantia

studiosissimus

*Sigismundus, Feyerabendius ciuis
& Bibliopola Francof.*

CAESARIS BOR-
GIAE DVCIS EPICEDIVM,
per Herculem Strozam ad di-
uam Lucretiam Borgiam
Ferrariæ Ducem.

Attenuis aut Elegos humili qua Sădalus vnda
Serpis, & illabens fuluas humectat arenas,
Aut vbi deiectum curru Phaëtonta paterno
Excepit gremio Eridani maioribus orsis
Acta virum cecini. Nunc lustra per alta va-
Est animus cornuq³ feras excire sonanti, (gari

Venantumq³ acies belli simulacra referre,
Mox audidum tentare iutam, atq³ horrentia Martis
Agmina, Tu cithara, & flexi simul arbiter arcus
Phœbe mone ac forti mecum auia cinge Molosso:

Tuq³ adsis mihi virginibus comes addita Musis.
Borgiadum decus, in tenui quoq³ gloria, Si non
Aspernata meos hedera dignabere crineis.

Dum mouet Hercynios, famulantemq³ excitat Arcton
Carolus, & Latias bellum meditatur ad vrbeis,
Ne terat interea sub inertii tempora luxu,
Venatum iubet Aurora surgente parari.
Quo permota sono fremit arma, canesq³ iuuentus,
Et latam magnis implet clamoribus urbem.
Vix medius cursus nox intempesta secabas,
Aerea cum longo sonuerunt cornua cantu.
Exurgunt stratis iuuenes celeresq³, reuisunt
Cornipedes adsunt nitidi in praesepibus altis,
Tollentes capita, & plausum rectoris amanti,
Tum famuli accelerant, pulchrisq³ tapetibus armos
Infernunt, adhibentq³ ferocibus aurea frena.
Nec non turba canum blandita vocantibus astat
Hinc illinc dominis, illi omneis nomine poscunt,

Aureaq³

Auræaque intendunt hirsuto vincula collo,
Attractantque manu placidos, prasagæque laudum
Verba serunt, pars aratis venabula nodis
Expediunt, arcusque parant implentq³, pharetras
Missilibus, pars rara suis cum retia pilis
Agglomerant cupidi sylvarum, aptantq³, ferendo.

Interea veniens extremo Phœbus ab orbe
Reddiderat mundoque diem, rebusque colorem.
Atque illi ad regem sese, suæque arma ferebant.
Forte aderant patria ex alta atque Insubribus aruis,
Eridaniq³, solo, magni qui nomine Mauri
Fœdera percussum exierant, Galeatius, atque
Nicoleos ambo insignes, amboq³, potentes
Militiaq³, domiq³, Ducis gener ille, decusq³
Sansueverinorum, hic comptus Peneide crimen.
Corrigium extollit, placidaq³, pace gubernat,
Venerat & super hos Italûm delecta iuuentus
Visendi studio Regem, genteisq³, comatas.

Dux erat Hippolytus, pulchro satus Hercule, pulcher
Hippolytus, quem fata vocant, cui Iuppiter olim
Pontificale decus Romanamq³, annuit arcem.
Non hic purpurei manifestus honore galeri,
Sed sagulo in viridi cunctis incognitus ibat,
Et Thracum de moreabilem succinxerat ensẽ
Venator, tuleratq³, leuem cum cuspide sagum.
Acer equo, præse³, latens decus ore ferebat,
Vt, licet humanos superiũm pater induat artus,
Diuina stat frontis honor, fulgetq³, repostum
Numen, & Ambrosium latè diffundit odorem.

Hicq³, viam simul accelerant stipante caterua
Magnanimũ heroum, cunctos Galeatius anteit
Puniceam chlamydem limbo circumdatus aureo,
Quem Geticus portat sonipes sinuantia crura
Sublata ceruice ferens, argentea rufa
Per terga excurrunt macula niueosq³, per armos,
Summaq³, conuertit bicolor vestigia cauda.
Proximus huic conspectus equo Phœbeius ibat
Nicoleos, cui passa humeris coma concolor auro

Pendet

Pendet ebur tergo, quod vasto exemerat hosti
Venator Libycus, doctusq; foratile Giluo
Ornandum dederat, multo inde coemerat auro
Borsius, Insubrumq; duci donarat habendum.
Munera at hic alia vnanimi dum stipat amico,
Cessit idem dono, quo non errantibus vllum
Nobilius signum canibus. tremit alta sonore
Sylua, & saxosis rapidi in conuallibus amnes.

Ventum erat ad valuas, quæ Regis in atria ducunt,
Vndiq; conueniunt sub tempora veris adulti
Pastorum tepido in tecto mulctaria circum
Densa, velut coeunt volitantum examina dulci
Oblectata cibo. iam summa luce paratus
Progreditur magna procerum comitante corona
Carolus, & placido circumspectit agmina vultu.
Irradians gemmis it summo pectore torques
Aureus, atque humeris clarum partitur honorem.
Magnus honor capiti geminus procul enitet ordo
Baccarum, hinc adamus fuluo suspenditur auro,
Candidus inde micat gemma Garamantidos ignis.

Tum celericonfedit equo, quem fudit ad austrum
Callaica occiduo conceptum flamine mater:
Nigricat, & pressa latus omne nigredine fulget,
Frons tenui distincta albo, quæque vngula cornu
Terminat, atque pedis solidat vestigia leui,
Candida se tereti subnectit fascia circolo,
Aurea per mediam colludunt vellera frontem,
Setigeróque labant demissa monilia collo.
Hæc quoties cursu genitalem prouocat auram,
Conuolitant, blandosque serunt per pectora lusus,
Ille secat campos fugiens, it segnior alis
Eurýsque, Zephyrýsque, & missum fulmen Olympo

Hunc grege de patrio diuersa per aquora vexit
Alipedum Tessyra bonus nutritor equorum
Musarum Decus, & gemini noua gloria iuris:
Hocque fluentina tulit aurea præmia palma,
Dum veterem Roma molem, & regna Italia visit,
Post & equum, & meritis Regi donarat honores.

Talis apud Rhodopen exuta casside Mauros
Bellona cessante leueis per deuia ceruos
Sollicitare parat. commisti limina circum
Edoni, Bessi que fremunt, Mysi q, Getæ q,
Ipse fatigat equum, sparsamq, ex ordine querna
Stringit fronde comam fingens, auroq, coronat.

Huic comes à laua Hispano de sanguine Caesar
Ille, nouum terris decus, & noua cura Deorum
Borgia, qui Gallæ thalamo deuinctus honoro
Coniugis, Italia gelidas aduerterat oras,
Dextro innisum humero, laeuum procumbit in armum
Tortile per seriem nodis fulgentibus aurum,
Pectore de medio pendens insigne paternum
Cornibus auratis lucet bos gemmeus, instar
Stelle autumnalis, vitreo quæ lota resurgit
Oceano, ante alias cælo admiranda sereno.

Ipse acer stimulis leuiter primam incitat iram
Quadrupedis, faciliq, in gyrum versat habena,
Mox agit in furias mandentem frena, neque vllos
Dignantem Domini motus, iam se altus in auras
Tollit equus, circumq, affusum disilit agmen.

Sic in amictæa cum se exercet arena
Tindarides, nunc huc, nunc leua obuerterat illuc
Cyllaron insultantem aruis, flamæque vomentem
Naribus, ad saltus iterabant vota Lacena.
It portis armata phalanx iaculisq, plagisq,
Ille suum hortatur comitem, fandoq, coarctat
Interualla via, latum hippocæna canentes
Magnanimos memorant heroas, & inclita Francæ
Gesta Antenorei, præcedit odora canum vis,
Inde armillati subeunt longo ordine Bessi,
Villofiq, Getæ, atque exilia crura Lacones
Succincti, & magna spectandi mole Britanni.

Aschetos ante alios forma præstantior ibat,
Cum Lycus immensum metitus lumine corpus,
Vadentem simul his compellat vocibus Argum,
Custodemq, canum, vastatoremq, ferarum.
Arge, quis hunc primum nostras perduxit in oras?

Non equidem tantam memini me cernere molem.
Dixerat, ille subit, dapibus cum forte remotis,
Lusus, & hesternas cepissent ocia mensas,
Incola Masylia Seras scrutatus, & Indos
Municipum ad regem merces aduexit Eoas.
Tum simul Albanus, cano de vertice genti
Nomen, Iasonia qui sese stirpe ferebat,
Insignem millo, & fuluo thorace rigentem,
Tollentem argutas aureis, & torua tuentem.
Donat habere canem congressum saepe sub altis
Rupibus aut vrso, aut horrenda mole leoni:
Ascheton hunc ideo dixere, quod area iam non
Vincula, non ipsi possent retinere magistri.
Terrificos membrorum artus, hirsutaq; colla,
Immensumq; caput, dentesq; vtrique minaces
Miratur, gratoq; refert ita Carolus ore:
Charius haud poteris, aut opportunius vllum
Munus ferre mihi. nam cum lux crastina caelo
Fulserit, vmbrosis meditamur salibus arma
Tu simul accedas nostris venatibus hospes.

Ille sub hac, veniam quod me Rex cunq; vocabis:
Atque ut inam primo aspiraret fortuna labori,
Nam si aliqua esset syluis sese fera nobilis altis
Offerret, & campo bellum committeret aperto,
(Degeneris neque enim latatur sanguine praeda)
Vim canis egregiam, atque acreis mirabere pugnas.
Vidimus assuetos inter desertas ferarum
Nequicquam immane irasci in cornua tauros.
Sternere ludus apros, nec totam excandet in iram,
Si rigidis pugnent informes vnguibus vrsi.
Gaudet atrox magni fremitum si forte leonis
Audiat, & celerirapitur per deuia cursu,
Ac formidando metuendus obambulat hosti,
Villosa donec ceruici adnissus inheret,
Sanguineaq; feram morientem extendit arena.
Acrius exultans vastos in praelia Barros
Prouocat, & tantam (dictu mirabile) molem
Sternit, at ingentem procumbens illa ruinam

Per dumosa trahit, garritu tesqua sonoro
Dissultant, gliscitq; grauis venantibus horror.

Talia iactantem Phrygio Rex donat amictu,
Quem Philoë intexto circum depinxit Acantho,
Santonicas inter Philoë doctissima matres.
Addit equos, patriæque insignis arte cateias,
Scutaq; & auratis sinuosis cornibus arcum,
Tum grauidam telis Inuli de pelle pharetram,
Quam bonus Eurimedon maculis distinxit, & aure,
Quaque humeris arctatur onus, nitet aurea longe
Fibula lucentis stellata ardore pyropi.
Et nunc ille nouo graditur spectandus honore.
Aspice quantus eat, quàm sese ostendet in armis?
Nempe hodie hos animos, atque has spectabimus artes.
Hac illi inter se alternant, dum feruida ceptum
Haurit iter pubes, nemoriq; adueniat opaco.

Est sylua, Hercyniam nostri dixere, ferarum
Hinc illinc stabula alta horrent, vastiq; recessus,
Nulla sagittifera dilectior ora Diana.
Fama est indigenis sub prima crepuscula Diæ
Vocem exaudiri, rarumque per auiæ cornu,
Monstræque vicinos ferri confossa per agros,
Mortales quæ non ausint incessere dextra.
Hinc adeo ut maneant longum indeprenta per æuum
Deuia, & extremis fugiat venator ab umbris.
Itur in hanc tacite, sua quisque munera leti,
Pars circum tendunt casseis, pars callis opaci
Armati obsidunt fauces, pars æquora campi
Obseruant in equis, vigiliq; indagine saltus
Circundant, acreisq; tenent ad vincla Molossos.
Hi postquam subiære nemus, per lustra sagacem
Immisere manum, bona naribus Heuresichne
Huc illuc volat, & vestigia captat odore,
Seclæque latratu sequitur deprensa ferarum.
Proximus huic qui matre alia, patre cretus eodem
Oosphranus informis rictu, verum inter odores
Fama canes, ciet è latebris, vulpesq; dolosas,
Carniuorofq; lupos, pauidiq; cubilia Dama

Destituunt

Destituunt cursu, glomeratq̃ agmine ceru
Persultant campum trepidi formidine penna,
Pars ruit in laqueos, leuibꝯ pars incita besis
Præcipitat, Zephyri aura sequens vestigia verrit.

Hic primus fœtam iaculo transuerberat vrsam
Carolus, informis cecidit de vulnere partus,
Voluitur ipsa solo moriens, telumq̃ momordit.
Ast socij clamorem ingentem ad sydera tollunt
Latati augurio, regemq̃, omeng, salutant.
Maxima dein præda cadens exorta ferina
Theragus, Ocypete, Thoissa, Melana, Cyllindus,
Charodesq̃, hirtus setis, domitorq̃, ferarum
Theridamas, veloxq̃, Lagois, & ocyor illa
Protodromus, longog, legens compendia passu
Macrobates, Leucog, rapaci & cum Harpage Theron
Exuti vinclis simul emicuere, simulq̃
Dant magnam sylus stragem, passimq̃, lupi cem
Discurrunt, vbi vere nouo pascencia latè
Prospiciunt armenta vagari libera campis.

Excipit incautam, dum prospicit anxia natis,
Obtruncatq̃, lupam graia de stirpe Marullus
Musarum comes egregius, cantorq̃, Deorum.
Nec mora, mœrentis materna morte gemellos
Insequitur cursu, & vinclis circunligat ambos.

Stabat Aprum contra venientem obniscus Amyntas,
Defixusq̃, solo nodis, ferroq̃, rigentem
Nequicquam intrepidus palmis obstrinxerat hastam.
Sed neque fulmineam subsistit robur ad iram,
Nec iuuenis titubata solo vestigia fidunt.
Labitur infelix, subit ira feruidus hostis
Labentem: immani sed non contingere corpus
Dente valet, primamque rapit de pectore vestem.

Ecce laceßitum telo, pugnasq̃, cientem
Respicit Hippolytus, nec casus terret Amyntæ.
Vt celerem stimulabat equum, sic comminus hasta
Irruit in monstrum, fagi pars altera fronti
Figitur, it tenuis pars altera scissa per aures.
Hoc magis ignescunt ira, satiusq̃, propinquis

Vexatus: mouet arma furor, sic fossus, & hastam
Fronte gerens Hero petit, diu nostra tuentes
Præsidia, incæptos in equum vertere furores.
Occupat huic pectus, tum dentibus occupat aluum,
Visceribusq; truci latam dedit ore fenestram.
Stat tamen ad vulnus sonipes, sed strenuus Heros
Effuso meritas sumens pro sanguine pœnas
Ensem adigit, quæ sunt hirti confinia colli
Frangitur, & tandem moriens procumbit humi Sus.
Iamq; canes alium excierant de sentibus Aprum,
Quem circum glomerati omnes crebra vndiq; tela
Fundere, & audaces fremitu instigare Britannos.

Sed Venetum decus, infanti cui pectus Apollo
Impleuit, triplicemq; dedit Tritonia linguam.
Bembus in aduersum iaculatur missile dextra,
Quod male tardatum calloso tegmine pectus
Transadiit, latiq; vias in corde reclusit,
Auulsum q; caput Triuia, tibi Phœbe dicauit
Spicula, & æterno sacrauit carmine dona.

At Thebaldæus syluæ sciens, & sciens artis
Pieria, Phœbo & Phœba gratissimus æquæ,
Multiparamq; suemiaculo, iaculoq; fugacem
Sternit humi ceruam, quas tu Borgete citaras
Nare sagax, forma insignis, tua munera Borges,
Borges quo tellus Hispana superbit alumno,
Borges cui triplicem fata inuidere coronam.

Mox & Pontanus, quo non præstantior alter
Ferre volutabris tacito vestigia gressu,
Et præpilatas succis armare sagittas,
Saltibus in medijs tollentem cornua ceruum
Asspexit latitans, amentaq; lorea torisit.
Hasta volat, geminumq; simul sit vincta furorem,
Sic flammæ, vulnusq; ferunt contorta rubenti
Tela Iouis dextra, fossus consumitur igne
Ceus, & ardentes apparent vulnere fibræ.
Ille actus stimulis, in aperta pericula fertur.
Non celeres tardant Cressæ, non obuia terrent
Spicula: tantus inest dolor osibus, expulit omnem

Mors vicina metum, prospexit ab aggere prædam
Stroccius, atque citum alipedem calcaribus egit,
Quamquam euo pridem grauis, imbellisque senecta,
Dumque per obliquum campo insectatur aperto,
Qualis hyperboreus celerem de nube columbam
Accipiter superinstat agens, propiorque fugaci
Fit magis, atque magis: iamque huc, iamque exigit illus
Alarum ad sonitum trepidantem, & saua pauentem.
Consequitur fugientem, enseque impingit adactum
Vitaleis inter nexus, sed emque cerebri,
Atque vno geminum perfringit vulnere cornu.
Sternitur ille solo moriens: per inane feruntur
Cornua, conclamant omnes, viridemque senectam
Laudibus attollunt pariter, pariterque recensent,
Aeternos cecinit quos ille imberbis amores,
Pastorumque super curas, Borsoque dicatum
Carmen, Atestinam referens ab origine gentem:
Progreditur crudus senior venatibus olim
Insignis, cum prima animo vim præbuit ætas,
Cana virent circum longæue tempora lauri.

Hic præstans animi, & facundo maximus ore
Timotheus, siue ille iocos, seu seria dicat,
Pieridum addictus studiis, addictus amori,
Prospicit errantem spacioſa per æquora Damam,
Consequiturque celer, sed cum iam prendere posset,
Non vetat elabi, qualis Gangetica tigris
Quam neque progenies, neque amor compellit edendi,
Si capream, aut leporem medijs intercipit aruis,
Colludit, pauidumque leui nunc destinat vngue,
Nunc spatium finit esse fuge, quantum ipsa volando
Exuperare queat, trepidumque immota parumper,
Et prona obseruat, rapido mox concita cursu
Insequitur iam, iamque tenet, gaudetque sequendo.
Corripuit tandem fessam, vinclisque ligauit.

Tu quoque par Phæbo forma, & par Pice sagittis,
Parg, lyra, rerumque, potens cognoscere causas,
Albenti cinctus vitta, lauroque vagaris
Per saltus, sternisque, feras, nunc callidus arcu

Figere, nunc celeri validus prauertere cursu.
Quo te cunq³ rapis tua per vestigia fertur
Franciscus de fratre nepos, & suggerit arma.

Maximus interea villis horrentibus vsus
Proflit, fortémq³ Lyam, fortémq³ Gerastum
Purpureas prima in persos lanugine malas,
Quos vno geminos Rheni propè flumina partu
Sequanis hesperio Nympha est enixa Phiota,
Sternit humi, simul vlna immani amplexus vtrunque
Occupat os, mentumq³ Lya, sed terga Gerasto,
Alter enim in faciem, resupinus concidit alter.

Vidit, & ingemuit casu perculsus acerbo
Casar, agens celerem nemora inter frondea ceruum.
Linguis anhelantem, & cursu iam prapete victum
Maeste animo iuuenis, leuia hæc, fortiq³ putasti
Contemnenda viro, gaudens ingentibus ausis.
Tempus erit quo te Gallos sub iura togatos,
Bisq³ acreis vrgentem Umbros, Latioque frementem
Bella canam, atque alys accingam sedulus armis,
Accipe nunc haud magna tue praludia laudis.
Quadrupedantem arrectum aureis, monstróq³ pauentem
Commendat Remulo, & vastum pedes exit in hostem,
Non galea, non ille quidem thorace, neque vllis
Vallatur canibus, Sed térque, quatérq³ plicatam
Inuoluit læuæ chlamydem, dextrámq³ dolone
Armat, & horrendam vasto subit impete molem.
Intorsit caput infrendens, & lumine toruo
Prospiciens contra venientem Heroa, reliquit
Semianimeis, villis tabo fluit, hirtaq³ tetrum
Per terram passim despumant ora cruorem.
Ipse bipes ferus ingreditur, pugnámq³ lacepsit
Arduus, & vastos pandit deformis hiatus.
At non immani ictu perterritus Heros,
Vnguibus aut rigidis, lauam catus obtulit hosti,
Ille inhians rapit oblatam, ceu guttura pandens
Corripit obiectam custos Plutonijs offam.
Nec mora, quin caput inualidum transuerberet ictu
Bellator, vulnúsq³ iteret, dum victa satiscat

Bellua, terrificum tellus dedit icta fragorem,
Quantus nubiferi iuga personat Apennini,
Dum cadit, aut excisa suis radicibus ingens
Fraxinus, aut quercus ferro exturbata bipenni,
Ad sonitum prior ora Lyis truncatus, & atro
Sanguine deformis caput extulit, inde Geraſtus
Voluitur, atque oculos dubitata in ſydera ſelectit.
Quos victor pariter verbis ſolatur amicis,
Qui vos tam miſerè caſus tulit? heu tua virtus
Quò ceſſit laudate Lya? laudate Geraſte
Quòve tua? & veſtro fugiens inuidis honori?
Sed reuocate animos, nec vos timor angat inerteis.
Ille quidem facti pœnas dedit, occidit hoſtis,
Occidit hoc noſtro ferro, noſtròq; labore
Fuſus humi. Simul ora Lya miſeratur, at illis
Forte ſuperueniens abſterſit vulnera lymphis
Herbarum, medicag; potens Epidaurius artis
Pharmacero taleis Regem comitatus in uſus.
Ergo alios ſubit in ſaltus, ſyluamq; peragrat
Fretus equo, iaculòq; animisq; & viribus Heros.

Eſt fera, cui geminas media de fronte per aureis
Tollitur excelſum ramoſo vertice cornu,
Ipsa bouis, noménq; refert, ceruiq; figuram.
Hanc fremitu excitam luſtris, ſpatioq; patenti
Fidentem, ſonitumq; canum procul accipientem,
Sanſeuerinus apro repetit dum caſtra peremto
Transmittens campum longè videt, ac celer acri
Urget equo, volat illa fugax, mediumq; per æquor
Inſtantem eludit, vulnùſque citatior exit.
Difficilis dat palma animos, nunquámque Latinis
Aſpectum monſtrum in ſyluis premit, acrius armos
Quadrupedis, tum lora manu leuiore remittit.
At ſimul vndanteis collo præſenſit habenas,
Prauolat, & rapido Geta concitus ocyor Euro.
Non finit eſſe moram iactu, preſſisq; feroci,
Ore lupis celeri prauertit vota meatu.
Hic mutata fugæ ſpecies, ſequiturq; ſequentem
Bellua venantum longis clamoribus acta.

At vultu exardet iuuenis pudor, irâque mentem
 Sollicitat, partumq; rapi indignatur honorem.
 Non decoris tamen ille sui est oblitus, & artis.
 Fertur, & obuerso iaculatur pectore telum,
 Qualis Achamenius totis obniscus habenis
 Dum fugit, instanteis à tergo vulnerat hosteis,
 Egregiam felix artem fortuna secuta est.
 It summa iaculum fronti, paulumq; recliue
 Imprimitur, durisq; tenaciter ossibus hæret.
 Naturæ alludit casus, prodire videtur
 Alterum in oblongum cornu, summoque minari
 Sæuius aduersis, frontemq; armare rigentem.
 Non tamen hoc fracta vires, subit intima nondum
 Corda dolor, primusque rapit molem impetus agram.
 Mugitu nemus omne replet, taboque fluenti
 Sanguineos infecta oculos intra inuia lustra
 Precipiti refugit cursu, velut ictus herile
 In tectum exululans canis aduolat. Ecce priusquam
 Syluam ineat lustris egressa horrentibus Alce,
 Alce, cui nimio tenduntur crura rigore,
 Quo nunquam eubat, & si casu concidit vllò
 Ne quicquam rigido consurgere poplite tentat.
 It contrà, angusto teritur quæ semita calle.
 At fera, cui misera caligat lumina circum
 Sanguinis vndantis nubes, quod fronte gerebat
 Obiectat clemens telum dum currit, & vrget
 Implicitam, sternitq; solo, super ipsa secuta.
 Tum demum in faciem iaculo sese angit acuto,
 Sic vbi vtrinque acies rauci canor incitat æris
 Suffossi labuntur equi: aut si fortè virum vir
 Impetat, affligunt sese, proniq; feruntur
 In caput, excusis franguntur crura magistris.
 Iam domito exultabat equo, victorque secabas
 Rectum iter ad syluam, quæ semita fœda cruore,
 Cum dextra procul instratam simul aspicit Alcen
 Semianimemque bouem, ac prædam miratur opimam,
 Desiliensque ab equo, fulgentis cingula baltei
 Exiit, atque Alcen nodis stringentibus arctat.

Tum laqueum annectit dumis, pauet illa, tremitq;
Distinctos maculis artus, nec vincla recusat.
Quid faciat? qua vi imbellis prostrata repugnet?
Deinde bouem celer aggreditur conamine toto
Singultantem animam, & suspiria sœda trahentem,
Miraturq; feram, telumq; à fronte reuellit.
Cornigerumq; agilis fuluo caput amputat ense,
Vno, eodemq; ictu, abscissumq; reponit in herba:
Inde ensen abstersum vagina collocat aurea.
Quaq; innituntur vestigia, dum premit altius,
Quadrupedum vinculis luctantem subligat Alcen,
Haud alibi anseribus gruibusq; ingentibus Auceps
Accipitre exitium indicens ligat auxiliaris
Colla canis vincolo, telum inde, caputq; resumit,
Alipedemq; leuis saltu superinsilit alium.
Vt primum emergit, cuncti admirantur onustum,
Laua tenet frenum & iaculum, tenet altera cornu,
Vnde ingens dependet onus, porrectaq; vasta
Ora fera, tetro manans de gutture sanguis
Purpurea virideis sanie super inficit herbas.
Cornipedis lateri nunc æquis passibus hæret,
Nunc furit, atque via medium sese implicat Alce,
Nunc Domini inuito sequitur vestigia gressu.
Non secus è pastu lunata fronte Iuuenctus,
Innumerus quem pastor agit, nunc tendere contrà
Nititur, ingenti reuocatus voce parentis,
Nunc furis, stimulisq; prior defertur, at illi
In diuersa trahunt, medioq; insistere cogunt,
Vndiq; concurrunt Galli, mistiq; Latini,
Ignarum num capta plagis, deprensæve cursu,
Aut subter casa latus inclinauerit orno.
Iam prædam ostentat Regi, fruiturq; triumpho
Victor, & vnde sibi fuerit victoria, narrat,
Cum circum astantis strepitu fera territa vulgi
Nititur, & magnis labefactat viribus aurum.
Nec mora visus elabatur incita vinclis.
Et vix tacta secat pernicibus æquora plantis.
Illicet emicuere omnes, cursuq; citato

Discurrunt, magnoq; feram clamore sequuntur.

Vt medio in campo populatum armenta coloni
Si videre lupum, sudibus metuenda præstis,
Horridaq; in iaculis diuersa ex parte feruntur
Agmina, & immanem Cresse accenduntur in hostem.
Conclamant, queruntq; aditus occludere, at ille
Fert caudam pauitantem vtero, fallitq; sequenteis.
Corripiunt campi spacia, & certamine magno
Obnisi dant lora, nec instant verbere tantum,
Voce cient animos, Spes vireis cuique ministrat.

Qualis vbi Eleo de carcere plurimus exit
Certatim Sonipes, spe laudum accensa iuuentus
Feruenti stat prona iugo, tortoq; flagello
Increpat. hinc ira exurgunt, hic amula virtus
Angit equos, se quisque acuit, volat areus axis.
Nec minus inter se videas decernere cursu
Frustrato sudore canes, procul illa sequenteis
Deferit, & celeri fallit secura recurso.
Pardalus, & Tygris, Thressa hæc, Gortynius ille,
Ambo animis, cursuq; pares, postrema tenebant.

Quos piger extremo Areoste emittis, ademt am
Dum tibi Pasiphilen turpi indignaris ab Hemo,
Diuisusq; alio mentem, committere tristeis
Intempestiuus elegis meditaris amores.
At fera dum medios redit indeprenta per hostes,
Anteuolant, signoq; pari vestigia figunt.
Sustentata diu hæc facies cursu, atque recurso,
Et fors magna pares quæsisent nomina tandem.
Ni miseros vnà fatum exitiale tulisset.
Forte ingens querno stabat de robore truncus,
Quem carie exesum violentior abscidit Eurus.
Vix illum præterfugiens elabatur Alce,
Atque adeo hirsutum perstrinxit stipite corpus.
Incumbunt illi propius, fatigq; malignis
Obniscus trunco sese collidit vterque:
Ceum medio in ponto gemina si fortè carina
Ceca in saxa ruant: insicta turbine vasto
Soluuntur, fractisq; iacent per littora tonsis.

Haud procul vrgebat stimulis Areostus anhelum
 Cornipedem, vireisq³ canum clamore ciebat.
 Vt verò aspexit saua in discrimina lapsos
 Desilit, & taleis lacrymans agit ore querelas.
 Huncne igitur video te Pardale? sic mea Tygri
 Commiseranda iaces? quis vos Deus abstulit Argo?
 Vósne illi quondam, vastatoresq³ ferarum,
 Custodesq³ mei, quos non labor improbus vnquam,
 Non saua domuere fera, non impetus vnda?
 Saltem si alterutri parissent impia fata,
 Hoc tristem alterius minuam solamine luctum.
 Sic ait, atque torum ambobus substernit in herba.
 Haud aliter mœrens sese armentarius Afer
 Questibus exercet, nocturna strage Leones
 Cui geminas saui heu misero rapuere iuuenas,
 Spem magnam armenti, flet per deserti, suamq³
 Conqueritur sortem, atque amissas nomine syluis
 Sape vocat, mœstumq³ iubet mugire iuuenkos.
 Euolat interea canibus fera lata relictis,
 Itq³ atram in syluam magni secuta pericli.
 Nondum tuta tamen. Dimouerat agmine ceruum
 Nicoleos, captumq³ manu, vinctumq³ traherat.
 At simulac noua forma fera sese obtulit illi
 Captiuam Agyalo committit, & expedit arcum
 Gnosiaci Phorbantis opus, telumq³ pharetra
 Depromit, tulerat pharetramq³, arcumq³ sonantem,
 Atque humeris Domini in syluis aptarat Alethes,
 Quod simul imposuit neruo, speculatus apertum
 Mortis iter, qua parte feram desigat, Apollo.
 Sis felix & fautor aui si digna quotannis
 Liba tibi dedimus, niueisq³ litauimus agnis.
 Dixerat, & neruo impellit stridente sagittam,
 Illa volat, fibrasq³ altum letalis hiantis
 Transadiit, cordisq³ imis in sedibus hæsit.
 Hæc ita dum syluæ lata in conualle geruntur,
 Concursum, strepitumq³, ingens equitumq³, canumq³,
 Exoritur, multiq³ pauent, retroq³ residunt.
 Nanq³ adeo inmanis perfractis retibus Vrus

Inferitur campo, atque audentem cominus arma
Siringere, & his quondam assuetum venatibus Acrin,
Plurima qui tulerat Germanis cornua mensis
Clamore ingenti contrà, ferroq³, ruentem
Sustulit, & gemino iactauit in aëra cornu
Sublatum, exceptam rabida sic feruidus ira
Tollit in astra pilam taurus, cui suscitac acreis
Pinæ tædæ animos, puerorumq³, agmina longè
Præperibus torquent stimulis, miser ille ruinam
Ex alto trahit, & comitem penè opprimit Alcum.
Perfurit inde ferox, mugituq³, omnia rauco
Complet, & occursum densum Vrus fertur in agmen
Torrenti similis fluuiò, quem magna, repensq³,
Nimbrorum alluuiæ exauxerat: ille solutus
Impete præcipiti, non ripa, aut aggere sueto
Se cohibet, sed & illa ferens, ipsosq³, resoluens
Ponteis, & latas segetes, & pingua latè
Deuastat culta, heu miseris ploranda colonis.

Sternit Athum, Ligerumq³, Thoum³, Armontaq³, Gallos
Præter Athum hesperia genitum sub vertice Calpes,
Nec non oppositum duro petit Enthea cornu,
Et geminas imò effringit sub pectore costas.
Pardus ad hæc genitrice Lacon, genitore Molossus,
Non extrema canum fama, & spes acris Opunti,
Sese acuit, vastumq³, lacescit moribus hostem:
Nunc femori infestus, nunc clunibus, & licet ille
Irruat aduersus, cursu tamen ipse citato
Posteriora celer subit, & diuellicat ore.
Tum fera nil metuens, horrenda fronte minatur
Seq³, rotat, cornuq³, petit, spiratq³, cruentum,
Ac velut Aetola depastus arundine, circum
Sistepuere canes, resides exasperat iras,
Et setis horrescit aper, validusq³, resistit
Fulmineo nunc dente ruens, nunc fronte minaci
Digrediens in terga, obuersum ne premat hostis.
Haud aliter Pardi stimulus fremit actus in orbem
Vrus, & in se omnem pugnando colligit iram
Cornibus oblectans, ruit arma hostilia contrà,

Et miserum audaces temnentem insigere morsus
 Excipit intendens vireis, squamamq; trilicem
 Perforat, atque ingens agit in præcordia vulnus.
 Sternitur ille gemens miserandum, & lumine toruo
 Quod licet insequitur, vitamq; effundit in hostem.
 Stabat adhuc, Vrumq; magis scire volebat
 Albanus, maiora suis quo nomina miles
 Quereret, & raro spolia ampla referret honore.
 Non tulit infrendens rictus immanis hiatu
 Aschetos, inuitum traxit per iniqua magistrum,
 Areaq; ingentis perfregit vincla catena.
 Tum sese obuertit strepitu fera territa magno,
 Et formidando ruit obuia cornibus hosti
 Demens, quæ potuit specubus latitare sub altis
 Tutius, & tanto non se committere Marti.
 Ut primum hanc rabiem videt Aschetos, omne receptat
 Acrior ad pugnam robur, gaudetq; furentem
 Ire animis contra, maioraq; prælia mallet.
 Iam nimie increscunt vtrinque assultibus ira.
 Hic cornu petit, hic morsu, fronte irritus alter
 Dimicat, alter agit non irrita vulnera dente.
 Spectanteis nouus horror habet, vireisq; animosq;
 Hinc inde admirantur, opemq; afferre laborant.
 At procul Albanus proclamat hyantiis ore,
 Præpediantq; canes vinclis, pugnaq; facessant.
 Non secus ac iussi, efficiunt, tacitiq; resistunt,
 Quales obtentu nemorum, aut celsa ilice tuti
 Pastores Libya certamina seuæ draconum
 Longius explorant visu, metuuntq; tuentes
 Sanguineas cristas, suff. Etq; lumina flammis:
 Ast illi triplicem exertant per sibila linguam,
 Seq; rotant spiris, agitantq; in verbera caudas.
 Haud mora longa, feram morsu, gyroq; fatigat,
 Iamq; fatigatæ saliens lauam Aschetos aurem
 Mordicus apprehendit, dextrumq; superuolat armum,
 Obniscusq; trahit, donec immania membra
 Sternat humi, victorq; super desuiat hostem.
 Mugit horrendum, & vastam dedit acta ruinam

Bellua: tum moriens vestigia versa supernè
Dimouet, & tenuis nequicquam verberat auras.
Protinus accurrit, iuguloq; Ablanus inhaerens
Impingit lato venabula myrtea ferro.
Faucibus exectis toto cum sanguine vita
Effluit, & latè tellus tepesacta cruor est.

Ecce autem medijs sonus è conuallibus ingens
Auditur, magnusq; tonat stridoribus ether,
Nanque ferox humeris vinctum gerit Alcimus aprum
Ingentem, horrendum, qualem Meleagria Pleuron
Non tulit, aut celsus nemoroso in vertice Olympus.
Sapè reluctatur, saepe hirtos asperat armos,
Grunnitusq; attollit aper, spumasq; cruentas
Euomit, & sædo vectorem sanguine turpat.
Ille ferox animi nihil hæc luctamina curat,
Intrepidusq; feram manibus magis, & magis arctat.
Amphytrionides in monstrifero Erymantho
Fulmineum sic pressit Aprum, colloque timendum
Impavidus contecit onus, stetit ira nouerca
Anxia, & ad strepitum Sthenelcius horruit Heros.
Ad noua concurrat trepidum spectacula vulgus,
Atque immane viri robur miratur, & ausus.
At procul aspectans inter media agmina Regem
Talia flammato sauis dedit Alcimus ore.

En syluis qui terror erat, multosq; per annos
Gallica suffossis vastauit messibus arua.
Sic ô, sic nobis sese tuus offerat hostis,
Illum ego non alio captiuum digner honore.
Vix ea: grunnitu illectus prorumpit in aquor
Aschetos, & cæsum iam non reminiscitur Vrum.
Ac velut ille leo, quem non agit improba ventris
Ingluuias, sed bella iuuant, quanquam oblitus atro
Sanguine semineces tauri superaccubet artus,
Si tamen aut campo audacem insultare iuuentum
Aspicit, aut crebros mugitus auribus haurit,
Surrigit infectos crineis, horrendaq; torquet
Lumina, vimq; acuit, sædoq; cadauere pasci
Iam pudet, atque nouo prada inflamatur amore.

Haud aliter fremit, atque aliam ciēt Aschetos iram,
Ergo vbi conspiciunt venientem, ac multa furentem,
Conclamant, deponat aprum, pugnaq; relaxet.
Ille sed obuerso sistit vestigia vultu,
Ac velut indignans coram duce, & agmine Marso
Ferre tot imperia, & plebeia voce iuberi,
Quisque ait his spolijs. & nostra laude superbus
Se feret, at victor repetam ipse inglorius urbem?
Cur non idem animi, cum nondum his fracta lacertis
Vis inerat, potuitq; horrenda in valle timeri
Non lassus, non victus aper, tum optanda, decensq;
Pugna fuit: sed nunc quando inter millia solus
Hac merui, finite ipse fruar dulcedine palma.
At tu fama canum vireis absiste furendo
Attentare meas, nulla hinc tibi gloria cedit.
Hic mihi partus honos, quantum dabat incita virtus.
Ibat in arma ferox, vbi verò cominus hostem
Ne quicquam ingenteis tentantem abrumpere nexus
Vidit, & imbellem agnouit sine nomine pradam,
Substitit, ac retro indignans vestigia torfit
Aschetos, & chari redijt sub vincla magistri.
Non secus atque olim cœlo Iouis ales ab alto
Accipiens raucum circum Asia prata canorem
Præcipitat: tum cuncta cito metita volatu
Indecores epulas, cirratarumq; volocrum
Nubila despectat, magnumq; exquirat olorem.

Iam medio Titan currus librabat in axe:
Prorinus incipiunt motare cacumina fagi,
Murmureq; & vasto misceritesqua fragore,
Et mugire procul ventis surgentibus æquor,
Alpino incumbunt piceæ de vertice nubes,
Eripiunt subitò ex oculis syluamq; diemq;
Quisq; cière canes, contendere, sic vbi quercus
Exectat latera, aut in longum sicubi rupes
Porrigit exesi vastos vmbonis hiatus.
Inuoluit nox atra polum, tantumq; relucet
Semita, cum densas abrumpunt fulgura nubeis.

Flumina concurrunt, ingens à vertice turbo
Incubuit nemori, ruit ab radicibus ornos.
Nec Veneris myrto, aut platanis genialibus vllam
Indulget veniam, tempestas omnibus aqua
Vasta per aërios differt ludibria tractus.
Aetheris in medio glomerat pater ipse vapores
Igniferos, solidatq; manu, solidosq; rubenti
Torquet agens dextra, & nigros ciet agide nimbos.
Imbriferum obscurus gladium distringit Orion,
Vimq; acuit ventis, sedosq; exasperat imbreis.
Sic quondam pluit ex alto, nimbosaq; claustra
Vsq; aded abianxit genitor, cum summa natârunt
Gargara, & aratas gessere Ceraunia puppeis.
Quis Deus hæc olim (quid enim sine numine diuûm?)
Musa refer, quò non ea postera nesciat atas.

Est locus obiectu nemorum, tosoq; pereso
Vmbra tegit, venis intus bullantibus vnda
Exilit, atque sinu nitidi interfusa lauacri
Viua susurranti perfundit saxa veneno:
Quippe nihil Veneri, Genioq; nocentius vsquam est.
Quicumq; inde bibit, tenerum execratur amorem,
Nec dulcis thalamos, nec dona cupidinis vlla
Curat, & ignauo tempus terit omne cubili.
Ne quicquam expertus geniali retia lecto
Mulciber infecit fontem, sparsitq; venena
Eumenidum, Stygijsq; lacus inamabile virus,
Scilicet armifona bellanti sæpe sub arcto
Vt Marti obijceret, Veneris quòd solueret igneis,
Arentem si forte sitim releuaret ab aestu.
Auerit Natura dolos, sauaq; nigranti
Præxit ripas, & posteis marmore clausit.
Parte sed aduersa sylvarum obteeta recessu
Rima patet, præbetq; aditum sitiensibus, illic
Exercetq; choros, nudatosq; abluit artus
Delia, & aligero vireis infringit amori,
Tartareoq; feros exasperat vngvine mores.
Fonte sub hoc laxo Dryope confederat arcu,
Ante alias Dryodæ Nymphas dilecta Diana.

Ecce autem lucum ingrediens magno Alcimus ausa
Ingentem sectatur aprum, quem Cynrhia quondam
Lactentem excepit, dextraq; assuevit herili,
Ac tenerum exemit, nequando incesta subiret
Prælia, vesani stimulis agitatus amoris.
Hinc aded excreuit, vasta se mole ferebat
Nocte domum, canibus Domina iam notus odore.
Post multa effugia, insuetas diuerterat umbras:
Verum ubi nil prodesse videt diuortia Diuæ,
Torna lacepsitus detorquet lumina, & iram
Colligit, aduersumq; obniscus fertur in hostem.
Gaudet atrox animi, & vastos consistit ad ictus
Alcimus, Ionio ceu saxum immobile ponto.
Quid faciat Nymphe? nemorum tremuit excit a pulsu,
Solâq; vigorq;, & raptoris in ore superbi
Delituit, tacitusq; pauens subsedit in umbris,
Admirata truce per longa umbracula pugnam.
At simul ille humero expugnatum sustulit hostem,
Accelerans gressus, Dictynna singula narrat,
Eia age tela, arcus, aufert prædo impius aprum,
Cui fueras miscere fauos, cui stringere glandeis,
Pomaq;, ab arboribus nymphis selecta referre.
Vidi egomet, vidi pugnanteis cominus ambos,
Raptorem, vernamq;, tuum, quæ prælia, quantus
Bellanteis spectare timor, nil fulmen aduncum
Expauit, gemina prædator sustulit aure,
Illisitq;, solo miserum, vireusq; represit.
Nec mora, sanguineos vinclis obstruxit hiatus,
Luctantemq;, diu pedibus superintulit armo.
His nemorum custos animum turbata repente
Impia flammato concepit pectore vota.

Quæ tandem ô genitor me solis degere syluis
Inuidia est? quid si terræ potiora tenerem?
Est Paphos, est Amathus Veneri, sunt pulchra Cytheræ
Atque illic molleis nocturna ad vina choreas
Integrat, at nobis loca senta, atque horrida dumis.
Nec tamen absistunt homines auertere prædas,
Et lusus populare meos, Nymphisq; minari.

Prò pudor, haud tutum est secreto in fonte lauari:
 Seu fera, siue agitent animosi proxima venti,
 Horresco, & memor vsq; Actæonis ipsa tremisco.
 Vix heu nunc primas ausim discingere vesteis,
 Otiâq; emeritis noctu concedere neruis.
 Quod si mortales nostris insistere lucis
 Non dubitant: arcus, pharetrâsq; & tela repono.
 Sin mauis me hâc ferre moras, vitamq; pudicam
 Viuere, da pater hanc, da posse excindere gentem,
 Impia ne vireis Chalydon sciat vna Diana.
 Sic ait, & rauco comitum ciet agmina cornu.
 Contremittit omne nemus, pauidâq; in vota recurrunt
 Tecta fera, syluisq; tonant iuga summa coruscis,
 Tum verò ad sonitum trepidâ de cautibus atris
 Conueniunt Nymphæ, & raptis circum vndique telis
 Funduntur: veluti cum semifer a quora Triton
 Excitat, & vasti stagna intonuere profundi,
 Squamea turba ruit, quâ signum tortilis alto
 Concha dedit, celerant imis excita cauernis
 Monstra Sali, properæ sequitur vestigia matris
 Aeuò tardus adhuc, nondiq; rudis Melicerta,
 Haud alia est syluis turba nemoralis imago
 Certatim accelerant Sciroq; Lyoq; Saoq;
 Piceq; Coryeq; & forma insignis Itone,
 Et vix dum primo surgens Criseia sub auro.
 Et lyncis maculis Hyale præpicta pharetram,
 Inuleoq; sinus Rhachne succincta fluentis,
 Et segmentata Dryope caput obsita Tygri.
 Et Psecas, & Baurone auris velocior ipsis,
 Et Crocale ante alias lotura docta sorores
 In nodum flauos Domina cohibere capillos,
 Ismenis Crocale, atque Aegyptia Ilithyia,
 Atque alia centum, primis nodantur in aurum
 Venatum de more comæ, turba omnis eburnum
 Nuda genu, atque habili suras induta Corburno.
 Auxilio tali sese Latoia Virgo
 Promouet, in fontis exitium meditata cateruæ.
 Sic vbi clangor Halim ripa conciuitt vtraque.

Et iam fama mares canit aduentare phalangas,
Mascula peltatas comites educit Amazon.
Phœbe arcus, Marpe iaculum, Thermeſſa bipennem
Corripit, & celeres lateri agglomerantur herili,
Turbine ſæmineo resonant caua Thermodontis.

Sed pater omnipotens tantos verſare furores
Mente Deas, Natamq; odijs immane fremientem
Aethere proſpiciens, Irim dimittit olympo,
Miſceat euerſas picea caligine nubes,
Inuoluatq; diem tenebris, Eurumq; Notumq;
Euocet, inſeſtumq; citet venantibus imbrem,
Vnde feris parcant, & ſæua piacula purgent.
Irarum donec flammæ, caduſq; cupido
Subſidunt natæ, comiteſq; ferocia ponant.
Corda Deæ. volat illa, & ſumma iuſſa Tonantis
Exigit & fractas cogit remeare ſorores.

Alcimus irato manet imperterritus vnus
Sub Ioue, crinitum pulſat caput horrida grando,
Aeolijq; ruunt fratres circumq; ſupraq;
Perq; comas, perq; ora imber fluit, ille neq; ictu
Grandinis, aut rabie ventorum, aut imbre ſatiſcit.
Qualiter ex oſſa radice in Tartara tendens
Pinus & innumeros nimbis durata per annos
Stat cæli non fracta minis: vel qualis Olympi
Suffentator Athlas, quoties tonat igneus æther,
Et pluuia ingenti ſitienteis irrigat Afros.
Haud aliter magnopreſſus ſue Gallicus Heros
Securus Iouis ingreditur noctemq; minaci
Suſpiciit obtutu, neq; enim cælum vndiq; raptum
Nocte videt, ſubit ante oculos Achrontis imago.
Et Stygios putat è latebris inſurgere maneis.
Nunc lea, nunc fallax oculo Panthera timendo
Irruit, & varia certant illudere peſtes.
Tales Latois ſtimulos, ea corda ſurenti
Subijcit, atq; ſui nexus vlciſcitur apri.
Tum pater à tergo, grandæuum fulmine quercum
Percutit, horriſico cadit ille impuſſus ab ictu.
Inſonuit tellus, ſyluaq; dedere fragorem

Quò vigor ille animi, quò vis infracta recessit
Alcime? nempe iaces, nec Aper, nec gloria cordi est.
Vincula captiuo interea Dictynna resoluit:
Ille fugit trepidans, Dominæq; recedit in umbras.
Ergo Deum contemtor humi iacet, ac super urna
Semianimi gelidos inuergit Aquarius imbreis.
Caretus atque Itali vicina mapalia cursu
Deuenere pari, curto casa fulta tigillo
Ingratur, lunoq; & canna obstructa palustri,
Curantq; immisti pastoribus horrida corpora,
Accensisq; altos desiccant ignibus imbreis.

Interea non tristis anus, nec victa senecta,
Sed viridis, lauroq; caput velata seuerum,
Hos inter medios vultu festinat amico.
Textilis à dextra calathus dependet, at ingens
Cantharus à leuâ, tum mensæ exponit utrunque
Faginea, atq; epulas depromit sedula agresteis,
Lac niueum, & molleis vuas, & amygdala pura
Threicia insanos testantis Philydis igneis,
Pomaq; castaneasq; nuces, baccasq; Mineruæ.
Caseus adijcitur, non qui lunata coæquet
Scuta, sed ingenti tenerum quem abrasit ab orbe,
Et sale duratum hos seruauit pastor in vsus.
Hæc inquit coluere olim Magalia diui,
His nullo structore dapes gesere canistris,
Hoc vsi, lati q; penu, ne tristis amicos
Temne lares, opibusq; veni non asper egenis.
Cuncta renidenti suscepit Carolus ore.
Sis felix, sis hospes ait, non nostra cooptem
Fercula, Regales pariunt fastidia mensæ.
Confedere duces: solio discumbis acerno,
Dilutoq; sitim restinguis Carole aceto.

India quid gemmas, quid Hiberia proruus aurum?
Ne texas Babylon vesteis, ne Dædala Memphis
Serica multiplici depingas stamina filo.
Sanguineæ hinc coeunt acies, hinc funera Mauors
Excitat, & sædo incestat mortalia planctu,
Hinc odia, hinc fastus, hinc Regibus imminet ensis.

Tuta dies, placida tecto sub paupere noctes.
Hanc olim in terris egerunt numina vitam.
Fraga dabant montana cibum, lapidosaq; corna,
Aurea tum rebus fulsit concordibus atas.

Iuppiter interea detorquens lumina syluis,
Sautum videt esse satis, quo flamina nutu
Sistit, & horrificam pellit sub tartara noctem.
Per sudum apparet distincta coloribus Iris,
Formosumq; iubar terris ostendit Apollo.

Iandudum exanimis madida tellure iacebas
Alcimus, atq; ingens, sylvaq; ferisq; cadaver.
Sic quoq; terror erat, ceu per tot iugera fusus
Immanis Tityos, illas cum forte per oras
Vectus equis gelido nuper digressus ab Hamo,
Ut Latium armiferos Belgas animaret in orbem.
Mars luuenem miseratur, & excussa excitat hasta.
Ut primum membris redijt vigor, atraq; cecidit
Nox oculis, puduit fulmen timuisse irisulcum.
Vda solo innitens membra erigit, atq; ubi pradam
Explorans oculis vicina per omnia, nusquam
Esse videt, sensi q; suos perijisse labores,
De cælo tactam certet conuellere quercum,
Quando aliter nequit ætherios vlci scier igneis,
Ni iubeat comites Euphonas cedere sylua,
Signa canens lituo, moneatq; refrigerare lina.
Ergo illi sylua cedunt, & lina resigunt
Iam solito grauiora, dein pars ordine longo
Conuectant in equis pradam, pars effeda ducunt,
Setigerosq; vehunt apros, raucamq; luporum
Congeriem, quos iam exarmant dentibus albis
Gnatorum collo infantum decora ampla daturi.
Sape iubam attollunt olfactu auersa, timentq;
Vectores iumenta sues, & verbere nullo
Precipitant, frustra palmas exercet vtrasque
Victus equis auriga, & iam resupinus anhelat,
Dum lentas retrò inuisus detorquet habenas.
Præcipuè exortos Boius Tentura iugaleis
Expavidum genus, & dura ceruice timend. no.

Iunxerat, & voce increpitans, stimulisq; regebat;
 Inuectusq; rotis sylua, vicina secabat.
 Ecce inspectus equos immani corpore terret
 Vrsus, eunt ruptis Domino luctante quadrigis
 Turbati, domitisq; volant per iniqua lupatis.
 Haud alius celeres Ephyreia littora circum
 Hippolyti furor egit equos, vbi corniger alto
 Emergit Taurus, nigrosq; ad sidera fluctus
 Eructauit hians, vastiq; cacuminis instar
 Cognatam insurgens exterruit Amphitriten.
 Riserunt procures pauidum, & risere volanteis
 Currus, & fractis radijs risere iacentem.
 Nam quercu infelix in procurrente pependit,
 Atque illa cedente oneri reuolutus arena.
 Impliciti alipedes, durisq; molaribus axes
 Obnixi crepuere, it vulsus ad aethera temo.

Rex properat, Regisq; vnà comitatus ad urbem:
 Et iam roriferum stellis radiata caput nox
 Oceano extulerat, celeriq; volumine lassos
 Fouerat hesperio Titan sub fonte iugaleis,
 Cum subeunt portas, hic nulla obtexitur vmbra
 Lustratus passim incensis funalibus aer.
 Atque oculis ea lux intrantum oblata repente est,
 Offeritur qualis tibi Dalnata, cum iuga linquis
 Pendula, & obscuro pallens emergis hiatus
 Visceribus terra fossis, auroq; reperto,
 Atque ex auditis vicina manibus vrna.

HADRIA-

HADRIANI CARDINALIS S. CHRYSOGONI AD ASCANIUM Cardinalem S. Viti vicecancellarium, venatio.

Ela surgite, nunquid excitauit,
Dudum raucifono Diana cornu?
Actutum properate, iam parata est,
Et secum Ascanius suus paratur.
Venatoribus hac die est eundum,
Qua Salaria prospicit lacunas
Claras sulfure Tyburis superbi.

His dictis iuuenum ruunt manipuli
De conclauibus omnibus frequentes.
Hic venabula, cuspides ahenas,
Aeratas, validasq; fert bipennes.
Ille hastilia, ferreas secures,
Cruda spicula Martis vniuersi.
Deducunt alij canum phalanges.
Latrantes abeunt simul molossi
Mox indaginis vnica sagaces.
Tollunt retia rara Muliones.

Procedit Dea prosequente magna
Caterua, cblamydem recincta pictam
Ventilantibus aureis capillis.
Suras purpurei tegunt cothurni,
Aurata ex humero sonat pharetra.
Iungit Ascanius suas cohortes
Solertissimus vnus inter omnes.
Sublimes Libycis equis vehuntur.

Aurora interea torum relinquens
Quadrigris roseis diem vehebat.
Ventum est ad iuga, deuiosq; saltus,
Conuallis quibus obsidetur ingens.

Præterlabitur hanc, secaturq; riuus
Rauco murmure, leuibus salebris,
Limo sordidus, hinc & inde ripas,
Multa tectus harundine, & palustri
Iunco, nec procul albicat salicetum
Dextra, qua videt Herculis popellum,
Cliui sylua latus tenet sinistri.
Floret perpetuo, viretq; iuxta
Vasta planicies feracis agri.

Vt signum Ascanius dedit, repente
Sortiti iuuenes vices laborum,
Seruat quisq; sui locum negoti.
Hi vallant aditus, nemusq; cogunt.
Hi per inuia lustra musitantes
Vestigare feras docent catellos.
Extendunt alij plagas dolosas.
Disponunt alij feros molossos,
Hic sub ilice, & ille sub vetusta
Quercu sternitur: hunc tegit supinum
Grauis iuniperi virentis vmbra.
Densa sub platano & comis opaca,
Qua de colle leui tumore surgit.
Diua & Ascanius simul recumbunt,
Omnes solliciti videre, quanam.
Ex tanto veniat labore præda.

Ecce protinus horridus, feroxq;
Aper spumeus ore, dente frendens,
Voluens trux oculos modo huc, modo illuc,
Dorso horrentibus, hispidisq; setis,

Callosa cute caute duriore,
Excitus canibus per antra fertur
Præceps vulnificis vring, rostris,
Stipatus grege mordicus petentum
Aures & latus omne lancinantum.
Accurrit Dea, nec globus sinebat
Quicquam præter apri videre rictum,
Deprompsit pharetra illico sagittam,
Lunauitq; genu potenter arcum,
Et iacit. Volat illa qua videri
Rictus vix poterat, secansq; hiatus
Per præcordia labitur. Quis vnquam
Vati crederet? vltimos recessus
Cauda transibit, solumq; fixit.
Procumbit quadrupes humi volutus,
Tendens ilia, calcibusq; frustra
Alternis vacuas lacepsit auras,
Flumen sanguinis vndat ex baratro
Vasti gutturis, hispidaq; cauda.

Dum spectant stupidi, feraq; magnos
Artus, grandia & aspera extimescunt
Ossa, & ingluuiem capatis alui,
Vmbrosi nemoris fugatus antro
Ceruus, Cassibus expeditus ingens
Celsis cornibus arduus ruebat.
Septus puluerea canum corona
Saltu transilit vnico paludem,
Ripa q; vltiore adhuc veretur
Vertens arboream subinde frontem,
Dum certant properi canes natare
Summis naribus & restant hiantes.
Volans Ascanius leui veredo
Precatus Triuia perenne numen,
Inuadit iaculo, diuq; librans
Iecit eminus, hæsit impeditum
Ferrum cornibus, ac sola reflexa
Nequicquam ante oculos pendit hasta.

Fremens Ascanius rapit rotatq;
Ensem fulmineum, absciditq; ab armis.
Cum ceruice caput: micat per herbam
Hic corpus, caput hic, rubet cruore
Interfusa palus: ruunt repente
Venantes quæula procacitate,
Strataq; obstupuerè mole cerui.
Ridens Delia quid stupetis inquit?
Noster Ascanius minora nescit.

Clamor interea tumultuantum
Circum retia vertit ora turba,
Captam terribilem Histricem fremebant,
Quæ rostrum, atq; pedes plagis ligata
Spinis misilibus canes, virosq;
Arcebat procul, & fugabat omnes.
Venator sibi quisq; consulebat.
Multi sub clypeo arborum latebant,
Multos obijce texerat crepido.
Post carecta canes inane latrant.
Densant spicula mutua. & vicissim
Bellantum furit incruentus ardor.
Nam spina nequeunt ferire tectos,
Et tecti nequeunt feram ferire.
Tanta duricie cutis rigeat
Crebris misilibus petita, nullis
Interpuncta notis. Erat Sicamber
Forte in tam celebri sodalitate,
Audax praelia tanta qui cieret,
Libs cognomine, machina repertor
Miranda, horrida, minacis, atra:
Qualem, nec Steropes, nec ipse fertur
Parte Lemnius inferis cauernis
Informasse Ioui, nec vlla in orbe
Per tot secula cogitauit at as.
Nam truncum teretem, aneum, cauumq;
Nitro, sulfure, puluere & saligni
Carbonis replet vsque ad umbilicum.

Inclu-

Includitq; pilam ex liquente plumbo,
Superne, tenue oppido foramen
Spirat: hinc iacit igneam fauillam.
Histrix continuo forata sumat.
Non sic fulminis impetus trifidus,
Nec salarica sic rotata fertur,
Sed nec sic Scythico sagitta neruo,
Nec fundis Balearibus lapillus.

Mox tanto insonuit fragore caelum,
Et tanto ingemuit tremore tellus,
Ut quicquid caueis latebat usquam,
Ferarum omne genus, feri leones,
Auriti lepores, lupi voraces,
Et dama timidi, volatilesq;
Cerui, & capreoli leues fugacesq;
Apri setigeri, doliq;, vulpes
Insignes ruerent metu per agros.
Vasta ut planicie nihil videres
Usquam praeterea: latent sub illis
Arbusta omnia, & omnis herba prorfus.
Canes interea modo has, modo illas
Passim cadere, nec locus cadenti est.
Densio in agmine stant, feruntq; morsus
Immotæ, superambulant moloſi
Strage incredibili usque saeuientes.

Sæuitum nimis est, Diana clamat,
Quo tandem ruitus? redite in orbem
Palantes, neq; enim expedit ferarum
Omne funditus interire nomen
Sat nostro Ascanio datum, nec vltra
Modestissimus omnium rogaret.

Cornu personat aureo reducens.
Triumphalia castra, mox recensent.
Plenum sanguinis agmen, interemptum.
Nec tot millia computare possunt.
Implent effeda, conuehant quadrigis.
Pars gestant humeris, soloue raptant,

Hi sub ponderibus gemunt iniquis,
Feruēt Mulio, corbuloq; feruēt.

Rus est non procul hinc penes sacellum
Deserta Cereris loco remoto,
Huc armenta, greges, canum labores,
Et vastas nemorum ferunt ruinas.
Hanc cuncti properant tenere metam,
Hac tandem reduces simul quiescunt.
Ruri subditus hortulus virebat,
Qualis Corydum senem bearet,
Et qualem Hesperides velint sorores.
Hic inter violas Thymum, ligustrum,
Narcissos, Hyacinthinosq; flores
Fons scatens vitreis aquis susurrat.
Hunc pomaria tam beata cingunt,
Ver ut perpetuum colant, & usque
Argutis auibus canora vernent.
Regis Alcinoi fuisse credas.
Patens area propter ima fontis.
Labra tenditur, hanc tegunt corymbis
Pallentes hedera, & rosas achanti
Flexo vimine textiles obumbrant,
Lente lilia subligant genista.

Sub his floribus apparata mensa est,
Instratusq; torus tapete picto,
Et Semyramia manu figuris
Distincto varijs, super tapetum
Albet mappula delicatioris
Villi, Barbaricis notata punctis.

De mensis Abacus nitens acernis
Pandit vascula Mentoris vetusta,
Priscorumq; toreumata aulicorum.

Aetate, & facie pares ministri,
Nympharum Triuia chorum amulantes,
Expectant thalamo beatiore
Diuam, & Ascanium labore fessos,
Pars sacris adolet focis penates.

Et iam sol medium secabat axem
Flammis omnipotentibus coruscans.
Tandem numine prodeunt secundo.
Felici omine, quicquid est ferarum
Magno pontifici dicant Iulio.

Crines subtilibus rosis coronant
Vnguentis Megalensibus madentes,
Custodit soleas puer relictas.
Sponda se mediam locat Diana
Gemmis splendidulis decora virgo,
Post, multo Ascanius coruscus ostro.
Flexo poplite cernuus minister
Dat summis digitis aquas odoras.
Mox mantilia Nympha subministrat.

Apponunt alij nouas figuras
Exstructæ Cereris, Dryas catillum
Fragrantem Ambrosia gerit Diana.
Post hanc syderei ferunt ephebi
Lances ordine. Phasiana prima est.
Stat Iunonis aus superba cauda.
Phœnicopterus eminente lingua,
Et crista Meleagrides rubenti,
Et pluma niuei patent olores.
Hinc albi iecur anseris tumebat.
Hinc capo Cybeli dea dicatus.
Perdices strue maxima ferebant,
Et pulpæ melioris Attagenes.
At sturnos inopes, grues, palumbes,
Cunctas cortis aues cocis relinquunt.
Subuectant alij salariorum
Quicquid ars potuit nouare lauti.
At farcimina dant vetustiora,
Turget lactea suminis papilla,
Campano petasone gloriantur,
Vestino quoque caseo intumescunt.
Non lucanica, non tomacla desunt
Fracto ventre suis solo ex phalisco.

Non deest oxygarum, offula, minuta,
Liba adorea, candidæq; pultes
Conchis, Glandia, Spondili, Botelli,
Nec mustacea lixula Sabina,
Cerebella auium, salaxq; bulbus,
Nec iecuscula iusculis odora.
Nec desunt patina omnium nepotum.
Exquiruntur & omnibus popinis
Pulmentaria vesca, quæ palatum
Irritare saporibus putentur.
Vincunt fercula cogitationem,
Nec stilus meus explicet, nec vsquam
Maiore in precio fuit culina.
Nusquam prandia sumptuosiora.
Triumphalia erant minora multo.
Nemo pontificum dapes reponat,
Aut cœnis saliaribus laboret.

Ponunt mox alij maris rapinas,
Mullos Adriaci salis colonos,
Murenas Siculis aquis natantes.
Latum amplissima fert patella rhombum,
Baiana ostrea, murices, luposq;
Auratas, Acipenseris, Scarosq;
Structoris manus erudita raptim
Cultello dirimit, secatq; paruo.

Dum cœnat, citharis comatulorum
Et cantu vario, nouoq; plausu
Valles vndiq; concuæ resultant.

Et iam prima epulas quies tenebat.
Cum cellarius eligit ministros
Bacchi munera leta qui propinent.
Hæc est amphora nectaris beati,
Qua Latonia sola proluatur.
Trullam hanc Ascanio dedere Galli
Spumantem Bromio Parisiorum,
Misce his tu cyathis Drias salernum,
Tu cape has pateras puer Caleni

Inger tu hos calices Optimiani,
Vos Setina date his scyphis vetusta,
At vos Cecuba fundite hoc Triente,
Momentum dedit hac heri lagenam.
At surrentum hodie cadum hunc picatum.
Cupa hac conditur Adrianus humor.
Priuernatia congio hoc Saguntii,
Chium hoc vrceolo sapit rotundo.
Bio hac seriola optimo redundat.
Plena hac aurea desuto metreta est.
Mulsam hac crinea dulcius recondit.

Tum bellaria largiora ponunt
Mensa delicias Deum secunda,
Electissima poma porriguntur.
Inter quæ melimella principatum
Malorum facile omnium obtinebant.
Post petitia parua, menliana,
Tum spadonia, Græcula, Appiana
Lanata, orbiculata Septiana.
Dant pannucia serica & gemella.
Ad hæc Crustumij's piris abundant,
Succi plena tument salerna cista,
Et longo pede Dolobelliana
Pompeiana placent fauore magni,
Et testacea de colore testa.
Dant voconia Laureæ, & volema
Ampullacea prominente collo.
Nardina, & decumana grandiora.
Hæc tum nomina repperit vetustas,
Nunc seculum insipiens nouis ineptit.
Adduntur Cariorides mariscis,
Et Cydonia coctanis recincta
Et tuber Libycis madens pruinis,
Nux amygdala, pinea, atq; iuglans,
Laxant castaneæ suos echinos,
Picenas quoq; porrigunt oliuas.
Ollares etiam dabantur vucæ.

Ponunt frigore gratiora rapa.
Plura his & meliora, quæ silenter
Redundantibus ingerit canistris
Miris munditijs secunda mensa.

Exempta procul esuritione,
Et mensis procul omnibus remotis,
Sic est post epulum locuta virgo.

Ascani Ducis optimi propago,
Ingens purpurei decus senatus,
Vides ut iaceant in orbe cuncta,
Quæ mortalibus esse iam solebant
Vita præsidium laboriosæ,
Et quibus tenebris operta virtus
Passim calcibus improbis teratur.
Quid primum querar, ordiârue primum?
Cum superstitio deos putaret,
Id quod quenque suus mouebat ardor
Mundus artibus optimis scatebat.
Postquam de Solymis Deus perustis
Veræ religionis imperator
Nostra numina vana dissipauit,
Et totum pedibus subegit orbem,
Apportans pereuntibus salutem,
Ius, fas, veridicas tulitq; leges,
Et mores docuit bonos, suoq;
Culpas sanguine omnium expiauit,
Ut clausum ad superos iter pateret,
Fit mutatio numinum repente.
Certatim properant, volantq; cuncti,
Et cultus audi nouos adorant.
Fassi vnum coluere. Sed quod ille
Ferre omnes voluit, tulere pauci.
Nec omnes capiunt, quod omnibus dat.
Ut peruersa hominum, malignaq; est mens,
Versa in segnicie fides, & omnis
In quæstum pietas. Simul secuta
Miris illecebris placens voluptas.

36
Nunquam delitia supiniore,
Nunquam auaritia altior charybdis.
Quando ita ambitio negociata est?
Quando nequius, inquinatiùsve
Peccatum? Patet illas malorum
Grandis, fons scelerum scaturientum.
Vel gentes penitissimas reu'sit.
Quæ vestro sine numine insolent.
Bacchanturq; magis monente nullo.
Tu verò genus inclytum senator
Flamen ætheriæ Dialis aula,
Quo res publica tota gloriatur,
Cuius cardine sustinetur orbis,
Ne mentis propriæ inquilinus erres,
Ab omni popularitate debes
Diuinos animi auocare motus.
Nec plebecula quid misella latret:
Sed quam sit fragilis, caduca, fluxa,
Et quam lubrica vita cogitare,
Causas discere & æstimare rerum,
Quid nam gigneris, vnde, quò feraris.
Spem longam refeces, vides in orbe
Nihil perpetuo tenore verti.
Si fortuna facit pecuniosum,
Nil remordeat esse liberalem.
Scis quantum deceat Potentio rem,
Vt comi domus hospitalitate
Ianuis bipatentibus fatiscat.
Laus non vltima, displicere nulli,
Præstare ingenuum, facillimumq;
Verbis parcere contumeliosis
Seruorum meminisse, qui fideles
Aduersis fuerint, malisq; rebus.
Nouit Ascanius, quid ipsa dicam.
Nec casus memorabimus peractos.
Quis fratrem sine quaestibus reuellat?
Ducem Insubria quem tremebat audax?

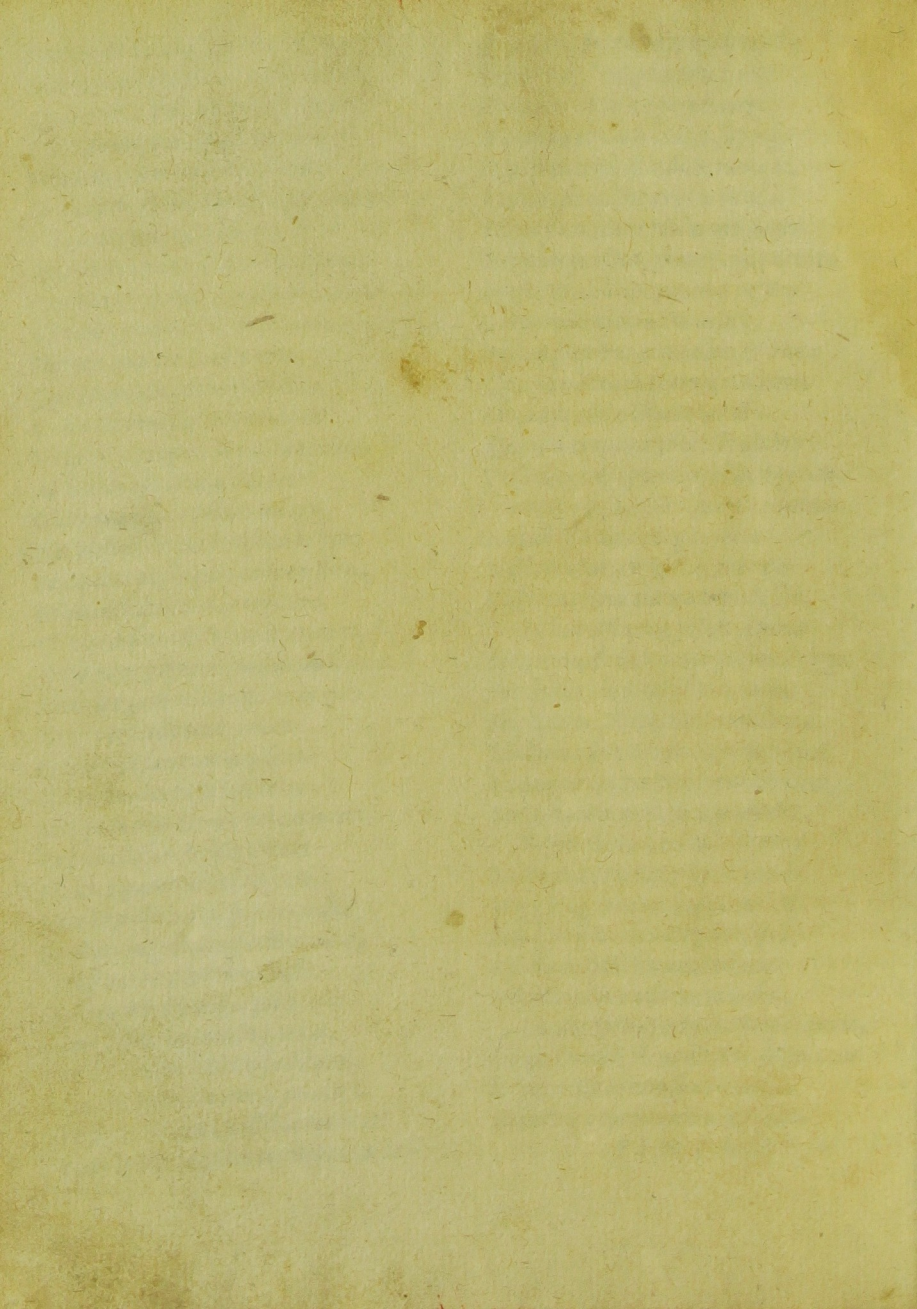
Quis siccis poterit nepotem ocellis
Regem Parthenopeium referre?
Erumnas tibi quis peculiares
Monendo renouet? Satis, superq;
Deplorauiumus ista, dum ruebant.
Et nunc sis quibus erutus ruinis,
Et qui sis modo redditus memento.
Nec tam perditâ, quam repertâ cures,
Perfer quali acunque, non pigebit
Tot pericula ferre, tot tulisse.
Possem pluribus admonere, & vltima
Quæ pena maneant malos docere,
Et quæ præmia debeantur illis,
Qui non corporeo obliti sepulchro
Perstringunt animi igneum vigorem,
Nec terra infodiunt datum talentum,
Ne tibi ista domi elegantiora
Nascerentur. & vnicus deorum
Vestris natibus omnia explicasset.

Ad hæc Ascanius refert. Diana
Sylvarum & nemorum patrona virgo,
Seu Proserpina noctibus relucens,
Seu Lucina, Hecate, vel alma Iuno,
Dictynna, aut Triuia expetis vocari,
Te quæcunque meum leuas laborem,
Semper pectore conditam tenebo.

Vesper interea exiens Olympo
Nocturnis comitantibus tenebris,
Mergensq; Oceano caput ruebat.
Iamq; in faucibus atrij ministri
Peana ad litui sonum canentes
Expectant in equis heros ituros.

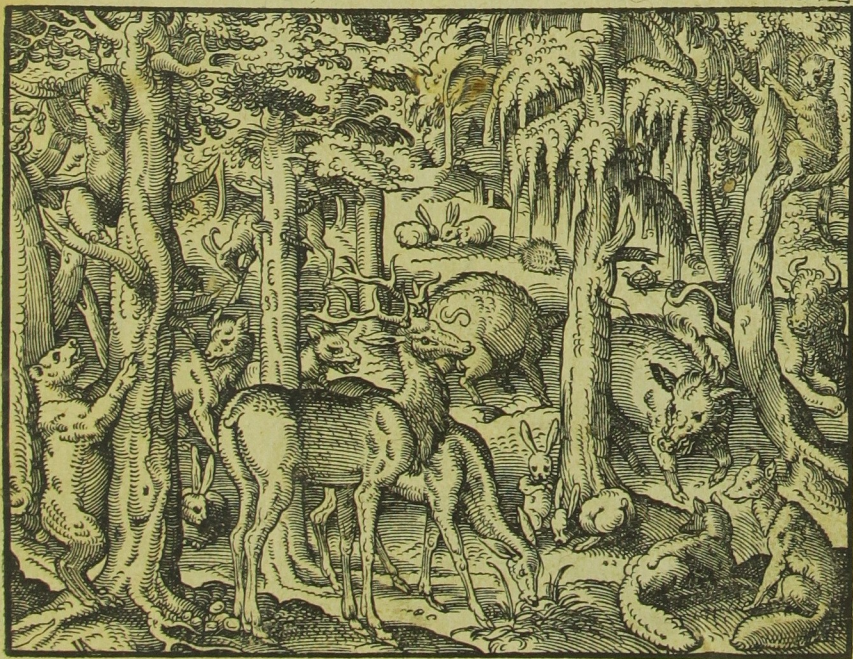
Lucum Delia fertur in propinquum,
Densæ Oreades hinc & hinc sequuntur.
Stipant Ascanium suæ cohortes,
Ardentes animis redire in urbem.

FINIS.

Autor,

*Aspice vt omne genus pecudum hac sub sede quiescit,
Simia, Dama, Lepus, Cercopithecus, Aper.
Et Lupus, & vulpes, Cervusq;, Cuniculus, Vrsus,
Non quia natura, sed quoniam artis opus.*

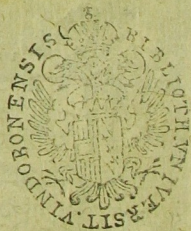
Ein Thier Garten.

Fuchs/ Bären/ Wölff/ vnd wilde Schwein/
Auch Vögel/ Hirsch vnd Königlein.
Schier alle Gembs vnd wilde Kagen/
Sindt man hie feil vmb wenig Paken.

A

Autor,

Apprenticeship of the
 2nd and 3rd of the
 18th and 19th of the
 18th and 19th of the

University of Bonn

18th and 19th of the
 18th and 19th of the
 18th and 19th of the
 18th and 19th of the

*Dum lūpus immeriti lauit ora cruore caballi,
Exploratoriprada fit ipse suo.
Sic pereant quotquot miseris crudeliter instant,
Sintq₃ arumnosi, hac lucra magisterij.*

Ein Wolffs Spur.

Der Wolff der ist ein geizig fraß/
Man fengt in auff sein eigen Laß.
Wer also schindet die arme Leut/
Der wirdt zu lezt des Teuffels Deut.

Falconum Tyrocinium.

Magister falconum.

*Accipiterq; rapax, & Falco similimus illi
Artibus instruitur plumea turba meis.
Edoctus leporem poterit retinere fugacem,
Et magna in miseris strage feratur aues.*

Wie man soll die Falcken be-
richten.

Ein Falckenierer bin ich quē/
Weil mir der Falck gehorchen thut.
Er ist gehergt vnd wol gemut.
Scheut sich für keinem Streit noch Blus

Falschmied T. 1800

Magister T. 1800

Die Kunst des Falschmiedens
ist eine sehr alte Kunst
und hat sich in allen
Ländern der Welt
verbreitet.

Die Kunst des Falschmiedens
ist eine sehr alte Kunst
und hat sich in allen
Ländern der Welt
verbreitet.

Die Kunst des Falschmiedens
ist eine sehr alte Kunst
und hat sich in allen
Ländern der Welt
verbreitet.

Vt Capreae & Damæ deliciuntur.
Autor.

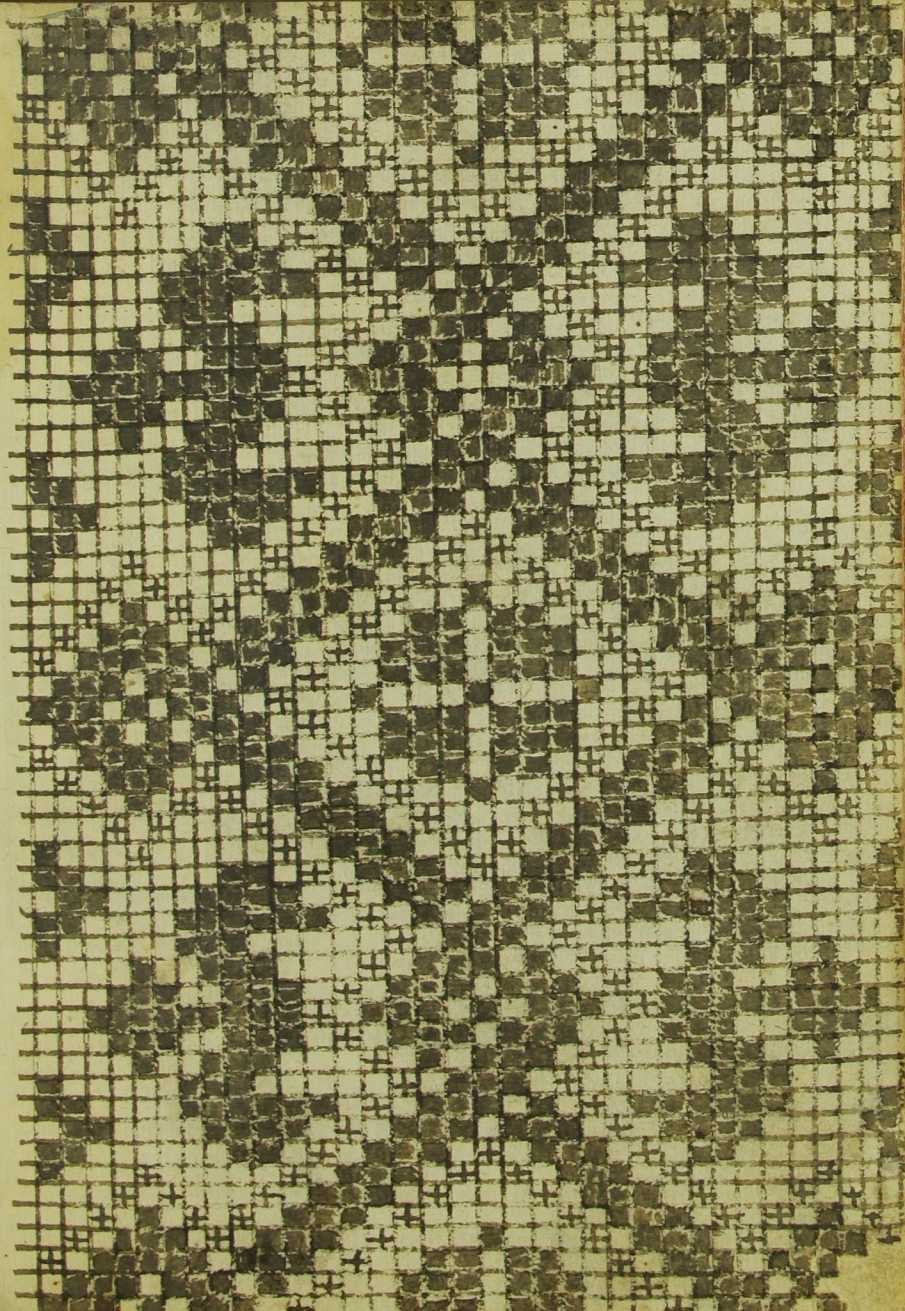
*Dum timida fugiunt super alta cacumina Damæ.
Et perit ær, um capta petulca iugum.
Præcipites grauiore ruunt de vertice lapsu,
Tutaq; sunt illis ima nec alta satis.*

Wie man Gembsen vnd Steinböck
soll fangen.

Steinböck auff hohen Bergen sind/
Mit springen/ klattern gar geschwind/
Denselben pflegt man nach zu steigen/
Bis man sie auch bringt an den Reichen.

Auium rapacium venatus.
Autor.

*Cum Leporem irruerit retinacibus vnguibus, acer
Falco, neci & catulo tradere lusus erit.
Si verò imbelles volucres sectabitur, vltro
Has ad consuetas pertrahet ipse manus.*

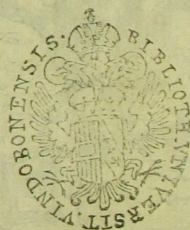
Wie man soldie Falcken oder Sperber an die
Hasen werffen.

Einm Hasen in dem weiten Felt
Der Falck mit seinen Klauwen hefft.
Recht muß man ihn abrichten lan/
All Vögel er bestreiten kan.

Animum sapientium veniens.

Autot.

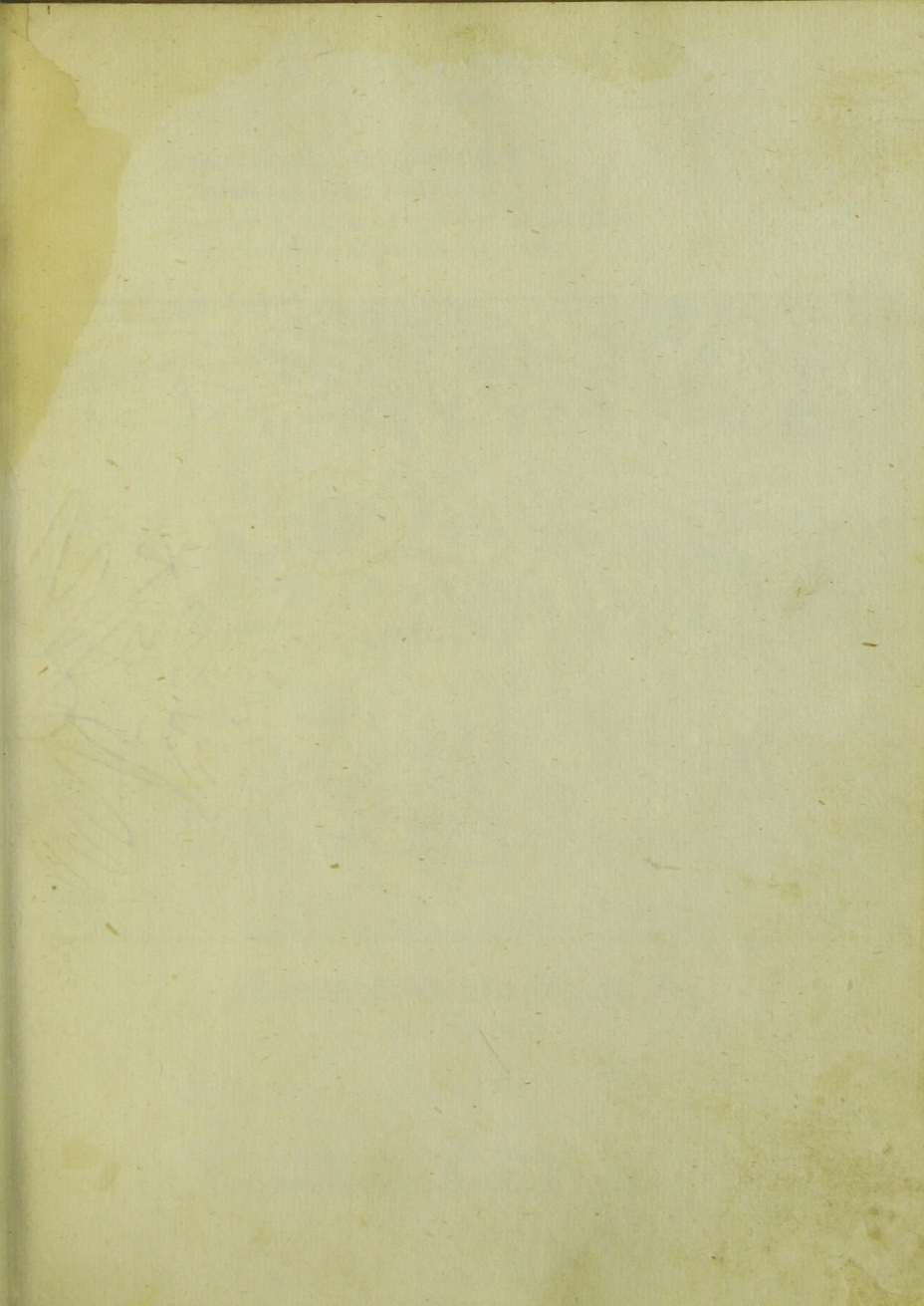
Conspicuum interius repositum videretur, ac
interius, et repositum videretur, ac
interius, et repositum videretur, ac
interius, et repositum videretur, ac

Die Bibliothek der Universität Bonn
Bonn, den 1. April 1871.

Die Bibliothek der Universität Bonn
Bonn, den 1. April 1871.

B

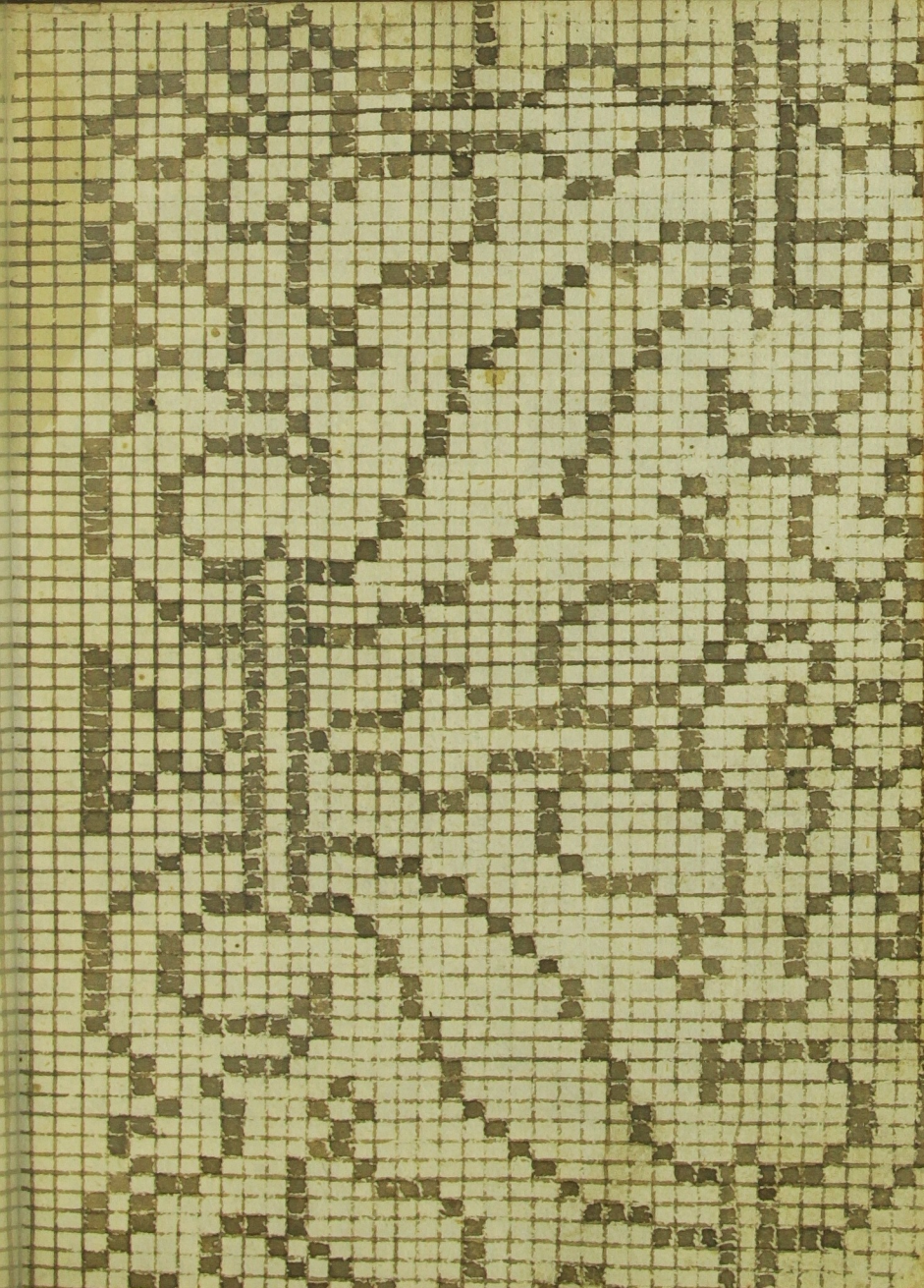
Vt Taxi protrahuntur.
Taxus.

*Eruor ex imis Melū nitidissima lustris,
Imbelli toties dente petita canis.
Qua mihi vab nimium pinguedine lata placebam
Hac facta est nimium pernitiōsa mihi.*

Wie man den Dachs sol nachstellen
vnd fangen.

Ein Dachs der hat ein solche art
Leit stets begraben/ist fett vnd zart
Vnd bleib sich auff/vnd machet sich glat/
Daß im kein Biß vom Hundt nicht schade.

Vt genio & venatui indulgent He-
roes.

*Pars operum exacta est: plenis age pocula labris
Et medio apposit as fer puer orbe dapes.
Dum nemus umbriferum, dum siondea sylua, voluptas
Nostra sit, in viridi luxuriare toro.*

Ein Fürstlich Jägerisch Pancket/
im Walde.

Fressen/sauffen/Pancketiren/
Deß Nachts schönen Jungfrauen hofiren.
Ist auch ein Weitzwerck wer es kan/
Doch bleibt es selten lang bestan.

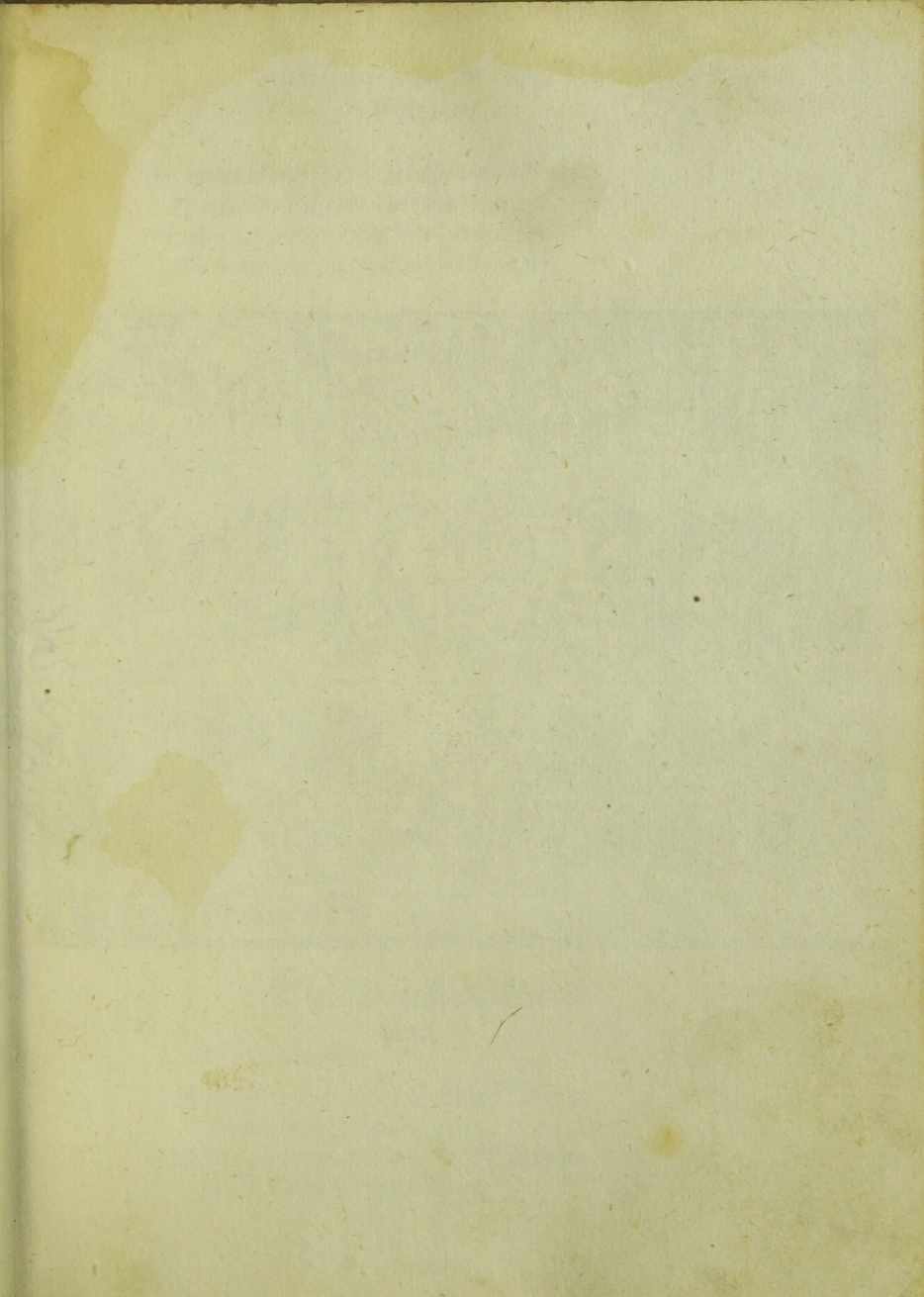
W. G. Schöner & Sohn in Leipzig
1872

Die Kunst der Buchdruckerei
von W. G. Schöner & Sohn
in Leipzig
Verlag von W. G. Schöner & Sohn
in Leipzig

Ein Buch der Kunst der Buchdruckerei
von W. G. Schöner & Sohn

Verlag von W. G. Schöner & Sohn
in Leipzig
Die Kunst der Buchdruckerei
von W. G. Schöner & Sohn
in Leipzig

Apri quomodo excipiuntur.
Venator.

Hoc ego predator transfixa cuspide monstrum
Transadigo, hac belli sunt simulacra mei.
Dentibus infrendens, & anhelos spumeus ore
Hac dextra occubuit victus & ictus Aper.

Wie man wilde Schwein
jagt.

Also muß man das wilde Schwein fangen
Und mit dem Schweinspieß recht erlangen.
Wenn dann gebraten wirdt das Schwein
Gehört darzu ein guter Wein.

Apud propositum excipimus
V. n. n.

Die 10. Aprilis 1771. in
audientia publica
audientia publica
audientia publica

Die 10. Aprilis 1771.
page

Die 10. Aprilis 1771.
Die 10. Aprilis 1771.
Die 10. Aprilis 1771.
Die 10. Aprilis 1771.

Vt Cuniculi capi solent.
Autor.

Doctus in effossis latitare cuniculus antrū,
Lasciuo capitur dum vagus errat agro.
Hinc sapiens dixit: latuit bene, qui bene vixit.
Parua solet magnis rebus inesse fides.

Wie man die Königin
fengt.

Wenn du siehest hie auff dieß Figur/
So habe acht/ vnd mercke nur/
Daß die forchesame Königin
Auff solche art zu fangen seyn.

Aucupium quod & retibus & auibus fit rapacibus,
Auceps.

Arte mihi varia capitur genus omne volucrum,
Illos accipiter hos mihi lina trahunt.
Fistula dulce canit vacuo dum libera cœlo,
Fertur ausi fati non bene docta sui.

Wie man allerley Vögel mit Sperbern vnd
Barn fangen soll.

Ein Vogeler gar lieblich singt/
Bis er den Vogel vmb's leben bringet.
Er pfeiffet in süß/vnd machet ihn krum/
Balde trähret er ihn den Hals heruñ.

Handwritten text at the top of the page, likely a title or header.

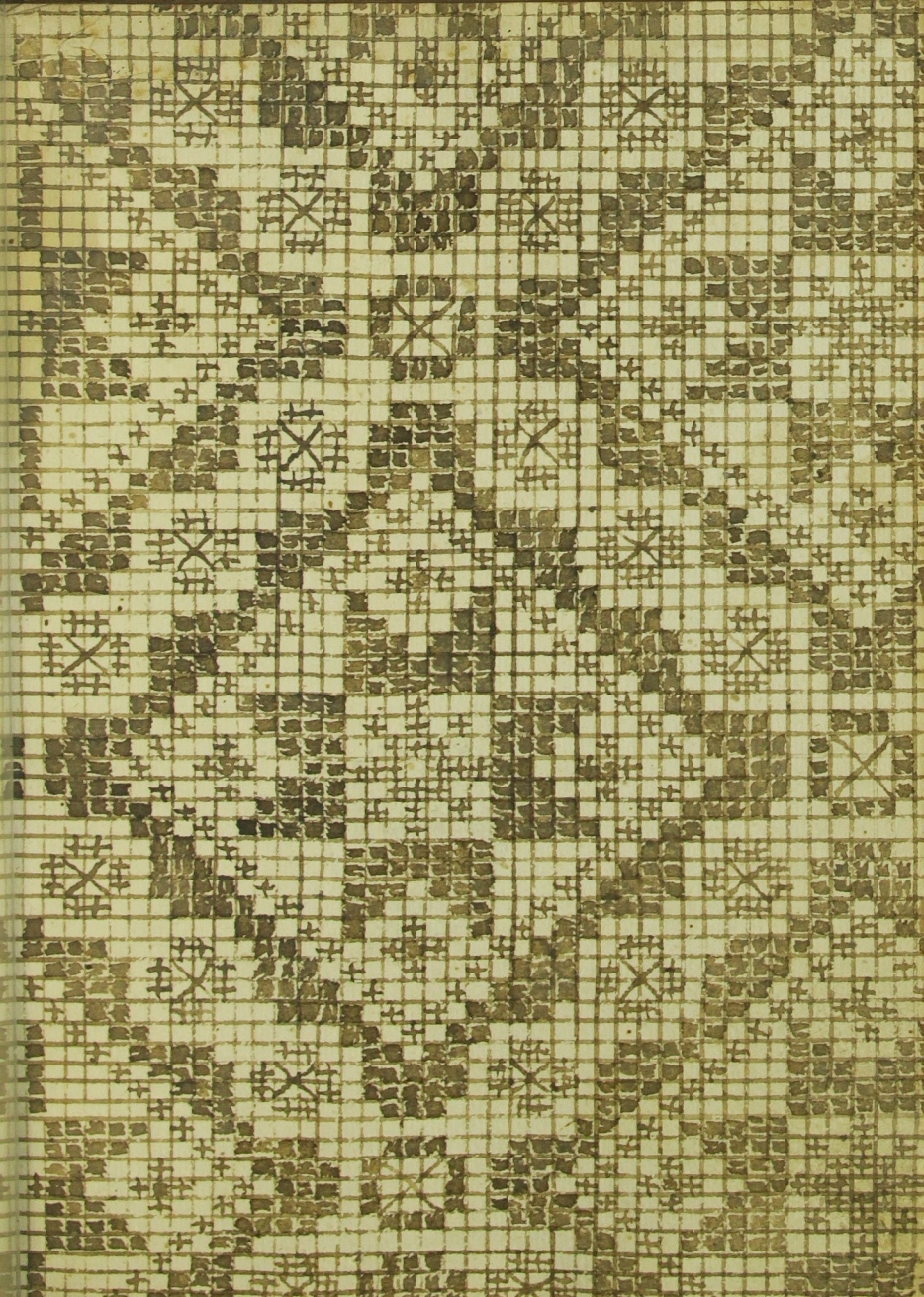
Handwritten text in the center of the page, possibly a date or location.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Handwritten text in the lower middle section of the page.

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a signature or date.

Vt Catuli ad venandum instituuntur.
Cato,

Quod genus est magnos capiat, magnisq; superfit
Motibus: hoc ratio & cura magistra docet:
Cura facit dociles Martiq; artiq; sequaces.
Nam bene consultos conuenit esse canes.

Wie man junge Hundt sol zum geiäget
anführen.

Die Hundt die man anführet zum jagen
Solln wacker seyn ohn forcht vnd jagen/
Wern abgericht mit allein fleiß/
Mit besonderm tranck/ vnd eigener speiß.

Verordening van de Rijksoverheid

van

den 17den Junij 1872
betreffende de
aanwijzing van de
plaatsen waar de
aanwijzing van de

De Rijksoverheid heeft

besloten de plaatsen
aan te wijzen waar de
aanwijzing van de

Vt Cerui venabilis excipiuntur.
Ceruus.

Aeripede m^q fugam, ramosa q² tempora spargens
Corripui spacio fata viam q² breui.
Vertice quod fruticat pondus, neq² qui mihi stat pes,
Latronis morsus prateriere truci.

Wie man die Hirsch fan-
'gen soll.

Ein Hirschlein schnell/aleich wie der Windt/
Han diese Hunde erreicht geschwindt.
Dem Hirschlein/dem ich nach thu'stellen/
Dasselbig muß kein Hundt anbelln.

Vt Canes

Vt canes ad venationem ducuntur.
Venator,

*Dum noua nocturnos vestigia sparsa per agros,
Venamur, dum ros, dum quoque mane nouum.
Imus in arboreas frondes, salusq; remotos,
Omnis & huc acies tendit odora canum.*

Wie man auffß Bejagt mit den Hun-
den zeugt.

Dahin wol in den grünen Wale/
Leit ich die Hunde/dasß hell erschalt.
Das erst Wildt das auffstossen thut/
Muß lassen hie sein Leib vnd Blut.

Vitae et virtutis monumentum

1610

Die 10. Junij 1610. in die 10. Junij 1610.
In die 10. Junij 1610. in die 10. Junij 1610.
In die 10. Junij 1610. in die 10. Junij 1610.

Die 10. Junij 1610. in die 10. Junij 1610.

Die 10. Junij 1610. in die 10. Junij 1610.
Die 10. Junij 1610. in die 10. Junij 1610.

Piscandi ratio.

Autor.

*Scilicet humano nulla intentata labori
Est regio, ex medijs præda paratur aquis.
Dulce mali lucrum: quid enim genus abstinet audax?
Hei mihi quis cælo piscis & hamus erit.*

Fischerey.

Fischen auch für ein Weidwerck halt/
Denn man Fisch findet mancher gestalt.
Bald kleine Fisch vnd grosse Fisch/
Tregt man auff grosser Herren Fisch.

LIBRARY

OF THE

UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILL.
JAN 10 1892

Quomodo Vrsi conficiuntur.
Autor.

Non aliter pereunt informes vnguibus Vrsi,
Cum graue venantum desuper vrget opus.
Anceps pugna graui discrimine sepius errat,
Et caret exitio vix data palma nouo.

Wie man soll Bären fangen.

Ein Bär das ist ein scheußlich Thier/
Hat grosse sterck in allen vier.
Mein Schwert das stoss ich durch ihn hin/
Ders kan/der selbstig Mann ich bin.

Mensæ & dapes venantium,
Venatores.

Nos quoque curemus gestis bene corpora rebus,
Dulcis enim damno non solet esse quies.
Ferte viri veterem Bacchum pinguemq³ ferinam,
Sit brevis herba torus sit sibi quisq³ cocus.

Wie die Jäger ein Gefräß halten
im Jagen.

Weil wir Ehr haben eingelegt/
Vnd vns daffter im Felde geregt:
Schmeckt vns ein guter Trunck darauff/
Nimb den zu dir/heb auff vnd sauff.

Canes peregre aduecti.
Autor.

*Mille canum patria: Thous, Melitau, & Arcas:
Ille bonus syluis, vtilis alter aquis.
Sunt & odorisequa celebres indagine, qualis
Hispano veniens stirps animosa sinu.*

Wie man die Hunde zu Schiff obers Was-
ser führet.

Viel art von Hunden vnd geschlechter/
Zum jagen sind gut/ vnd gerecht.
Sie müssen oft gar fern her wandern/
Auf Spanien/ Engelandt vnd Islandern.

Ratio vulpinandi.
Autor.

*Callida versuto capitur stratagemate vulpes:
Noxius enim dubias mille dolosa vias.
Fraudibus innumeris & morsibus audet acutis,
Et tepidum astuta pectus in arte latet.*

Wie man die Füchß fan-
gen soll.

Der Fuchß der hat ein guten Balck/
Sonst ist er gar ein böser Schalk.
Wer Fuchß mit Fuchßen fangen kan/
Der bleibt ein Mann für jederman.

Lupus venandi ratio.
Autor.

*Martius horrifono latratu excitus in agros,
Sic Lupus oppositas perfurit ante plagas.
Idem audax raptor pecorum, & vastator agrorum,
Qua meruit multo crimine facta luit.*

Wie man die Wolff im Sarn
soll fangen.

Wer einem Wolff trauwt auff der Heide/
Vnd ein Juden auff sein Eide:
Vnd einem Pfaffen auff sein Gewissen/
Der wirdt von allen dreyen beschiffen.

Handwritten text, likely a title or description, appearing upside down.

Handwritten text, likely a title or description, appearing upside down.

Handwritten text, likely a date or signature, appearing upside down.

Handwritten text, likely a date or signature, appearing upside down.

Vt retibus implicantur Cerui,
Venator.

Hac ego vastator pecora inter inertia pono
Retia, consultus viribus, arte, dolo
Dum fugit hos, morsus, fraudis securus & artis
In nouo compulsus retia ceruus abit.

Wie man die Hirsch im Sarn
fängt.

Den Hunden ist diß stück entsprungen/
Vnd durch den weiten Walde entrungen.
Nun leit es hie im Sarn verwerf/
Die Beut die ist mir doch beschere.

Quomodo cerui in Venerem ruant.
Autor.

*Aspice sic coeunt per mutua vincula cerui,
Queis natura salax & Venus alma fauet.
Sic ruit in Venerem pecudis genus omne parentis
Natura ductum quæq; secuta sua.*

Wie die Hirsch in der brunst
thun.

Wenn der Hirsch geht in seiner Brunst/
So braucht er eben diese Kunst/
Wie man sieht hie in der Figur/
Denn das ist sein weiß vnd natur.

Quaratione solent deponere cornua Cerui.
Autor.

*Cernua destituunt fugitui pondera cerui,
Decussu iterum stirps recidiua redit.
Mortua sic campis redeunt noua gramina & olim
Prodibit tumulo sic rediuius homo.*

Wie die Hirsch das gewicht
ablegen.

Wenn der Hirsch sich seins gewichts entblößt/
Vnd seine Hörner frisch abstößt:
Ihr zwen vnd zwen zusammen springen/
Dder an einem Baume thun ringen.

Quintus Valerius Cyprianus Cornutus
Atheni

Consulatus et Praeturae
Praeturae et Praeturae
Praeturae et Praeturae
Praeturae et Praeturae

Universitätsbibliothek Bonn
Bonn

Universitätsbibliothek Bonn
Bonn
Universitätsbibliothek Bonn
Bonn

100

1

Alius modus Vrsos demo-
liendi.

*Quis potuit rigido concurrere cominus Vrso?
Hastiaci emeritum principis illud opus.
Ipsa Lycaonio quamuis sata sanguine proles
Obuia virtuti non tamen ausa fterit.*

Ein ander Bären Bejagt.

*Danoch regiert das Hessen Land/
Landgraff Philips mit seiner Hand/
Hat er ein Bären selbst gefällt/
Der Edle Fürst vnd feurwer Held.*

Lupus

Quomodo auibustendun-
tur retia.

*Si qua suberrat auis, blanda dulcedine capto:
Nec potis elabi casibus vlla meis.
Distrahor aucupijs, nunc hanc, nunc artibus illam
Concipio, & totis retibus impedio.*

Don allerley Vöglerey / vnd
Fedderspiel.

*Zart Edle Fraute / dieweil ich wußt /
Daß ihr zu Vögeln habe gut lust:
Derhalben sind euch hie bescheret /
Die beste Vögelauß dem Herr.*

Geometriae libri octavi
Euclidis

Geometriae libri octavi
Euclidis
Geometriae libri octavi
Euclidis

Geometriae libri octavi

Euclidis

Geometriae libri octavi
Euclidis
Geometriae libri octavi
Euclidis

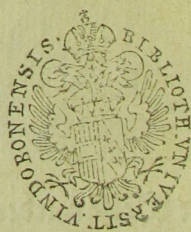
Lupus cum Anser de-
ceptus.

*Simplicitas fraudi est: eadem quoque fraudibus apta est,
Perfidus hinc Anser, perfidus inde Lupus.
Dignum opus artifice est artem deludere ab arte,
Et melius nulla pellitur arte dolus.*

Wie der Wolff mit der Gans zu
fangen ist.

Ein Gans allhie an diesem Tank/
Dem diebschen Wolff wart auff die schank:
Die man für schlecht vnd alber helt/
Verriegen offte die ganze Welt.

Falconum Aucupium.

*Hoc genus aucupij docta moderamur ab arte
 Vñsibus & multa dexteritate valet.
 Accipiter toto videntur vt furit improbus axe,
 Ille tamen notas itaq; reditq; vias.*

Wie man Hasen mit Falken fängt.

Der edle Falck von art vnd tugende
 Wirdt abgericht in seiner jugende
 Zum Vogelweitwerck vnd jun Hasen/
 Im Waldt im Wasser vnd an Strassen.

Canum remedia.

Et sua sunt canibus metuenda incommoda, nunc hanc
Nunc hanc incurrit languida turba luem.
Cuique suum attribuit vitium natura, nihilq;
Quod non ex aliqua parte laboret, habet.

Hundt Arzney.

Die Hundt die haben auch ihr Ehr/
(Den man nichts theilt hie vngesehr)
Den Kopff/mit Hörnern/Haut vnd Har/
Das mögen sie zerreißen gar.

Cothurnices, Qualeæ,
Quisculæ.

*Cernis vt in tonsi cubet hic mater tera Phœbi?
Vis dicam quid sit? nil nisi quàm qualea.
Sic tamen illa perit: sed mox mihi gravior huius
Orbis appositis vsus & esus erit.*

Wie man soll Wachtel
fangen.

Wachteln zu fangen hat sein art/
Kein müß noch fleiß wil sein gespart/
Mit locken/schiessen/Dresen/blenden/
Und was man sonst pflegt dran zuwenden.

Venator cum canibus.

Nunc has nunc illas facili cane prendere pradas
Milleque venando me iuuat ire vias.
Discurfusq; citos catulorum, hilarésq; labores
Letaq; securi praelia ruris amo.

Wie der Jäger mit den Hunden
auffs Gespür ziehet.

Der Jäger hie mit seinen Hunden/
Führt sie dahin in Wald gebunden/
Sang wol gemut vnd vnverzagt/
Wer weiß / was für ein Wild er jagt.

H

Aper.

Venerabilis

In nomine domini Amen
Hic incipit liber primus
de rebus antiquis
et de antiquis rebus
et de antiquis rebus
et de antiquis rebus

De rebus antiquis
et de antiquis rebus

De rebus antiquis
et de antiquis rebus
et de antiquis rebus
et de antiquis rebus

Aper.

*Mersus in immundo cæno, turpiq. palude
Tutus in obscura valle morabar aper.
Nunc hic deprensus numeroſo vincor ab hoſte,
Et quibus audebam dentibus, his pereor.*

Ein Schwein Jagt.

Ein grobe Sauw vnd wildes Schwein/
Ob ſie wol ſtets im Dreck will ſeyn:
Iſt ſie doch werth umb ihr Jugendt/
Beidt beyhm Alter vnd der Jugendt.

1874

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
JAN 10 1874

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
CHICAGO, ILL.
JAN 10 1874

1874

Venari Lepores.

*Ecce volant patulo lepores agili pede campo,
Prada venit canibus puluerulenta meis.
Ita cisi leporésque fuga glomerate pauentes
Et rapidi celeres prae celeritate pedes.*

Ein Hasen Jagt.

Da die Schlesier den Esel frassen/
Da war sehr bang den jungen Hasen.
Der selbig Esel ist verzehret/
Die Hasen sind nun uns beschert.

Venerabilis

Reverendissimi patris
in Christo
et in ecclesia
et in mundo
et in omni
et in omni
et in omni
et in omni

Einzelne

Die
Einzelne
Einzelne
Einzelne
Einzelne
Einzelne
Einzelne
Einzelne

Einzelne

Einzelne

Luporum venatus.

*Accelerate canes ruit hinc Lupus acer in arua,
Hinc super extinctum rumpitur alter equum.
Ille mihi pœnas sceleris dabit, ille rapina,
Vt discant rabiem composuisse suam.*

Ein ander Wolffs gejagt.

*Das Wolff Geschlecht ist mancher art/
Das ein ist wildt/ das ander zart:
Auch gleich vnd gleich aefelte sich gern/
Ein Wolff zum Wolff/ ein Bär zum Bärn.*

Canum tyrocinium.

Nunc opus exactum est: pariter sua munera tollunt:
Vellera venator, sed noua ferula cosus
Cornibus hirsutum catuli rapuere caput, sic
Premia compositi quisque laboris habent.

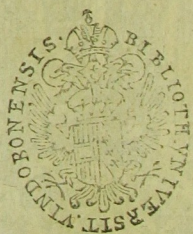

Von Hunden.

Wenn von dem Graß fressen die Hunde/
Spricht man es sey in vngesundt:
Drumb mach ich in hie ein Recey/
Welchs besser ist denn ein Zuleh/

Cambridge University

Printed by the University Press
at the University of Cambridge
in the year 1850

Donation

Received of the University of Cambridge
the sum of £100
on the 1st day of January 1850

Ius Venationis.

Vngula debetur Ducibus: certissima prada
Nuncia, venantum lex vetus ista probat.
Post alij ex alyis sperant sibi dona, nec vllum
Immunem spolij conuenit esse noui.

Jäger recht.

Ein Fuß wirdt abgelöst vom Wilde/
Welcher dem Herrn vnd Fürsten milde:
Wirdt presentirt mit allem fleiß/
Also helt sich der Jäger weiß.

1701

1701
1701
1701
1701

Li

Lucie qui composuit Libram, merces et alia

Li

1701

1701

1701
1701
1701
1701

1701

Canis cum prolibus.

*Aspice multiparam numerosa prole catellam:
Vt natos multa sedulitate fouet.
Hanc brutis natura dedit iustissima mentem,
Hei mihi cur homines hac pietate carent.*

Ein Hundt mit seinen jungen.

*Hieran spürt man die treuwe art/
Eins Hundts/ der seiner jungen wart:
Er pfleget ihrer Tag vnd Nacht/
Verlieret drüber Krafft vnd Macht.*

Commissarius

Die 1. d. 17. 1771
In der Stadt
Herrn von

Die 1. d. 17. 1771

Die 1. d. 17. 1771
In der Stadt
Herrn von

Die 1. d. 17. 1771

Itur Venatum.

*Maxima quæ sylvis dominaris Diua, faueto,
Nititur anspicijs hoc opus omne tuis.
Multa tibi nostris debetur victima templis,
Si dabitur catulis plurima præda meis.*

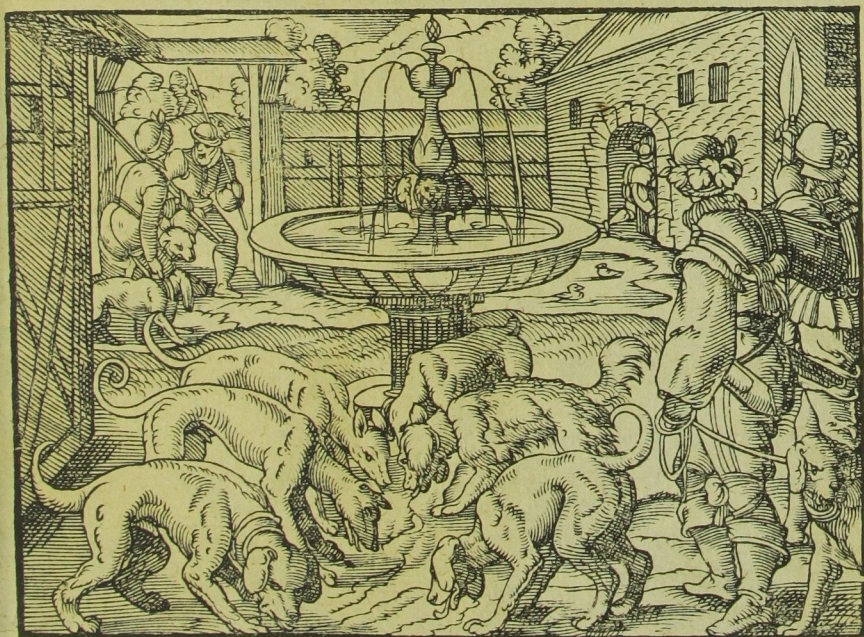
Der Jäger zeucht auff die Jagt mit den Hunden.

Es taget für dem grünen Walde/
Der Jäger sprach mit freuden balde:
Mein Horn das klingt/mein Hundt der springt//
Ich wags/wer weiß ob mirs gelingt.

Canes ducuntur potum.

*Hic vbi lymphæ salit liquido de fonte salubris,
Et sua restringunt ora sonora canes,
Est locus haud alios, sed tales factus in vsus,
Cura potest varijs addere rebus opem.*

Wie man die Hunde trænket.

Wie man die Hunde zum Wasser fñhrt/
Wie sich beym Jägern das gebñhrt:
Sicht man gemalt: für Augen hie/
Sonst hab ich das gesehen nie.

Cerui tranantes flumina.

*Ecce natat mediofugitiuus in aquore ceruus,
Et certam incurSAT prtereundo necem.
Atque fuga dubius (quoniam fuga nulla pericli est)
Vltro animis ardens in sua fata ruit.*

Ein Hirsch in einem Wasser.

Ein Hirsch sich in das Wasser gibt/
Ob ihm dasselb schon nicht geliebt:
Doch muß er fort/durch alle Wehr/
Wenn ihn die Hundi treiben so sehr.

Commencement

Proclamation of the President
of the United States
in relation to the
celebration of the
centennial of the
independence of the
United States

Ein Brief an Herrn
König

Er ist ein Brief an
den König von
Preussen, in dem
er die Gründe
angibt, weshalb
er nicht mehr
in Preussen
bleiben kann.

D. 1. 1818
K. e.

Delitiæ Nemorum.

*Hæc fera quæ nemorum? procul hinc procul este prophani,
Neu pecus hac canibus præda sit indomitæ.
Ipsa petita petit, neq; dum fugit effugit, ipsa
Venatrix, & dum præda sit arma capit.*

Rurtzweil im Jagen.

Ein frisches Wildt fängt man bißweilen/
Wenn man nach Füchsen meynt zu eilen.
Ein jedes Wasser hat sein Fisch/
Ein jeder Waldt sein Wildpret frisch.

Handwritten text, likely a library stamp or inventory record, partially legible.

Handwritten text, likely a library stamp or inventory record, partially legible.

Handwritten text, likely a library stamp or inventory record, partially legible.

Aucupium aquatile.
Autor,

*Tranantes per aquas, & Anas & aquatilis Anser,
Sunt quoque delitijs prandia lauta meis.
Mandere qui primus potuit iecur anseris audax,
Hic Messalina doctior arte fuit.*

Vogel Weidwerck auff dem
Wasser.

Vögel so auff dem Wasser stessen/
Kan ich mit meinem Rohr erschiesen.
Mein Hundt ist abgericht darzu/
Bringt sie herauß mit guter Ehn.

GRATII DE VENA

TIONE SEV KYNHGETIKON

LIBER.

Ona cano diuūm, latas venantibus arteis
 Auspicio Diana tuo. Prius omnis in armis
 Spes fuit, & nuda syluas virtute mouebant
 Inconsulti homines, vitaq; erat error in omni
 Post, alia propiore via, meliusq; profecti,

Te sociam Ratio rebus sumpsere gerendis.

Hinc omne auxilium vita, erectusq; reluxit

Ordo, & contiguas didicere ex artibus arteis

Proserere. hinc demens cecidit violentia retro.

Sed primum auspiciū deus artibus, altaq; circa

Firmamenta dedit, tum parteis quisq; secutus

Exegere suas, tetigitq; industria sinem.

Tu trepidam bello vitam Diana ferino,

Qua primum querebat opem, dignata repertis

Protégere auxilijs, orbemq; hac soluere noxa.

Asciuerere tuo comites sub nomine diuæ

Centum omnes nemorum, centum de fontibus omnes

Naiades, & Latij cultor qui Faunus amœni,

Mœnaliūque puer, domitrixque Idaea leonum

Mater, & inculto Sylvanus termitè gaudens.

His ego præsidibus nostram defendere sortem

Contra mille feras & non sine carmine lusus,

Carminè & arma dabo, & venandi persequar arteis.

Armorum, cassēsque, plagarūque ordiar astus.

DE RETIBVS CONFICIENDIS.

Prima iubent tenui nascentem iungere filo

Limbum, & quadruplici tormento astringere limbos

Illa operum patiens, illa vsus linea longi.

Tunc ipsum medio cassem quo nascitur ore,

Per senos circum vsque sinus laqueabis, vt omnem

Concipiat tergo, si quisquam est plurimus hostem.

Et bis vicanos spatium prætereundè passus

Re te velim, plenisq; decem consurgere nodis:

Ingrata maiora sinus impendia sument.
 Optima cyniphia, ne quid cunctere paludes
 Lina dabunt: bonus aolia de valle Sibulla
 Fœtus, & aprico Thuscorum stupea campo
 Mesis, contiguum sorbens de flumine rorem,
 Qua cultor Latij per opaca silentia Tybris
 Labitur inque sinus magno venit ore marinos.
 At contra nostris imbellia lina Faliscis:
 Hispanique alio spectantur Sutabes vsu.
 Vix operata suo sacra ad bubastialino
 Velatur sonipes æstiu turba Canopi.
 Ipse in materia damnosus candor inertii
 Ostendit longe fraudem, atque exterritur hostis.
 At pauper rigui custos Alabandicus horti
 Cannabias nutrit sylvas, quàm commoda nostro
 Armamenta operi: grauis est tutela sed illis.
 Tu licet hæmonios includas sentibus vsos,
 Tantum ne subeat vitiorum pessimus humor,
 Ante caue, non est humentibus vsus in armis.
 Nulla fides ergo, seu pressa flumina valle
 Iter opus crassaq; modum fecere paludes,
 Siue improuisus cælo perfuderit imber.
 Illa vel ad fluctus Helices oppande serena,
 Vel caligineo laxanda reponito fumo.
 Iccirco & primas linorum tangere messes
 Ante vetant, quàm maturis accenderit annus
 Ignibus, & claro Pleias se prompserit ortu.
 Imbiberit tanto respondet longior orsu
 (Magnum opus) & tangi nisi cura vincitur impar.
 Nonne vides, veterum quos prodit fabula rerum
 Semideos, illi aggeribus tentare superbis,
 Freta matres ausit tractare deorum.
 Quam magna mercede meo sine munere sylvas
 Impulerint, flet adhuc & porro flebit Adonim
 Victa Venus, ceciditq; suis Aeneas in aruis.
 Et prædexter erat geminisq; securibus ingens
 Ipse deus, cultosq; ferit Tyynthius orbeis,
 Quem mare, quem tellus, quem præceps ianua Ditis

O mnia tentantem, qua laus erat obuia, passi.
Hinc decus, & fama primus patrauit honorem.
Exige, si qua meis respondet ab artibus ergo
Gratia, qua vires fallat collata ferinas.

DE PINNATIS CONFICIENDIS.

Sunt, quibus immundis decerptæ vulnere pluma
Instrumentum operis fuit, & non parua facultas.
Tantum inter niuei iungantur vellera cygni,
Et satis armorum est hæc clara luce coruscant,
Terribiles species, ab vulture dirus auaro
Turbat odor syluas, meliusque alterna valet res.
Sed quam clara tuis & pinguis pluma sub armis,
Tam mollis tactu & non sit creberrima nexu,
Ne reprehensa suis properantem linea pinnis
Implicet, atque ipso mendosa coarguat usu.
Hic magis in ceruos valuit dolus. ast ubi lentæ
Interdum lybico fucantur sandice pinnae,
Linteæq; extritis lucent anconibus arma.
Rarum, si qua metus eludat bellua falsos.

P E D I C E.

Nam fuit & laqueis aliquis curracibus usus.
Ceruino iussere magis contexere neruo.
Fraus reget insidias habitu mentita ferino.
Quid qui dentatas iligno robore clausit
Venator pedicas, cum dissimulantibus armis
Sape habet imprudens alieni lucra laboris?
O felix, tantis quem primum industria rebus
Prodidit autorem. deus ille, an proxima diuos
Mens fuit in cacas aciem qua magna tenebras
Egit, & ignarum perfudit lumine vulgus.
Dic age Pierio (fas est) Diana ministro.

Arcadium stat fama senem, quem Menalus autor
Et Lacedæmonia primum vidistis Amyclæ
Per non assuetas metantem retia valles,
Dercylon, Haud illo quisquam se iustior egit,
A ut fuit in terris diuûm obseruantior alter.
Ergo illum primis nemorum dea finxit in annis,
A utoremq; operi dignata inscribere magno,

*I*ussit adire suas & pandere gentibus arteis.

GENERA IACVLORVM.

*I*lle etiam valido primus venabile dente

*I*nduit & proni moderatus vulneris iram,

*O*mnem moris excepit onus, tum stricta verutis

*D*entibus & geminas subire hastilia furcas.

*E*t quidem totos clauferunt ensibus orbes,

*N*ecessaret iners in vulnere massa ferino.

*B*landimenta vagæ fugies nouit at is ibidem.

*E*xiguo, nimioque nocent, sed lubricus errat

*M*os & ab expertis festinant vsibus omnes.

*Q*uid, Macedum immensos libeat si dicere contos,

*Q*uam longa exigui spicant hastilia dentes?

*A*ut contra vt tenero districtas cortice virgas

*P*ragrauat ingenti pernix liuania cultro?

*O*mnia tela modi melius finxere salubres.

*Q*uocirca & iaculis habilem perpendimus vsum.

*N*eue leue vulnus eat, neue sit brevis impetu illi,

*I*psa arcu lyciaq; suas Diana pharetra

*A*rmauit comites (ne tela relinquire diuæ,

*M*agnum opus) & volucres quondam fecere sagittas.

LIGNA APTA IACVLIS.

*D*isce agedum & validis delectum hastilibus omnem.

*P*lurima Threiciæ nutritur vallibus Hebræ

*C*ornus, & vmbrosæ Veneris per littora myrtus,

*T*axiq; pinusq;, altinatesq; genistæ,

*E*t magis incomptus operæ Lutofer agrestis.

*T*ermes ab eo descendet virga Sabæis,

*M*ater odorati multum pulcherrima thuris.

*I*lla suos vsus intractatamq; decorem,

(Sic nemorum iussere deæ) natalibus haurit

*A*rburijs. at enim multo sunt ficta labore

*C*atera, quæ syluis errant hastilia nostris.

*N*unquam sponte sua procerus ad æera termes

*E*xiit, inq; ipsa curuantur stirpe genistæ.

*E*rgo age luxuriam primo, sætusq; nocenteis

*D*errabe: frondosas grauat indulgentia sylvas.

*P*ost ubi proceris generosa stirpibus arbor

S e dederit, teretesq; ferent ad sydera virga,
S tringe notas circum, & gemmantis exige versu.
H is si quis vitium nociturus sufficit humor,
V lceribus fluet, & venas durabit inertes.
I n quinos sublata pedes hastilia plena
C æde manu, dum promiseris aduertitur annus
F rondibus, & tepidos autumnus continet imbres.

DE CANIBVS.

S ed cur exiguis tantos in partibus orbes
L ustramur? prima illa canum non vlla per arteis
C ura prior, siue indomitos vehementior hostis
N udo Marte premas, seu bellum ex arte ministres.
M ille canum patria, ductiq; ab origine mores
C uig; sua. Magna indocilis dat prælia Medus,
M agnaq; diuersos extollit gloria Celtas.
A rma negant contra, Martemq; odore Geloni,
S ed natura sagax: Perses in utroq; paratus.
S unt qui seras alant, genus intractabilis ira
A t contra faciles magniq; lycaones armis.
S ed non hircana satis est vehementia genu
T anta: suis petiere vltro fera semina syluis.
D at Venus accessus, & blando fœdere iungit.
T unc & mansuetis tuto ferus errat adulter
I n stabulis vltroq; grauis succedere Tygrim
A usa canis, maiore tulit de sanguine fœtum.
S ed præceps virtus ipsa venabitur aula.
I lle tibi & pecudum multo cum sanguine crescit:
P asce tamen quæcunq; domi sibi crimina fecit,
E xcutiet sylua magnus pugnator adeptæ,
A t fugit aduersos idem quos repperit hosteis
V mber, quanta fides, vtinam, & solertia naris,
T anta foret virtus, & tantum vellet in armis.
Q uid freta si Morinûm dubio resluentia ponto
V eneris, atq; ipsos libeat penetrare Britannos?
O quantâ est merces, & quantum impendia supra,
S i non ad speciem mentiturosq; decores
P rotinus hæc vna est catulis iactura Britannis.
A d magnum cum venit opus, promendaq; virtus,

Et vocat extremo præceptis discrimine maioris :
 Non tunc egregios tantum admirere molossos,
 Cum parat his versuta suas Athamania fraudes,
 A cyrusq; Pheraq; & clandestinus Acarnan.
 Sic & Acarnanes subierunt pralia furto :
 Sic canis illa suos taciturna superuenit hostes.
 At clangore citat quos nondum conspicit apros
 A etola quæcunque canis de stirpe (malignum
 Officium) siue illa metus conuitia rupit,
 Seu frustra nimius properat furor. & tamen illud
 Ne vanum totas genus aspernere per arteis.
 Mirum quàm celeres, & quantum nare merentur
 Tum non est victi cui concessere labori.
 Iccirco varijs miscebo gentibus vsum.
 Quondam inconsultis mater dabit vmblica gallis
 S ensum agilem. traxere animos de patre Gelona
 H ircano, & vanæ tantum Calydonia lingua
 E xibit vitium patre emendata Molosso.
 S cilicet ex omni florem virtute capeſſunt :
 E t sequitur natura fauens at te leue si qua
 T angit opus, pauidosq; iuuat compellere dorcas,
 A ut versuta sequi leporis vestigia parui :
 P etronios (sic fama) canes volucresq; sicambros,
 E t pictam macula Vertraham delige falsa.
 O cior affectu mentis pinnaq; cucurrit,
 S ed premit inuentas, non inuentura latenteis
 I lla feras. quæ petronijs bene gloria constat.
 Q uod si maturo pressantes gaudia lusu
 D issimulare feras, tacitiq; accedere possent :
 I llis omne decus, quod nunc Metagontes habetis
 C onstaret syluis: sed virtus irrita damno est.
 A d vestram non vile genus non patria vulgo
 S parta suos, & Creta suos promittit alumnos.
 S ed primum celsa lorum cervice ferentem
 O lympice te syluis egit Bæotius Hagnon,
 H agnon hastilides, Hagnon, quem plurima semper
 Gratia per nostros vnum testabitur vsus.
 H ic trepidas artes & vix nouitate sedentes

V idit, qua propior patuit via: nec sibi turbam
C ontraxit comitem, nec vasa tenentia longe.
V nus praesidium, atq; operi spes magna petito
A dsumptus Metagon, lustrat per nota ferarum
P ascua per fontes, per quas triuere latebras
P rima lucis opus: tum signa vapore ferino
I ntemerata legens, si qua est qua fallitur eius
T urba loci, maiora secatur spatia extera gyro.
A tque hic egressum iam tum sine fraude reperto
I ncubuit spatij, qualis permissa lechais
T hessalium quadriga decus, quam gloria patrum
E xcitat, & prima spes ambitiosa corona.
S ed nequa ex nimio redeat iactura fauore,
L ex dicta officij, neu voce laceret hostem,
N eue leuem pradam, aut propioris pignora lucri
A mplexus, primos ne quicquam offenderet actus.
I am verò impensum melior fortuna laborem
C um sequitur, iuxtaq; domus quaesita ferarum
V t sciat, occultos & signis arguat hosteis:
A ut effecta leui testatur gaudia cauda,
A ut ipsa infodiens pncis vestigia plantis
M andit humum, celsaeque adprensat naribus aures,
E t tamen ut ne prima fauentem pignora fallant
C irca omnem aspretis, medius qua clauditur orbis
F erre pedem, accessusq; abitusq; notasse ferarum,
A dmonet. & si forte loci spes prima sefellit,
(R arum opus) incubuit spatij ad prospera sisser,
I ntacto repetens prima ad vestigia gyro.
E rgo vbi plena suo redijt victoria sine,
I n partem praeda veniat comes, & sua naris
P remia sic operi iuuat inseruisse benigno.
H oc ingens meritum est, haec vltima palma tropaei,
H agnon magne tibi diuum concessa fauore.
E rgo semper eris dum carmina, dumq; manebunt
S yluarum dotes, atq; arma Diane a terris.
H ic & semiferam Thoum de sanguine prolem
F inxit. non alio maior sua pectore virtus.
S eu morit voces, seu nudi ad pignora Martis,

T hoes commissos (clarissima fama) leones
E t subiere astu, & parvis domuere lacertis.
N am genus exiguum, & pudeat quàm informe fateri.

CANVM FOETVS.

V ulpina species tamen huc exacta voluntas.
A t non est alius quem tanta ad munia foetus
E xercere velis, aut te tua culpa refellat
I nter opus, quo sera cadit prudentia damno.
I unge pares ergo, & maiorum pignore signa
F æturam, prodantq; tibi metagonta parentes,
Q uì tenuere sua pecus hoc immane iuuenta.
E t primum expertos animi, qua gratia prima est,
I n venerem iungunt: tum sortis cura secunda
N erenuat species, aut quæ detractet honorem.
S int celsi vultus, sint hirtæ frontibus aures,
O s magnum & patulis agitat os morsibus ignes
S pirent, astricti succingant ilia ventris
C auda brevis longumq; latus, discretæq; collo
C asaries non pexa nimis, non frigoris illa
I mpatiens, validis tum surgat pectus ab armis,
Q uod magnos capiat motus, magnisq; supersit.
E ffuge qui lata pandit vestigia planta,
M ollis in officio, siccis ego dura lacertis
C rura velim, & solidos hæc in certamina calces.
S ed frustra longus properat labor, abdita si non
A ltas in latebras vniq; inclusa marito
F æmina, nec patitur veneris sub tempore magnos
I lla, neque emeritæ seruat fastigia laudis.
P rimi complexus, dulcissima prima voluptas.
H unc veneri dedit impatiens natura furorem
S i tenuit cunctos, & mater adultera non est,
D a requiem grauidæ, solitosq; remitte labores.
V ix oneri super illa suo: tum deinde monebo.
N e matrem indocilis natorum turba fatiget,
P ercensere notis, iamq; inde excernere paruos.
S igna dabunt ipse, teneris vix artubus hæret
I lle tuos olim non defecturus honores.
I amq; illum impatiens aquæ vehementia sortis

Extulit: affectat materna regna sub alio.
 Libera tota tenet ea tergo liber aperto,
 Dum tepida indulget terris clementia mundi.
 Verum ubi caurino perstrinxit frigore vesper,
 Ire placet, turbaq; potens operitur inert.
 Illius è manibus vires sit cura futuras
 Perpensare: leuis deducet pondere fratres:
 Nec me pignoribus nec te mea carmina fallent.
 Protinus & cultus alios, & debita sœta
 Blendimenta feres, curaq; sequere merentem.
 Illa perinde suos vt erit delecta minores
 A c longam præstabit opem, tum deniq; sœta
 Cum desunt operi fregitq; industria matres,
 Transcat in catulos omnis tutela relictos.
 Lacte nouam pubem faciliq; tuebere max:
 Nec luxus alios auidaq; impendia vitæ
 Noscant hæc magno rediv indulgentia damno.
 Nec mirum humanos non est magis altera sensus:
 Tollit se ratio, & vitij adeuntibus obstat.
 Hæc illa est, pharios quæ fregit noxia reges,
 Dum seruata cauis potant Mareotica gemmis,
 Nardiferumq; metunt Gangem, vitijq; ministrant.
 Sic & Achemenio cecidisti Lydia Cyro,
 At qui diues eras fluuiatibus aurea venis,
 Scilicet ad summam ne quid restaret habendum.
 Tu quoq; luxuriæ fittas dum colligis arteis,
 Et sequeris demens alienam Gracia culpam,
 O quantum & quotiens decoris frustrata paterni.
 At qualis nostris quàm simplex mensa Camilli:
 Qui tibi cultus erat post tot Serrane triumphos?
 Ergo illi ex habitu virtutisq; indole prisca,
 Imposuere orbi Romam caput: actaque ab illis
 Ad cœlum Virtus, summosq; tetendit honores
 Scilicet exiguis magna sub imagine rebus.
 Prospicies, quæ sit ratio, & quo fine regenda,
 Idcirco imperium catulis, vnusq; magister
 Additur ille dapes pœnamq; operamq; ministrans
 Temperet: hunc spectet syluas domitura iuuentus.

Nec vile arbitrium est. cuiusq; hac regna dicantur,
 Ille tibi egregia iuuenis de pube legendus,
 Vtrunq; & prudens & sumptibus impiger armis,
 Quod nisi & accessus & agendi tempora belli
 Nouerit, & socios tusabitur hoste minores:
 Aut cadent, aut illa tamen victoria damno est.
 Ergo in opus vigila, factusq; ades omnibus armis.
 Arma acuire viam tegat imas fascia suras
 is inulina suis & tergo fuluo,
 cauaq; è macle galeri,
 Imma toletano praeingant ilia cultro,
 Terribilemq; manu vibrata falaria dextro
 Det sonitum, & curua rumpant noua peruia falce.

CANVM REMEDIA.

Haec tua militia est. quin & mauortia bello
 Vulnera & erranteis per tot diuortia morbos,
 Causasq; affectusq; canum tua cura tueri est.
 Stat fatum supra, totumq; auidissimus orcus
 Pascitur, & nigris orbem circumsonat alis.
 Scilicet ad magnum maior ducenda laborem
 Cura, nec expertos fallit deus. hinc quoque nosse
 Est aliud quod praestet opus placabile numen.
 Nec longe auxilium, licet alti vulneris ora
 Absterint, utroq; cadant cum sanguine fibrae.
 Inde rape ex ipso qui vulnus fecerit hoste
 Viro sam eluuiem, laceriq; per vlceris ora
 Sparge manu, venas dum succus comprimat acer
 Mortis enim patuere viae. tum pura monebo
 Circum labra sequi, tenuiq; includere filo.
 At si perniciēs angusto pascitur ore,
 Contra pande viam, fallenteiq; argue causas.
 Morborum in vitio facilis medicina recenti.
 Sed tacti impositis mulcent pecuaria palmis,
 (Id satius) aut nigra circum picis vngue signant:
 Quod si districto leuis est in vulnere noxa,
 Ipse habet auxilium validum natale saluae.
 Illa grauis labes. & curas altior illis
 Cum vitium causa totis egere latentes

C orporibus. seraq; aperitur noxia summa.
 I nde missa lues, & per contagia morbus
 V enere in vulgum. iussaque exterritus ingens
 A equali sub labe ruit: nec viribus vllis
 A ut merito venia est, aut spes exire precanti.
 Q uod siue à stygia letum Proserpina nocte
 E xtulit, & furtis commissam vlciscitur iram.
 S eu vitium ex alto, spiratq; vaporibus et her
 P estiferis, seu terra suos populatur honores:
 F ontem auerte mali, trans altas ducere valles
 A dmoneo: latumq; fuga superabitis amnem.
 H oc primum effugium leti. tunc ficta valebunt
 A uxilia & nostra quidam rediturus ab arte.
 S ed varij motus, nec in omnibus vna potestas.
 D isce vices, & quæ tutela est proxima, tenta.
 P lurima per catulos rabies inuictaq; tardis
 P racipiat letale malum. ac tutius ergo
 A nteire auxilijs, & primas vincere causas.
 N anque subit nodis qua lingua tenacibus heret,
 (V ermiculum dixere) mala, atq; incondita pestis.
 I lle vbi salsa siti precepit viscera longa,
 A estiuos vibrant accensi febribus ignes,
 M oliturq; fugas, & sedem spernit amaram.
 S cilicet, hoc motu stimulisq; potentibus acti
 I n furias vertere canes, ergo insita ferro
 I am teneris elementa mali causasq; recidunt,
 Nec longa in facto medicina est vlcere. purum
 S parge salem, & tenui permulce vulnus oliuo,
 A nte relota suas quàm nox bene compleat umbras,
 E cce aderit, factiq; oblitus vulneris, vltro
 B landitur mensis, cereremq; efflagitat ore.
 Q uid, prisce artis, inuenta q; simplicis anni
 S i referam? non illa metus solatia falsi
 T am longam traxere fidem, collaribus ergo
 S unt qui lucifuga cristas inducere Melis
 I ussere, aut sacris conferta monilia conchis,
 E t viuum lapidem & circa melitesia nectunt
 C oralia & magicis adiutus cantibus herbas.

A c sic effectus oculisq; venena maligni
 V icit tutela pax impetrata deorum
 A t si deformi lacerum dulcedine corpus
 P ersequitur scabies, longi via pessima leti:
 I n primo accessu tristis medicina, sed vna
 P ernicies redimenda anima, qua prima sequaci
 S parsa malo est, ne dira trahant contagia vulgi.
 Q uod si dat spatium clemens & promouet ortus
 M orbis, disce vias, & qua finit, artibus exi.
 T unc & odorato medicata bitumina viro
 I mponasq; pices, immundaq; vnguen amurcæ.
 M iscuit & summam complectitur ignis in vnam.
 I nde lauant ægros. est ira coercita morbi
 L axatusq; rigor qua te natura timentem
 D ifferat, & pluuias & Cauri frigora vitent
 S ic magis vt nudis incumbunt vallibus æstus
 A vento clariq; faces ad solis vt omne
 E xudent vitium, subeatq; latentibus vltro
 Q ua facta est medicina vadis, nec non tamen illum
 S pumosi catulos mergentem littoris æstu
 R espicit. & facilis Pæan adiuuit in artes.
 O, rerum prudens quantum experientia vulgo
 M ateriem largita boni, si vincere curent
 D esidiam, & gratos agitando prendere fines.
 E st in trinacria specus ingens rupe, cauiq;
 I ntrorsum reditus. circum atra mœnia syluæ
 A lta premunt, ruptiq; ambustis faucibus amnes.
 V ulcano condita domus, quàm subter eunius
 S tagna sedent venis, oleoq; madentia viuo
 H uc defecta mala vidi pecuaria tabe
 S ape trahi, victosq; malo grauiore magistros.
 T e primum Vulcane, loci pacemq; precamur
 I ncola sancte tuam des ipsis vltima rebus
 A uxilia: & meriti si nulla est noxia tanti,
 T ot miserere animas, liceatq; attingere fonteis
 S ancte tuos. ter quisq; vocantes pingua libant
 T hura foco: struitur ramis scelicibus ara.
 H ic ductum mirum atq; alias ignobile monstrum

A duersis specubus, rugtoq; è pectore montis
*V*enit, ouans austris & multo flumine flamma.
*E*micat ipse, manu ramum pallente sacerdos
*T*ermiteum quatiens: procul hinc extorribus ire
*D*ico presente Deo, presentibus aris,
*Q*ueis scelus aut manibus sumptū, aut in pectore motum est,
*I*nclamat, cecidere animi trepidantia membra
O quisquis misero fas vnquam in supplice fregit,
*Q*ui pretio fratrum, meliorisq; ausus amici
*S*ollicitare caput, patriosue laceffere diuos,
*I*llum agat infanda comes huc audacia culpa.
*D*iscet commissa quantum deus vltor in ira
*P*one sequens valeat: sed cui bona pectora mens est,
*O*bsequiturq; deo, deus illam molliter aram
*L*ambit & ipse suos vbi contigit ignis honores,
*D*efugit ab sacris, rursumq; reconditur antro
*H*uic fas auxilium & vulcania tangere dona.
*H*æc mora si medias exedit noxia fibras,
*H*is laue presidij adfectæque corpora mulce
*R*egnantem excutens morbum, deus autor, & ipsa
*A*rtem aluit natura suam qua robore pestis
*A*crior aut leto propior via, sed tamen illi
*H*inc venit auxilium valida vehementius ira.
*Q*uod primam si faller opem dimissa facultas.
*A*t tu precipitem, qua spes est proxima, labem
*A*dgrede, in subito subita est medicina tumultu.
*S*tringenda nares, scindenda ligamina ferro
*A*rmorum, geminaq; cruor ducendus ab aure.
*H*inc vitium, hinc illa est audæ vehementia pesti.
*I*llicet auxilijs fessum solabere corpus:
*S*ubsidijsque fraces, diffusæque masica prisco,
*S*parge cado liber tenuis è pectore curas
*E*xiget, est morbo liber medicina furenti.
*Q*uid dicam tussis, quid mœsti damna veterni,
*A*ut incurata si qua est tutela podagra?
*M*ille tenent pestes: curæque potentia maior.
*M*itte age: non opibus tanta est fiducia nostris.
*M*itte, anima ex alto ducendum numen olympo,

S applicib^{us}q^{ue} vocanda sacris tutela deorum.
I dcirco aërys molimur compita lucis,
S picatasq^{ue} faces sacrum ad nemora alta Diana
S istimus, & solito catuli vetantur honore.
I psaq^{ue} per flores medio in discrimine luci
S trauere arma, sacris & pace vacantia festa.
T um cadus, & viridifumantia liba feretro
P raueniunt, teneraq^{ue} extrudens cornua fronte
H ædus & ad ramos etiamnum harentia poma
L ustralis de more sacri, quo tota inuentus
L ustraturq^{ue}, dea proq^{ue} anno reddere honorem.
E rgo impetrato respondet multa fauore
A d partes qua poscit opem, seu vincere syluas
S eu tibi fatorum labes exire, minasq^{ue}
C ura prior, tua magna fides tutelag^{ue} virgo.

DE EQVIS.

R estat equos finire notis, quos arma Diana
A dmittant, non omne meas genus audet in artes.
E st vitium ex animo sunt quos imbellia fallant
C orpora: praueniens quondam est incommoda virtus.
C onsole, Penei qualis perfunditur amne
T hessalus, aut patria quem conspexere Mycena.
G laucum nempe ingens nempe ardua fundet in auras
C rura quis eleas potior lustrauit harenas?
N e tamen hoc attingat opus, iactantior illi
V irtus, quam syluas durumq^{ue}, laceffere martem.
N ec sauos miratur equos terrena Syene.
S cilicet & Parthus inter sua mollia rura
M ansit honor, veniat Caudini faxa Taburni
G arganumve truem aut ligurinas, desuper alpes.
A nte opus excussis cadet vnguibus: & tamen illi
E st animus, fingetq^{ue} meas se iussus in artes.
S ed iuxta vitium posuit deus, at tibi contra
C allecis lustratur equis scruposa Pyrena.
N on tamen hispano martem tentare minacem
A usim, murcib^{us} vix ora tenacia ferro
C oncedunt, aut tota leui Nasamon
F ingit equos Pisis Numida soluer

A udax

*A*udax & patiens operum genus. ille vigebit
*C*entum actus spatij, atque eluctabitur iram.
*N*ec magni cultus, sterilis quodcunque remissis
*T*erra sui, tenuesque sitis producere riu.
*S*ic & Strimonio facilis tutela bisalta.
*P*ossent Aetneas utinam se ferre per artes,
*Q*ui ludus Siculis. quid tum si turpia colla
*A*ut tenuis dorso curuatur spina? per illos
*C*antatus graijs Agragas, victaque fragosum
*H*ebroden liquere fera. o quantus in armis
*I*lle meis, cuius dociles pecuaria foetus
*S*ufficient, queis Chaonias contendere contra
*A*usit vix merita quas signat Achaia palma.
*S*padices vix pellaui valuerunt cerauni
*E*t tibi deuota magnum pecuaria Cyrrae,
*P*robae decus nostras agere in sacra tenasas.
*V*enanti melius pugnat color, optima nigri
 ra illi badiosque legunt
*E*t quorum fessas imitantur terga fauillas
 ntum Italia, sic diu voluere parentes
 & terras omni praecepimus usu.
 illustrat prata

P. OVI

Ccepit mundus legem, dedit arma Per omnes,
Admonuitq; sui. vitulus sic namq; minaci
Qui nondū gerit in tenera iam cornua fronte,
Sic damæ fugiunt, pugnant virtute leones,
Et morfu canis, & cauda sic scorpius ictu:

C Oncussisq; levis pinnis sic euolat ales.
O mnibus ignota mortis timor, omnibus hostem
P rasidiumq; datum sentire, & noscere celi
V imiq; modumque sui, sic & Scarus arte sub vndis
S in
D ecidit, assumptamque dolo tandem paueſcam:
N on audet radijs obnixa occurrere fronte,
A uersus crebro veniens sub verbere cauda,
L axans subsequitur, tutumq; euadit in aquor.
Q uinetiam si forte aliquis dampus nataret
M ittis luctantem scarus hunc in vimine vidit
A uersi caudam morſu tenet atq;
nato quem texitq; resultet
S apia tarda fuga, tenui cum forte sub vnda
D epreſſa eſt, iam iamq; manus timet illa rapaceis,
I nficiens aquor nigrum vomit illa cruorem,
A uertitq; vices, oculos frustrata ſequentes.
C lauſus rete lupus quamuis immanis & acer
D imotis cauda ſubmiſſus ſedet armis in auſtris
E micat, atque dolos ſaltu diludit inultus.
E t murena ſerox teretis ſibi conſcia tergi,
A d laxata magis conuerſa foramina retis,
T andem permultos euadit lubrica flexus,
B xemploq; nocet, cunctis interuenit vna.
A t contra ſcopulis crinali corpore ſegnis
P olypus hæret, & hac eludit retia fraude,
E t ſub lege loci ſumit mutatque colorem,
S emper ei ſimilis quem contigit. atque vbi prædam
P endentem retis audius rapit, hic quoque fallit
E lato calamo, cum demum emeſſus in aëras

B rachia dissoluit, populatumq³ expuit hamum.
 A t mugil cauda pendentem euerberat escam,
 E xcussamq³ legit, lupus acri concitus ira,
 D iscurfu fertur vario, fluctusq³ ferentes
 P rosequitur, quassatq³ caput, dum vulnere seuus
 L axato cadat hamus, & ora patientia linquat
 N ec proprias vires nescit murena nocendi :
 A uxilioq³ sibi, morsu nec eo minus acri
 D escit, aut animos ponit captiua minaceis.
 A nthias his tergo, quæ non videt, vritur armis
 V im spina nouitq³ suæ, versog³ supinus
 C orpore lina secat, fixumq³ intercipit hamum.
 C atera quæ densas habitant animalia syluas,
 A ut vani quatiunt semper lymphata timores,
 A ut trahit in præceps non sana ferocia mentis.
 I psa sequi natura mouet, vel cominus ire.
 I mpiger & telo venantum sternere pergit
 A gmina, & aduersis infert sua pectora telis.
 Q uoq³ venit, fidens magis, & sublatior ardet,
 C oncusit toros, & viribus addidit iram :
 P rodidit, atq³ suo properat sibi robore latum.
 F ædus lucanis, prouoluitur vrsus ab antris,
 Q uid nisi pondus iners, stolidaq³ ferocia mentis ?
 A ctus aper setis iram denuntiat hirtis :
 E t ruit oppositi nitens in vulnere ferri,
 P ressus & emissio moritur per viscera telo.
 A ltera pars fidens pedibus, dat terga sequenti,
 V t pauidi lepores, vt fuluo tergoe dama
 E t capto fugiens ceruus sine fine timore.
 I psa sequi natura docet, vel cominus ire.
 H ic generosus honos, & gloria maior equorum,
 N am capiunt animis palinam, gaudentq³ triumpho,
 S eu septem spatijs circo meruere coronam,
 N ònne vides victor quanto sublimius altum
 A ttollat caput, & vulgo se venditet aura ?
 C elsave cum caso decoratur terga leone
 Q uàm tumidus, quantoq³ venit spectabilis actu
 C ompescitq³ solum generoso concita pulsu

Vngula sub spoliis grauiter redeuntis opimis
 Quae laus prima canum, quibus est audacia praeceps,
 Venandiq; sagax virius, viresq; sequendi.
 Quae nunc elatis rimantur naribus auras,
 Et tunc demisso quaerunt vestigia rostro
 Et produnt clamore feram: dominumq; vocando,
 Increpitant, quem si collatis effugit armis:
 Insequitur tumultosq; canis, camposq; per omnes.
 Noster in arte labor positus, spes omnis in illa.
 Nec tamen in medias pelagi te pergere sedes
 Admoneam, vastiq; maris tentare profundum.
 Inter vtrunq; loci melius moderabere finem.
 Asperanum saxis loca sint: nam talia lentos
 Deposcunt calamos at purum retia littus.
 Num mons horrentes demittat celsior umbras
 In mare: nam varie quidam fugiuntq; petuntq;.
 Num vada subnatis imo viridentur ab herbis
 Oblectetq; moras, & molli seruiat alga.
 Descripsit sedes varias natura profundi:
 Nec cunctos vna voluit consistere pisces.
 Nam gaudent pelago, quales Scombrig; Bouesq;
 Hippuri celeres, & nigro tergoe Milui,
 Et pretiosus Helops nostris incognitus undis.
 Ac durus Xiphius, ictu non mirior ensis,
 Et pauidi magno fugientes agmine Tunni.
 Parua echeneis adest, mirum, mora puppius ingens:
 Tuq; comes ratum, tractiq; per aquora sulci
 Qui semper spumas sequeris pompile nitentes,
 Ceryrosq; ferox scopulorum sine moratus,
 Cantharus ingratus succo, tum concolor illi
 Orphas, caeruleaq; rubens Erythrinus in vnda,
 Insignis Sargusq; notis, insignis & alis,
 Et super aurata Sparulus ceruice resurgens,
 Et rutilus pagur, & fului Synodontes, & ex se
 Concipiens Channe gemino fraudata parente.
 Tum viridis squamis paruo saxatilis ore,
 Et rarus faber, & picta Mormyres, & auri
 Chrysophrys imitata decus, tum corporis umbra

L uentis rapidiq³ lupi, Percaq³ Tragiq³.
 Q uin laude insignis cauda Melanurus, & ardens
 A uratis murena notis, Merulaq³ virentes,
 I mmitisq³ sua conger per vulnera gentis,
 E t capiti duro nociturus scorpius icta,
 A c nunquam aestiuo conspectus sydere Glaucus.
 A t contra herbosa pisces laxantur harena,
 V t Scarus, epastus solus qui ruminat escas.
 F œcundumq³ genus Menarelamirosq³ smariq³.
 A tq³ immunda Chromis, merito vilissima salpa
 A tq³ auisum dulces nidos imitata sub vndis
 E t squalus tenui suffusus sanguine nullus
 F ulgentes soleæ candore & concolor illis
 P asser, & adriaco mirandus littore Rhombus,
 T unc epodes lati, tum molles terгоре rana.
 E xtremipaf.
 L ubricus & spina nocuus non gouius vlla,
 E t nigrum uiueo portans in corpore virus,
 L olligo, duriq³ sues, sinuosaq³ cess.
 E t tam deformi non dignus nomine asellus,
 T uq³, peregrinis Accipenser nobilis vndis.

M. AVRELII OLYMPII NE-
 MESIANI, POETAE CARTHA-
 ginienfis, Cynegeticôn liber.

V Enandicano mille vias. bilaresq³ labores,
 Discursusq³ citos, securi praelia ruris,
 P andimus Aonio iam nunc mihi pectus ab astro
 A estuat. Ingentes Helicon iubet ire per agros.
 C astaliusq³ mihi noua pocula fontis alumno
 Ingerit, & latè campos metatur apertos:
 I mponitq³ iugum vati, retinetq³ corymbis
 I mplicitum, ducitq³ per auia, qua sola nunquam
 T rita rotis, iuuat aurato procedere curru,
 E t parere Deo: virides en ire per herbas
 I mperat: intacto premimus vestigia musco,
 O bŭia Calliope facies insistere prato

C omplacito, rudibus qua luceat orbita sulcis.
 N am quis non Nioben numeroſo funere mœſtam
 I am cecinit? quis non Semelen ignemq; iugalem
 L etalemq; ſimul nonit de pellicis aſtu?
 Q uis magno recreata tacet cunabula Baccho?
 V t pater omnipotens maternos reddere menſes
 D ignatus, iuſti complevit tempora partus?
 S unt qui ſacrilego rorantes ſanguine thyrſos
 (N ota nimis) dixiſſe velint, qui vincula Dirces,
 P iſeiq; tori legem Danaïq; cruentum
 I mperium, ſponſasq; truces ſub ſœdere primo.
 E t quamvis curſus ſe oſtendat tramite noto
 D ulcia funereis mutantes gaudia rædis.
 B iblidos indiſtum nulli ſcelus impia myrrha
 C onnubia & ſeuo violatum crimine patrem
 N ouimus: utq; Arabum fugiens cùm carperet arua,
 I uit in arboreas frondes, animamq; virentem.
 S unt qui ſquamoſi referant fera ſibila Cadmi,
 S tellatumq; oculis cuſtodem virginis Iûs,
 H erculeoſq; velint ſemper numerare labores,
 M iratumq; rudes ſe tollere Therea pinnas
 P oſt epulas Philomela tuas. ſunt ardua mundi
 Q ui malè tentantem curru Phaëtonta loquantur,
 E xtiſctasq; canant è miſſo fulmine flammas,
 F umantemq; Padum, cycnum, plumamq; ſenilem,
 E t ſlentes ſemper germani funere ſyluas.
 T antalidum caſus, & ſparſas ſanguine menſas,
 C ondentemq; caput viſis Titana Mycanis,
 H orrendasq; vices generis dixere prioris.
 C olchidos irata ſacris imbuta venenis
 M unera non canimus, pulchraq; ingen'ia Glauces.
 N on crimen Niſi, non ſæua pocula Circes
 N ec nocturna pie ſurantem buſta ſororem.
 H æc iam magnorum præcepit copia vatū:
 O mnis & antiqui vulgata eſt fabula ſeculi.
 N os ſaltus, viridesq; plagas, camposq; patentes
 S crutamur, totisq; citi diſcurrimus arui:
 E t varias cupimus ſacili cane ſumere prædas,

N os timidos lepores, imbelles figere damas,
 A udacesq₃ lupos, vulpem captare dolosam
 G audemus. nos flumineas errare per umbras
 M alumus & placidis lœneumona querere ripis
 I nter arundineas segetes. selemq₃ minacem
 A rboris in trunco longis præfigere telis
 I mplicitumq₃ sinu spinosi corporis Erem
 F erre domum: taliq₃ placet dare lintea cura:
 D um non magna ratus vicinis sueta moueri
 L itoribus, tutosq₃ sinus percurrere remis,
 N unc primum dat vela notis, portusq₃ fideles
 L inquit, & hadriacas audet tentare procellas.
 M ox vestros meliore lyra memorare triumphos
 A ccingar, diui fortissima pignora Cari,
 A tque canam nostrum geminis sub finibus orbis
 L ittus, & edomitas fraterno numine gentes
 Q uæ Rhenum Tygrimq₃ bibunt, Ararisq₃ remotum
 P rincipium, Niliq₃ bibunt ab origine fontem.
 N ec taceam primum quæ nuper bella sub arcto
 F elici Carine manu confeceris, ipso
 P ene prior genitore Deo: utq₃ intima frater
 P ersidos, & veteres Babylonos ceperit arces,
 V ltus Romulei violata cacumina regni.
 I mbellemq₃ fugam referam, clausasq₃ pharetras
 P arthorum, laxosq₃ arcus, & spicula nulla.
 H æc nobis nostra libabunt carmina Musa,
 C um primum vultus sacros, bona numina terræ,
 C ontigerit vidisse mihi iam gaudia nota
 T emporis impatiens sensus, spretorq₃ morarum
 P resumit: videorq₃ mihi iam cernere fratrum
 A ugustos habitus, Romam, clarumq₃ senatum
 E t fidos ad bella duces, & milite multo
 A gmina, quis fortes animat deuotio mentes.
 A urea purpureo longe radiantia velo
 S igna micant, sinuatq₃ truces leuis aura dracones.
 T u modo quæ saltus placidos, syluasq₃ pererras
 L atona Phœbe magnum decus, eia age suetos
 S ume habitus, arcumq₃ manu: pictamq₃ pharetram

S uspende ex humeris: sint, aurea tela, sagittæ:
 C andida puniceis aptentur crura cothurnis,
 S it chlamys aurato multum sub tegmine lusa,
 C orrugescq; sinus gemmatis baltheus arctet
 N exibus: implicitos cohibe diademate crines.
 T ecum Naiades faciles, viridiq; iuuenta
 P ubentes Dryades, nymphæq; vnde amnis humor
 A dsint & docilis decantet orcadæ Echo.
 D uc age diua tuum frondosa per auia vatem.
 T e sequimur: tu pande domos, & lustra ferarum
 H inc igitur mecum quisquis percussus amore
 V enandi, damnas lites, auidosq; tumultus,
 C iuileisq; fugis strepitus, belliq; fragores,
 N ec pradas auxilio sectaris gurgite ponti.
 P rincipio tibi cura canum non segnus ab anno
 I ncipiat primo, cum sanus temporis author
 P andit in occiduum bisseis mensibus æuū.
 E lige tunc cursu facilem, facilemq; recursum
 S eu Lacedæmonie natam, seu rure molosso
 N on humili de gente canem, sit cruribus altis,
 S it rigidis, multamq; gerat sub pectore lato
 C ostarum sub sine decenter prona carinam,
 Q ua sensim rursus sicca se colligat aluo,
 R enibus ampla satis validis, diductaq; coxas,
 C uiq; nimis molles fluitent in cursibus aures.
 H uic parilem submitte marem, sic omnia magnum.
 D um superant vires, dum leto flore iuuentus,
 C orporis & venis primæui sanguis abundat.
 N anque graues morbi subeunt, segnūq; senectus:
 I nualidamq; dabunt non firmo robore prolem.
 S ed diuersa magis fœtura conuenit ætas.
 T u bis vicens plenum iam mensibus ærem
 I n venerem permitte marem, sit fœmina, binos
 Q ua tulerit soles, hæc optima cura iugandis.
 S ed non spartanos tantum, tantūve molossos
 P ascendum catulos diuisa Britannia mittit
 V eloces, nostriq; orbis venatibus aptos.
 N ec tibi Pannonica stirpis temnatur origo,

Nec quorum proles de sanguine manat hiberno.
Quin etiam sicca Lybies in finibus acres
Gignuntur catuli, quorum non spreueris usus
Mox cum se bina formarit lampade Phœbe,
Ex quo passa marem genitalia viscera turgent,
Fœcundos aperit partus matura grauedo
Continuo, largaq; vides strepere omnia prole.
Sed quamuis avidus primos contemnere partus
Malueris, mox non omnes nutrire minores.
Nam tibi si placitum populosos pascere fœtus
Iam macie tenues, succiq; videbis inanes,
Pugnantesq; diu quis nam prior vbera lambat
Distrahere inualidam lassato viscere matrem.
Sin vere hæc cura est, melior ne fortè necetur,
Abdatúr ve domo, catulosq; probare voluntas,
Queis nondum gressus stabiles, neque lumina passa
Luciferum videre iubar, qua prodidit usus
Percipe, & intrepidus spectatis adnue dictis.
Pondere nam catuli poteris perpendere vires,
Corporib;q; leues grauib; prænoscere cursu.
Quin & flammato ducatur linea longe
Circuitu, signetq; habilem vapor igneus orbem.
Impune in medio possis consistere circo.
Huc omnes catuli. huc indiscreta feratur
Turba. dabit mater partus examine honestos
Iudicio natos seruans, trepidoq; periculo.
Nam postquam conclusa videt sua germina flammis,
Continuo saltu transcendens feruida Zona
Vincla, rapit rictu primum, portatq; cubili,
Mox alium, mox deinde alium. sic conscia mater
Seregat egregiam sobolem virtutis amore.
Hos igitur genitrice simul, iam vere sereno,
Molli pascere sero passim, nam lactis abundans
Tempus adest, albent plenis & ouilia mulctris.
Interdumq; cibo cererem cum lacte ministra.
Fortibus vt succis teneras complere medullas
Possint, & validas iam tunc promittere vires.
Sed postquam Phœbus candentem feruidus axem

C ontigerit.

C ontigerit. tardasq; vias. cancriq; morantis
 S idus inuit, tunc consuetam minuisse saginam
 P rofuerit, tenuesq; magis retinere cibatus.
 N ec grauis articulos deprauet pondere molles.
 N am cum membrorum nexus, nodosq; relaxant,
 I nfirmosq; pedes. & crura natantia ponunt,
 T unc etiam niueis armantur dentibus ora.
 S ed neq; conclusos teneas, neq; vincula collo
 I mpatiens circundederis. noceasq; futuris
 C ursibus imprudens. catulis nam saepe remotis,
 A ut vexare trabes, laceras aut pandere valuas
 M ens erit, & teneros torquent conatibus artus,
 O btunduntve nouos adroso robore dentes,
 A ut teneros duris impingunt postibus vngues
 M ox cum iam validis insistere cruribus atas
 P assa quater binos voluens ab origine menses,
 I nlesis catulos spectaueris vndique membris,
 T unc rursus miscere sero cerealia dona
 C onueniet: fortcmq; dari de frugibus escam.
 L ibera tunc primum consuescant colla ligari,
 C oncordes & ferre gradus, clausiq; teneri.
 I am cum bis denos Phœber reparauerat ortus,
 I ncipe non longo catulos producere cursu,
 S ed parua vallis spatio, septove nouali.
 H is leporem præmitte manu, non viribus aequis,
 N ec cursus virtute parem, sed tarda trahentem
 M embra, queant iam nunc faciles vt sumere prædas.
 N ec semel indulge catulis moderamine cursus,
 S ed donec validos etiam præuertere fuescant,
 E xerceto diu, venandi munere cogens
 D iscere, & emerita laudem virtutis amare.
 N ec non consuetæ norint hortamina vocis,
 S eu cursus reuocent, iubeant seu tendere cursus.
 Q uinetiam docti victam contingere prædam,
 E xanimare velint tantum, non carpere sumptam.
 S ic tibi veloces catulos reparare memento
 S emper, & in paruos iterum protendere curas.
 N am tristis morbi scabies, & sordida venis

Sape venit, multamq; canes discrimine nullo
Dant stragem. Tu sollicitos impende labores,
Et sortire gregem suffecta prole quotannis,
Quin acidos Bacchi latices tritonide oliua
Admiscere decet: catulosq; canesq; maritas
Vngere profuerit, tepidoq; ostendere soli,
Auribus & tineas candenti pellere cultro.
Est etiam canibus rabies, letale periculum,
Quod seu cœlesti corrupto sydere manat,
Cum segnes radios tristi iaculatur ab æthra
Pœbus, & attonito pallens caput exerit orbe:
Seu magis ignicomi candentia terga leonis
Cum quatit, hoc canibus blandis inuiscerat æstus,
Exhalat seu terra finis, seu noxius aër
Causa mali. seu cum gelidus non sufficit humor,
Torrída per venas concrescunt semina flammæ
Quicquid id est, imas agit sub corde medullas,
Inq; feros rictus nigro spumante veneno
Profilit, insanos cogens insigere morsus.
Disce igitur potius medicos, curamq; salubrem.
Tunc virosa tibi sumes, multumq; domabis
Castorea. adtritus filicis lentescere cogens.
Ex ebore huc trito pulvis, sectove feratur,
Admiscensq; diu facies concrescere vtrunque:
Mox lactis liquidos sensim superadde fluores,
Vt non cunctantes haustus infundere cornu
Inserto possis furiasq; repellere tristes,
Atque iterum blandas canibus componere mentes.
Quin & Thuscorum non est extrema voluptas
Sape canum, est forma illis licet obsita villosa,
Disimilesq; habeant catulis velocibus artus:
Haud tamen iniucunda dabunt tibi munera præda,
Nanque & odorato noscunt vestigia præto,
Atque etiam leporum secreta cubilia monstrant.
Horum animos, moresq; simul, naresq; sagaces
Mox referam: nunc omnis adhuc narranda suppellex
Venandi, cultusq; mihi dicendus equorum.

Cornipedes igitur lectos det Gracia nobis,
 Cappadocumq; notas referat generosa propago
 Armata & palmas nuper grex omnis auorum.
 Illis ampla satis laui sunt aquora dorso,
 In modicumq; latus, paruaq; ingentibus alui.
 Ardua frons, aurisq; agiles, capitig; decoro
 Altus honos, oculig; vago splendore micantes:
 Plurima se validos ceruix resupinat in armos:
 Fumant humentes calida de nare vapores:
 Nec pes officium standi tenet, vagula terram
 Crebra ferit, virtusq; artus animosa fatigat.
 Quinetiam gens ampla iacet trans ardua calpes
 Culmina, cornipedum late fecunda proborum.
 Nanque valent longos pratis intendere cursus:
 Nec minor est illis, Graio quam in corpore, forma.
 Nec non terribiles spirabile numen anhele
 Perouoluunt flatus, & lumina viuida torquent,
 Hinnitusq; cient tremuli, frenisq; repugnant.
 Nec segnes mulcent aures, nec crure quiescunt.
 Sit tibi praterea sonipes, Maurusia tellus
 Quem mittit, modo si gentili sanguine firmus,
 Quemq; coloratus Mazax deserta per arua
 Paut, & assiduos docuit tolerare labores.
 Nec pigeat quod turpe caput, deformis & aluus
 Est ollus, quodq; infrenes, quod liber vterq;
 Quodq; iubeis pronos ceruix diuerberet armos.
 Nam flecti facili, lasciuq; colla sequutus
 Paret in obsequium: lentam moderamine virga.
 Verbera sunt praecepta fuga sunt verbera freni.
 Quin & promissi spatiosa per aquora campi,
 Cursibus acquirunt commoto sanguine vires
 Paulatimq; auidos comites post terga relinquunt.
 Haud secus effusis Nerei per cerula ventis,
 Cum se Threicius boreas superextulit antro,
 Stridentig; sono vastas exerruit undas,
 Omnia turbato cesserunt flumina ponto:
 Ipse super fluctus spumanti murmure feruens,

C onspicuum pelago caput, eminet: omnis euntem
 N ercidum mirata suo stupet aquore turba.
 H orum tarda venis longi fiducia cursus
 H is etiam emerito vigor est iuuenilis in æuo.
 N am quæcunque suis virtus bene floruit annis,
 N on prius est animo quàm corpore passa ruinam.
 P asce igitur sub vere nouo farragine molli
 C ornipedes, venamq₃ feri, veteresq₃ labores
 E ffluere aspecta nigri cum labe cruoris.
 M ox læta redeunt in pectora sortia vires,
 E t nitidos artus distento robore formant.
 M ox sanguis venis melior calet: ire viarum
 L onga volunt, latumq₃ fuga consumere campum
 I nde vbi pubentes calamos durauerit æstas,
 L actentesq₃ vrens herbas siccauerit omnem
 M ensibus humorem, culmūq₃ armarit aristas
 O rdea tum, paleasq₃ leues præbere memento.
 P uluere quinetiam puras secernere fruges
 C ura sit, atq₃ toros manibus percurrere equorum,
 G audeat vi plausu sonipes, latumq₃ relaxet
 C orpus, & altiores rapiat per viscera succos.
 I d curent famuli, comitumq₃ animosa iuuentus.
 N ec non & casses ydem venatibus aptos,
 A rque plagas, longoq₃ meantia retia tractu
 A ddiscant raris semper contexere nodis,
 E t seruare modum maculis, linoq₃ tenaci
 L inea, quin etiam magnos circumdare saltus
 Q uæ possit, volucresq₃ metu concludere prædas,
 D igerat innexas non vna ex alite pinnas
 N amq₃ vrsos, magnoq₃ sues, ceruosq₃ fugaces,
 E t vulpes, acresq₃ lupos, ceu fulgura cæli
 T errificent. liniq₃ vetant transcendere septum
 H as igitur vario semper fucare veneno
 C ura tibi, niueisq₃ alios miscere colores,
 A lternosq₃ metus, sub tegmina tempore longo,
 D ant tibi pinnarum terrentia millia vultur.
 D at Libye magnarum auium sæcunda creatrix:

D atq; grues, cyeniq; senes, & candidus anser:
 D ant, quæ fluminibus, crassiq; paludibus errant,
 P ellitosq; pedes stagnanti gurgite tingunt.
 H inc mage puniceas natiuo munere sumes.
 N anque illic sine fine greges florentibus alis
 I nuenies auium, suauiq; rubescere luto,
 E t sparsos passim tergo venare colores.
 H is ita dispositis, hyemis sub tempus aquosa
 I ncipe velocis catulos immittere pratis,
 I ncipe cornipedes latos agitare per agros:
 V enemur dum mane nouum, dum molliaprata
 N octurnis calcata feris vestigia seruant.

IOAN-

JOANNIS DARCI

venusini canes.

Qua generosa canum soboles, quis cultus alendo
Sit catulo, vnde suos Epirus clara Molossos,
Audacesq; sibi commendet Sparta Lacones,
Diua refer. Tu venatrix Dictynna ferarum,
Qua iaculo celeres nemorosa per auia ceruus
Traicere, & timidos gaudes prauertere damas,
Huc ades, & nostro aspira Dea casta labori.
Tu nemorum regina potens, tibi deuia lustra,
Et vastos canibus studium est circumdare saltus.
Namq; tibi in vallesq; cauas, montesq; supinos
Antiquos diuum lucos, syluasq; sonantes
Imperium est: saliens tecum decurrit Oreas
Montibus, & spolijs & cade superba recenti:
Ergo ades, & nostris adsis Latonia votis.
Principio catulus facie spectabilis alta
Hirsutis rigeat spatioso pectore villis:
Membra toris surgant latos animosa per armos:
Rectaq; se crudo distendant robore crura.
Colla breui tumeant spatio, glomerataq; ceruix
Disiectas ferat auriculas, radientq; coruscum
Raui oculi glaucive, & magno immitis hiatu
Ingentem fundat vasto clamore latratum.
Sic trepidum stabulis furem, tacitasq; luporum
Insidias, illo nunquam custode timebis.
Postquam etenim pingui rediere ex gramine sera
Nocte greges, tremulisq; vocant balatibus agnos
Lanigera matres, explorat ouilia circum
Ipse vigil, dominoq; timens, vestigat vbique,
Ne fur vel stabulo repar, vel clausa fatiget
Septa lupus, sensimq; velu se immittere tecto.
Nec soli inuigilat pecori generosa propago:
Namq; alius (comperta loquor) leuisomnus heriles
Excubat ante fores, abigitq; latratibus hostem,

Vix audita alius domini mandata capeſſit
Sedulus, & nutum obſeruat, vocemq; loquentis.
Ille ſagax leporem ſcrutari, hic vtiles vndis
Sollicitat medio reuolantes ſtumine mergos.
Ille ſeras vaſtis turbare cubilibus, ille
Fulmineos agitare ſues bonus, ille fugaces
Perſequitur capreas, celeres his gloria ceruos
Siſtere, & immani concurrere cominus vrſa:
Aut grauias Eoi proſternere pondera Barrhi.
Hic alius celſa paſcentes rupe iuuenços,
Hircosq; greges comitatur, & ardua praecepſit
Saxa per & ſcopulos montana armenta tuetur,
Praedones aut dente premens, aut ipſe viciffim
Occumbens, animoq; ruens in vulnera forti.
Eſt etiam ex illis gens martia, qua; feroci
In medias auſit concurrere fronte cohortes.
Hae ſi terriſtico mauoribus claſſica cantu
Sanguineum accendant opus, & clangore tremendo
Pugnaces acuant in triſtia funera turmas,
Inſpirentq; animis rabiem, cacumq; furorem,
Caſtra viris differta petit, cuſtodia fidos
Certa capit vigiles, alternaq; munia tractat.
Inde alias aliasq; acies per cornua verſa
Fronte locant pugnasq; incunt, & bella laceſſunt
Acrius, inſultantq; hoſti, morſuq; fatigant.
Non ſtrepitu horriſono, aut vllō terrore mouentur.
Nec celeres horrent Medo iaculante ſagittas,
Pilae & haemonio miſſas tyrone ſariſſas,
Eiuentisq; globos plumbi, pandasq; cateias,
Aut teretes rapido vibratos turbine contos.
Hac marti deuotus amor, diuq; furenti
Negligit, & plagis gaudens, & ſtrage cruenta.
Nec quenquam videas qui terga fugacia vertat,
Declinetq; ictus duros, gladiosve, ſed omnes
Aut fundunt hoſtem, aut communi clade feruntur.
His Colophoniaca (ſi vera eſt fama) phalanges
Auxilijs, hoſtem valido ſregere duello:

Inſauſtoq;

Insaustoq; olim cecidissent Cassia Marte
 Agmina, ni tali defensa cohorte fuissent.
 Quae functis patribus (meritis vt digna rependant
 Officia) canibus curant communia busta,
 Exequiasq; pares, & easdem in funere pompas.
 Istis rex Garamas, folio deiectus anito
 Militibus regnum, sedesq; recepit ademptas.
 Quinetiam Cymbrum iuuere ad bella ferocem,
 Sanguineeq; leues tenuere in puluere Carros.
 Hos Maurusiacus sibi Massinissa parauit
 Custodes, hominum fidei diffusus, & isto
 Non sibi conducto sua sceptra satell. te cinxit.
 Talis & antiquis custos nitritus Athenis:
 Phæbigena quoniam modico sacra vecta Epidauro
 Sac rilego vigili serasset ab hoste latratu.
 Quid referam quos auratis Minoia templis,
 Creta refert positos vigiles? quosq; insula solis
 Carpathij celebrat seruantis littora ponti?
 Adde etiam, quod nulla homini mage prodiga grati
 Officij quadrupes, dominusq; fidelior ipsis:
 Nam mouet ad numeros se se, & quo iusseris ibit
 Ocyus, ad nutus iterumq; iterumq; recurrens,
 Frigoribus vinci, aut rabioso nescius astro.
 Et licet Herculeis fugias à Gadibus vsq;
 Ad Tanaim, aut Arabas, rutiliq; volumina Gangis,
 Vsque sequetur ouans, tua nec vestigia quoquam
 Deferet, at lateri semper comes ibit herili.
 Sists iter? sistit, properas? velocius Euro
 Scindit in obliquum campos, cursuq; laceffit
 Aërias volucres. quod si post terga relinquis,
 (Nam dominum crebro aspiciens obseruat euntem)
 Ille moram cursu pensat. vidén ecce repente
 At ergo vt vultuq; hilaris blanditur amico,
 Aut velut explorans prior in deflexa viarum
 Exit, & insidias animo presentit acuto?
 Nec minus officij memor est quum pocula sumit
 Tota domus, dulciq; madent conuiuia baccho.

Concrepuere fores? volat explorator, amicum
 Si norit, blandè admittit, pedibusq; volutus
 Hæret, & applaudit palpo, supplexq; precatur
 Effusi veniam temere latratus: at hostem
 Aedibus exturbat, laniatq; vrget, & ipsi
 Limine, vestibulo, corte interdicit herili.
 Quod si vim faciet grassator, & obuia sorte
 Arma ferat, iugulo intentans, in vulnera primus
 Desilit, incurSATq; ferox, fremituq; superbo
 Obiectuq; sui dominum tegit, & fera tentat
 Prælia, nec fusum exhorret mucrone cruorem.
 Testis erit dulci remeans Volcatius agro,
 Sera tenebrosam traherent cum tempora noctem,
 Quiq; olim thusca defensus in vrbe Senator
 Nulla nisi primum caso cane vulnera cepit.
 Te quoque Pellæo Dari quondam à rege fugatum
 Ingentiq; manu spoliatum solus Hylætor
 Belli inter casus Martisq; pericula nunquam
 Deseruit, sortisq; comes permansit iniquæ.
 Quid quod in flammis dominorum ignesq; rogorum
 Insiliunt aliq; & cineres comitantur heriles?
 Quid quod, & ad bustum (tantus post funera bruto
 Durat amor, tristiq; nequit consistere mente)
 In multos mansere dies? gemuloq; latratu
 Impia fleuerunt dominorum fata suorum?
 Nulla fames, nullæq; animos flexere ciborum
 Illecebra, sed enim magis insidet alto
 Corde dolor, dominoq; piget superesse sepulcro:
 Quod reliquum est vitæ nocet, insomnesq; ministrat
 Nocte dieq; animo curas, noua vulnera pascit
 Irrequietus amor, tristesq; exasperat iras:
 Exangues donec vigor omnis deserat artus,
 Defessoq; super sua fata cadauere claudant.
 Adde quod infixos memori sub pectore vultus
 Conspicuosq; semel, nullo obliuiscitur æuo.
 Iam duodena suo percurrrens astra rotatu
 Bis denos radijs Titan lustrauerat annos:

Ex quo Dulichios fines Laertia regna
 Liquerat, & bello, & fluctu, iactatus Vlysses:
 Quum tandem post multa truci discrimina ponti
 Contigit aptatos portus, placidaq; quiete
 Fata dedere viro, atque Ithaca tellure potiri:
 Iam neque Penelope, fractoq; atate parenti,
 Non Eumo, non Telemacho, sed cognitus Agro
 Tantum erat, effectis languenti viribus Agro.
 Non tibi pulchra Tyros tantum tua purpura debet,
 (Quauis ardenti saturatas murice vestes
 Lata geras) quantum canibus, nec Sydonis esses
 Lana re percussis vibrans fulgoribus ignes,
 Ni canis Alcida scopuloso in littore reptans,
 Puniceo primum tinxisset labra veneno.
 Nunc age, quis villa melior, gregibusq; tuendis.
 Quae volucris soboles cursu, nasove sagaci
 Sit potior (nec enim solers dedit omnibus vnum
 Natura ingenium) quae sit ratio optima prolis
 Formanda, quo Musa mihi dabit ordine dicam.
 Ille igitur cui differt custodia villa
 Creditur, & vigil tristis in limine dantur
 Excubiae, durum condiscat ferre laborem
 A teneris, pinguiq; sero gliscentia pascat
 Corpora, sub gelido recubans sine stramine dio:
 Tum furuum villo fallat nigrante colorem
 Noctis, ut excubias obscuro celet amictu.
 Sed qui sub vigilis mas pastore capellas,
 Balantumq; greges sequitur, candore per agros
 Molle pecus referat, mentitaq; vellera tergo
 Assimulet, subitoq; lupum improvisu hiantem
 Terreat assultu, & trepidis depellat ab hœdis.
 Quod si te montes venabula ferre per altos
 Aetolosq; iuuat per saltum tendere casses,
 Ipse tibi audaces Spartanæ gentis alumnos,
 (Nam stabulis villæ melior, gregibusq; molossus)
 Elige, robusta quibus à ceruice reiecta
 Ad terram veniant aures, hirsutaq; densa
 Colle pilo latos fundant cum clunibus armos.

Adde etiam Albanos, qui quantum viribus apris
Occurrere valent, fuluosq; æquare leones,
Et vasto indomitos certamine frangere tauros,
Aligeras tantum cursu prauertere damas,
Sunt & Locrenses catuli, sunt Arcades, atque
Cypria quos Salamis, quos diues Iberia pascit.
Sunt & odorifera celebres indagine, solis
Naribus insuetos inuestigare recessus,
Secretosq; fera docti deprendere calles.
Hos, simul ac fætæ liquere cubilia matris,
Notaq; despiciunt iam faucibus vbera duris,
Mollibus assuescas epulis, pinguiq; ferina
Sæpe auidos acuas dentes, ceruiq; cruentum
Ad spoliū latrare doce, exuiasq; recentes.
Inde tibi in vacuos educere proderit agros,
Vmbrosas nemorum valles, & inhospita tesque,
Oro tamen loro forti clamosa tenebis,
Nec nisi firmatos vnquam patiēre furenti
Setigero, aut sese venienti opponere ceruo.
Acrius in vetitum tendent, inuitaq; habenis
Colla reluctantum cupient exire ministri.
Interea si forte graui spiramine raucum
Increpuit cornu, toto iam pectore prædam
Concipiunt, queruloq; replent lata arua boatu.
Inde suos etenim Lacedæmon Achaica laudat,
Assueti quoniam syluis, cupidiq; ferarum
Præcipiti feruore ruunt, perq; inuia lustra,
Conuallesq; cauas, & sentibus horrida duris
Arua, & vulnificis dumeta rigentia spinis
Dente rotant prædas, indefessiq; sequuntur
Quod semel emissum est, illos non obuius amnis
Vicinos dirimens sinuoso gurgite colles,
Sistit, nec rapidos lato tenet obice cursus.
Et licet assiduo frangantur anhelæ boatu
Ora, trahantq; agros afflictis viribus artus,
Assequier tamen est animus, concussa fragorem
Sylua dat, alta sonant latè loca, curua resultant
Littora, miscentur totis fera murmura campis.

Diuerſa

Diuerſa veniunt præſtantes dote Moſoſi
Diuerſi ingenijs, non omnibus omnia præſtat
Natura, at vario ludit diſcrimine morum.
Nam cum ſint volucris non vltima gloria curſus,
Nec ſepe audaci formident impete fuluos
Frangere apros, ceruoſq; fuga verſare pauentes,
Vberior tamen eſt illis, & fortior inde
Laudis cauſa venit, molli quòd tempora ſomno
Pauca terunt, ſeu flammigero det limina curru
Phœbus, ſeu niueas agitat Latonia bigas,
Somniſero obliquum voluens iubar axe per orbem.
Sed vigili domino cura, raroq; cadente
Lumine proſpiciunt, & herilia murmure circum
Clauſtra fremunt, ne ſint nocturno peruia furi,
Néve lupo, tutaq; greges ſtatione quieſcant.
Sin autem vacui ſpatioſa per aquora campi
Auritu tepido leporem exturbare cubili,
Accipitremq; iuuat volucris prætere apricæ,
Hic tibi ſunt humiles villo breuiore legendi,
Indidit ipſa ſuum quibus olim Hiſpania nomen.
Hi ſi forte leuis toto lepus errat in aruo,
Ponè legent roſtro veſtigia nota ſagaci:
Et modo tranſuerſo, modo recto iugera ſulco
Scrutantur, validis iterum ſudata iuuentis.
Nec prius abſiſtent putres percurrere glebas,
Et ſtadium tremulo caudæ oſtentare ſtabelle,
Quàm veſtigati ſubito lepus aquoris ampla
Corripiat ſpatia, & campo ſe credat aperto
Ocyus, inſequitur Pterelas, curſuq; citato
Intervalla facit lati decreſcere campi.
Iam propior propiorq; micat, iam captat hianti
Summa pedum roſtro, iam terga fugacia ſtringit.
Ille pauet, flexoq; obliquat tramite curſus,
Et dubia trepidans formidine iamq; teneri
Se putat, & ruruſ tangentiſ ab ore recedit,
Fataq; momento ſibi prorogat, emula donec
Roſtra leuis mergat miſerando in corpore victor,
Fulmineuſ victor, gemino cui tramite lumbos

Spina subit graciles, & castigata coerces
Ilia substrictus venter, stant crura volentem
Præteritura Notum, longo internodia ductu
Pes gerit, in calum tolluntur acumine bino
Auricula, flexoq; in lauia tergora gyro
Erectæ redeunt falcata volumine caudæ.
Sunt humiles etiam Melitæa ex gente catelli,
Quos gremio gestare solent Heroides, hiq;
Nec cursu celerem sectantur præpete ceruicem,
Nec lato pauidum leporem scrutantur in aruo:
Veste sedent fluxa, & pedibus mylesia calcant
Serica, sub tyrioq; recumbunt molliter ostro:
Nunc caput exsertant gremio, salientq; decorum
Nobilis in vultum domina, lusuq; fatigant
Labra corallino modicum suffusa rubore,
Vernantesq; genas, & ebur superantia colla.
Smaragdoq; graues digitos, & Perside gazæ
Nunc tenui latrare sono, pictoq; videbis
Lasciuire toro, aut nitida iuueniliter aula.

Hoc mihi cœlicolæ tristes lenimine curas,
Tadiæq; humanæ concedite pellere vitæ:
Hac, vtinam mea vota tenus sint improba, nunquam
Diuitias Arabum ingentes, opulentaq; Cræsi
Regna petam, nunquam vt vanos mihi purpura fasces
Ostendet, populi applausu plebisq; fauore
Sollicitis precibus superos ambire iuuabit.

At syluæ, gelidig; specus, caua lustra ferarum,
Ruræq; & arcana labentia flumina valle
Sunt animo, hic reliquam vitæ, atque extrema sororum
Pensa mihi rumpi exoptem, securus ab omni
Inuidia, & misera procul ambitione, beatus
Sorte humili, & tristi curarum liber ab astu.

Talia condebam Venusino lentus in agro:
Dum pueri (quorum ratio mihi carior omni
Laude fuit) reditum ad Musas, reciduaq; fesso
Indulgent studia, & ferula sceptræ improbo cessant.

FINIS.

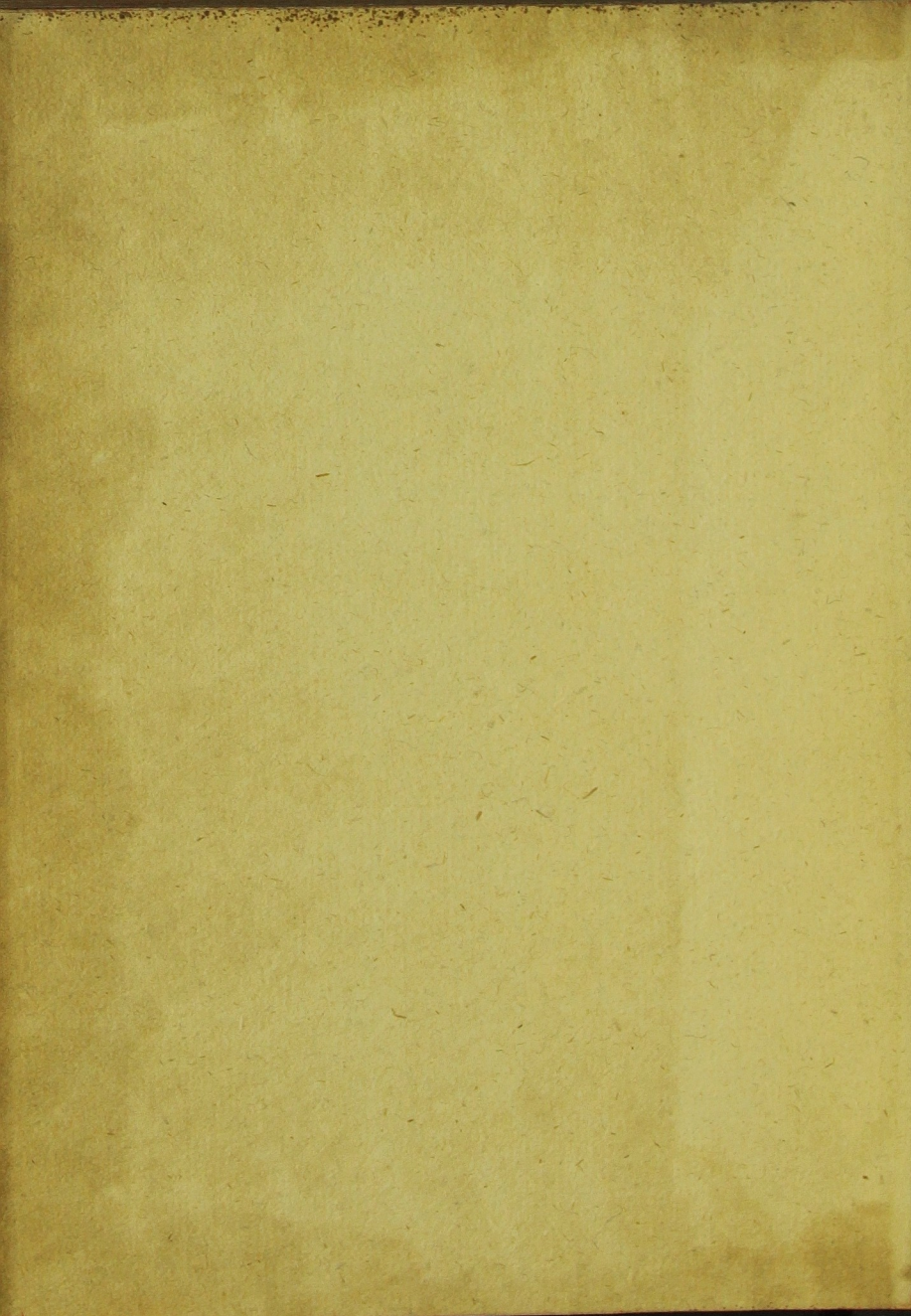
Frankforti,
EX OFFICINA MARTINI LECHLE-
RI, IMPENSIS SIGISMVNDI
FEYERABENDII.

M. D. LXX XII.

M. D. LXXII.

44. Ruzfuss.

www.books2ebooks.eu